Delta LLOBREGAT

EL PRAT, JULIOL-AGOST 1994 ANY XVII Nº 180 PREU: 200 PTES.

Retrobar la platja

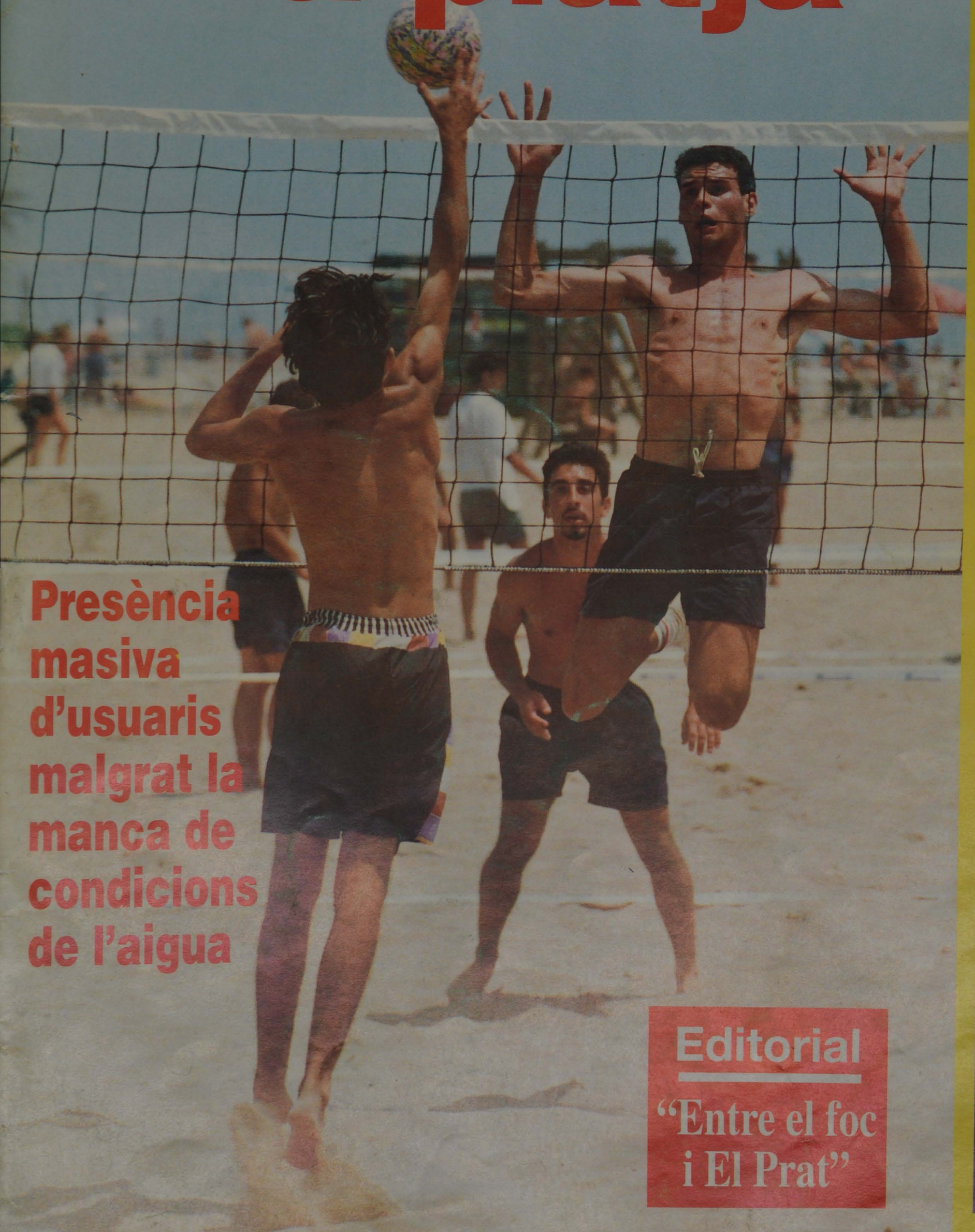

Presència masiva d'usuaris malgrat la manca de condicions de l'aigua

Editorial

"Entre el foc i El Prat"

ENTREVISTES

Aleida Guevara, hija del «Che»

Juan Carlos Moreno, futbolista pratenc del FC Barcelona

Rafael Español, director general de La Seda de Barcelona

El Pamesa València guanya el trofeu "Ciutat del Prat" de bàsquet juvenil

Sandra Gómez, campiona d'España de patinatge

¡¡UN EQUIPO DE PROFESIONALES Y ESPECIALISTAS!!
A SU SERVICIO EN:

Comercial Remola, s.l.

Avda. Remolar, 75-77
08820 El Prat de Llobregat
(Barcelona)

TEL. 379 98 31

CODECU, S.L.
CONSTRUCCIONES

C/. Agramunt, 16 Bajos
08820 El Prat de Llobregat
(Barcelona)

TEL. 478 03 03

GARANTIAS EN FECHAS DE TERMINACION OBRAS

PROYECTOS Y PRESUPUESTOS SIN COMPROMISO

frigo tenda

PRODUCTOS CONGELADOS

DEL MAR A LA MESA

PESCADOS Y MARISCOS DE LA MEJOR CALIDAD, AL MEJOR PRECIO

PRUEBALOS Y REPETIRAS

Edificio Frigoríficos PASAPESCA
Polígono Industrial Pratense
(Cerca de Mercabarna)
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT - Barcelona
Tel. (93) 478 28 48 • Fax (93) 478 36 73

Les teves lectures d´aquest estiu

Vine a triar-les!!

Club del Llibre

Servei de Secretaria, S.A.
Castella, 27 . Tel: 379 37 49 . El Prat de Llobregat

«ENTRE EL FOC I EL PRAT»

L'estiu ens fa sortir als carrers d'El Prat i retrobar-nos amb llocs i amics que no veiem fa temps. Les converses van de la forta calor que fa i els greus incendis que està patint Catalunya.

Anant cap a la platja, parem al peu de la pista de l'aeroport que ja s'esta allargant cap a llevant fins a la granja de La Ricarda i aprofitem per despedir-nos de la vella carretera de la platja que aviat despareixerà sota el nou tram de pista.

En arribar a la pineda de Can Camins ens adonem una vegada més de com estan deixades de la mà de Déu les coses d'aquest poble que no interessen políticament als membres de l'equip de govern municipal. La pineda està en el grau més alt de risc d'incendi, sense tallafocs ni accesos utilitzables en cas de sinistre i amb els pins i tot el terra plens de branques seques, pinassa i pinyes, tot un acte d'irresponsabilitat del nostre Ajuntament que ha estat denunciat recentment pels grups de l'oposició.

La pineda davant de la platja i al costat del camp de golf és la única oportunitat que té El Prat de desenvolupar una zona residencial adient a les necessitats de les noves empreses de serveis, nacionals i multinacionals que s'hauran d'implantar al nostre poble, completant amb l'aspecte residencial, una oferta global d'idoneïtat del lloc que en aquests moments El Prat no poseeix ni la té en previsió, mentre que la resta de pobles del Baix Llobregat tenen zones residencials d'aquest tipus.

No obstant la pineda és una de les zones «fosques» del planejament municipal, entre la franja litoral amb la qual no sols és compatible sinó que donaria major sentit a l'existència d'un passeig marítim soportat en una zona urbana, i que acabaria de resoldre de pas, la definició dels solars de primera línia de mar que està impedint que col.lectius de gent que han mantingut viva la presència del Prat a la seva platja com els del Club Nàutic i el Marítim puguin implantar-se sense precarietat.

D'altra banda es podria veure afectada per una nova pista al sud de l'actual que s'inclogués al Pla Director de l'Aeroport que s'ha de redactar properament amb la participació del nostre alcalde,en representació de tot el poble del Prat, a la comissió de coordinació.

Esperem que en un moment històric i ostentant la plena representació i sense haver buscat interlocutors, es sabrà representar totes les zones del nostre terme municipal al marge de la seva titularitat o la seva tendència de vot no tindrem mai més aquesta oportunitat d'ordenar el territori d'El Prat. La pineda és un més d'aquests territori que estàn pendents entre la seva vocació de ser parts consolidades d'El Prat i l'amenaça del foc de l'oblit.

Delta LLOBREGAT

SUMARI

Crispació al ple a causa de les contribucions especials del carrer Gaiter del Llobregat
PÀGINA 4

Safareig oficial
PÀGINA 5

Compás de espera para la crisis de La Seda
PÀGINA 7

El port de Barcelona, un port de tercera categoria
PÀGINA 22

Entrega de los premios de poesia Rafael Alberti
PÁGINA 27

Un guardia civil y su novia se suicidan
PÁGINA 40

50 anys d'AE Prat
PÀGINA 39

El proper DELTA és previst que aparegui a la venda el divendres dia 22 de setembre

EDITA ASSOCIACIÓ CULTURAL "DELTA DEL LLOBREGAT"
Redacció i Administració: Pau Casals, 47 baixos. Telèfon i fax: 379 05 33

CONSELL EDITORIAL
President
Jaume Monés i Albet
Sots-Presidents
Josep Maria Canalias i Balletbó
Alfredo Garcia i Vela
Secretari
Pere Manuel Azuara i Danís

Director
Jaume Monés i Albet
Cap de redacció
Imma Juncà
Caps de secció
T. Espigares (esports), M. Domènech (cultura)
Fotos d'actualitat
Carles Juscafresa

Disseny
Glòria Escrig
Relacions públiques i publicitat:
Joan Miñarro
Imprimeix
Gráficas Fomento
Perill, 8 08012 Barcelona

Delta, el periódic del Prat, no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. La línia del diari queda recollida en la pàgina editorial D.L.B. 43419 - 1977

Enmig d'un ambient crispat

Aprovada la imposició de contribucions especials per les millores del carrer Gaiter del Llobregat

La proposta només comptà amb els vots a favor d'IC i Andreu Martínez

El ple municipal corresponent al mes de juliol va estar protagonitzat per l'escalfor de l'ambient, en el sentit més ampli de l'expressió. Enmig d'un clima de crispació provocat per les acusacions del portaveu de CiU, Pere Baltà, contra l'Ajuntament, es va aprovar finalment la imposició de contribucions especials a dos veïns per les obres de millora i urbanització del carrer de Lo Gaiter del Llobregat i la plaça Ramon Roigé, al costat de Correus. CiU i el PP, però, van votar en contra, mentre que els socialistes es van abstenir.

Els set punts de l'ordre del dia de la sessió plenària de juliol precedents a la discussió sobre la imposició de contribucions especials per les obres d'apertura i urbanització del carrer Gaiter van passar sense pena ni glòria, tret d'unes petites escaramusses en parlar d'unes modificacions puntuals del Pla General Metropolità que afecta a la nostra ciutat. La discussió del punt vuitè, però, va portar cua. A la petició del portaveu del PP, Pau Vilà, de fer pagar tothom que està al voltant de la plaça Ramon Roigé, en un repartiment equitatiu de les despeses, s'hi oposà el convergent Pere Baltà. Segons el portaveu de CiU *»el nostre Ajuntament ha sentat jurisprudència en no fer pagar mai contribucions de millores (llegeixi's Plaça de Blanes, Avinguda Montserrat...) i ara no pot carregar les despeses als contribuents».»*

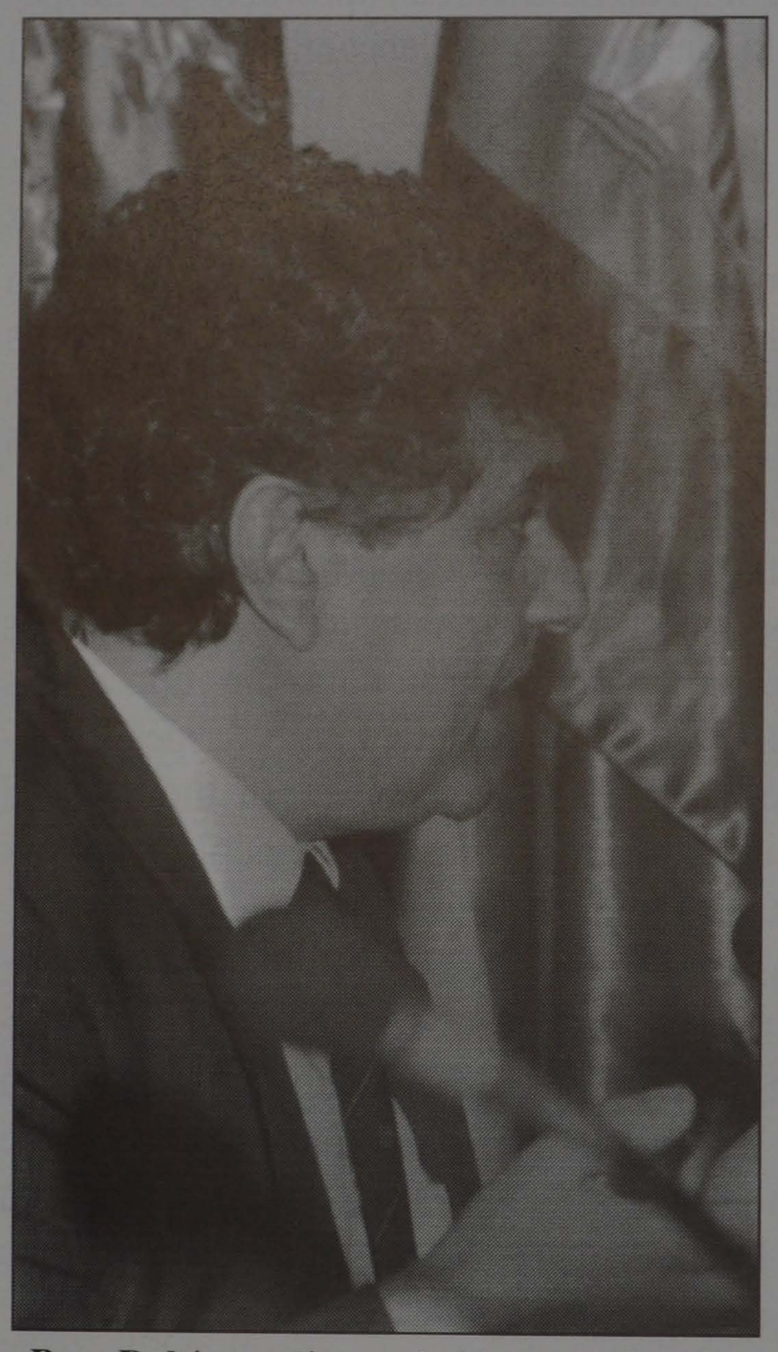

Pere Baltà, va dir en el ple que *»el nostre Ajuntament ha sentat jurisprudència en no fer pagar mai contribucions de millores (llegeixi's Plaça de Blanes, Avinguda Montserrat...) i ara no pot carregar les despeses als contribuents».»*

Pere Baltà: *»En aquest poble s'ha produït una veritable estafa pública»*

Segons Pere Baltà, entre els costos que es volen fer pagar hi figuren les *«despeses de redacció del projecte, d'enderroc, d'urbanització i d'apertura»*, el que suposaria *»un veritable frau a l'erari públic»*. Segons Baltà, el projecte *»no ha costat un duro»*, ja que va ser redactat per tècnics municipals i es va aprovar àmpliament. Baltà va advertir que el seu partit revisarà *«un per un»* tots els projectes municipals per veure els honoraris que s'han pagat innecessàriament, i *»dir al poble els diners que s'han gastat en tècnics que l'únic que han fet ha estat posar la signatura a projectes que ja estaven aprovats»*. A més d'acusar IC d'amiguisme, en suggerir que l'equip de govern té *»amics a qui regalar els diners»*, Baltà va denunciar, encara que sense cap prova *»l'estafa pública que s'ha produït al nostre poble»*.

Josep Pérez: *«Ningú no pot boicotejar i «guarrinejar» els plens fent acusacions sense cap mena de prova»*

Davant les greus acusacions de Pere Baltà, al qual el tinent d'alcalde d'urbanisme, Manel Bou, va qualificar de *»dinamitero»*, el portaveu d'IC i alcalde accidental mentre Lluís Tejedor estigui de vacances, Josep Pérez Moya va anunciar que el seu grup anirà als tribunals i va convidar al portaveu de CiU a repensar-se les *«bestieses»* que havia dit. Pérez Moya va queixar-se que *»l'estil típic»* de Pere Baltà sempre sigui *«acusar sense demostrar res»*, i va advertir que *»ningú no té dret a boicotejar i «guarrinejar» els plens municipals fent acusacions sense cap mena de prova»*. Malgrat les protestes de l'equip de govern, Pere Baltà es va reafirmar en la seva postura, encara que la sang no va arribar al riu, i finalment la proposta es va aprovar, gràcies a l'hegemonia d'IC al consistori.

Tots contra el foc

Ja en el torn de precs i preguntes el portaveu del PP, Pau Vilà, va fer una intervenció en la qual va criticar la insuficiència dels efectius necessaris per fer front a la gran onada d'incendis forestals que ha patit Catalunya en els últims dies. El membre del grup socialista Joan Miñarro va alertar tanmateix sobre el perill d'incendi que plana sobre la pineda de Can Camins, al costat de la platja d'El Prat afavorit per la manca de tallafocs al seu interior. Miñarro també va comentar la necessitat de renovar el filat que separa la pineda de la carretera a l'alçada del Club Nàutic per evitar que la gent hi pugui entrar en un lloc de tan gran riquesa ecològica.

MA. JOSÉ MARTÍN

El Pla d'Infrastructures del Delta, a debat en una assemblea comarcal de CDC, celebrada al Prat

Directius de CDC de tota la comarca del Baix Llobregat es varen reunir en assemblea extraòrdinaria a la seu social del partit al Prat per escoltar l'informe del comissari del Pla d'Infrastructures del Delta del Llobregat, Joaquim Tosas, que va detallar abastament les decisions que s'han anat prenent al respecte, les quals en línies generals han estat publicades als diversos mitjans de comunicació.

El principal objectiu de la presència del comissionat era d'escoltar l'opinió dels dirigents locals i comarcals de CDC, tot mirant d'incorporar la crítica constructiva. En aquesta línia s'expressà el diputat i portaveu de CiU a l'Ajuntament, Pere Baltà, que plantejà la problemàtica del Prat enfront d'un projecte d'abast europeu que es desenvolupa bàsicament al terme municipal del Prat, amb unes afectacions territorials que condicionen de forma absoluta el futur de la comunitat, fent que possiblement el Pla d'Infrastructures representi un gran benefici per la comarca i per l'entorn barceloní, però condemna a El Prat definitivament al suburvi: *»Això fa -manifestà el diputat convergent- que la posició de CDC hagi estat acceptar l'interés general des d'una posició de crítica constructiva, en pro de la solució dels problemes de tipus social i ecològic, que s'han de resoldre per un principi de justícia»*

A una resposta del comissari del Pla d'Infrastructures del Delta acceptant recollir les reivindicacions exposades, va seguir un animat col.loqui que en conjunt, va ratificar el posicionament reivindicatiu dels integrants de CDC, amb la curiositat que alguns d'ells eren pratencs que havien anat a viure a altres poblacions de la comarca buscant una millor qualitat de vida, la qual cosa van exposar, donant suport al posicionament crític de CDC del Prat.

Safareig Oficial

En el último Pleno Municipal -antes de que concejales y ciudadanos nos vayamos de vacaciones- hubo «ball de bastons» dialéctico entorno al Boletín Municipal.

El Ayuntamiento se ha visto obligado a convocar concurso para los seis boletines que restan dentro de este año, con lo que se ha hecho evidente la ilegalidad que se venía produciendo, ha manifestado el «portaveu» de CiU.

Pere Baltà, se limitó esta vez a que el interventor municipal constatara el hecho en el acta del pleno.

Por cierto que, con amenazas de ir al juzgado de por medio, habrá que ir con mucho tiento. En uno de los «safareig» del DELTA del mes de mayo, decíamos que Pere Baltà les había llamado «corruptos» a los de IC. El acta de aquel pleno dice en catalán que recogemos textualmente: »*...Diu que això fa pudor perquè quan s' acumula la informació en el mateix lloc hom es pot posar a tremolar i s' està en un país en el qual es parla de corrupció i això fa pudor de corrupció; quan curiosament, sense convocar cap concurs, un ajuntament porta un mitjà de comunicació que costa diners llargs i el porta a un impremta i un altre ajuntament del mateix partit polític també el porta a la mateixa impremta i un altre també, hom comença a preocupar-se*» (sic, Pleno Municipal 06/050594/33).

Al César lo que es del César.

***

El Puerto de Barcelona con visión de futuro ha ido adquiriendo, poco a poco y a precios de mercado los terrenos de la franja del litoral, junto al Polígono Pratense para no tener problemas cuando llegase la hora de ampliarse. El Aeropuerto también intenta comprar las tierras junto a la finca de La Ricarda, pero a precios que, nos comunican los propietarios, son de verdadera ridiculez. «*Para eso que inicien el proceso de expropiación y dejen de convocarnos porque a esos precios no nos convencerán*», -afirman los propietarios-, quienes incluso están decididos a llevar el tema al Tribunal Superior de Justicia. Entre los propietarios se encuentra el concejal Pau Vilá y el Hospital de Sant Pau, entre otros. Con esta política cicatera de nuevo el Aeropuerto tendrá problemas.

***

Sin luz y sin taquígrafos. El PP de El Prat, en las últimas elecciones no contó con ningún interventor en las mesas electorales y ahora nos llega la noticia de que les han cortado la luz de la sede local por impago de los recibos. ¿Total para qué?, dicen los populares. Sin ningún acto público ni propaganda hemos conseguido cuatro mil votos. ¿Se imaginan Vds. lo que podría ocurrir si llevaran bien las cosas? Claro que también hay quien dice que toda la propaganda no sirve de nada.

***

Este verano casi todos los políticos municipales han adelantado las vacaciones al mes de julio. Empezando por el alcalde Lluís Tejedor, los del PP, los socialistas y alguno de CiU. El mes de agosto es un buen mes para comenzar a calentar los motores cara a las próximas elecciones municipales.

***

Cada vez que se produce una oleada de incendios, nos preocupa la pineda de Can Camins, por cierto muy mal cuidada. Por un lado se ha roto la valla frente al Club Marítimo y son muchísimos los ciudadanos que se adentran para disfrutar de la sombra y el maravilloso entorno. Y por el otro, observen que desde la playa a la carretera del golf todas las copas de los pinos constituyen una alfombra tocándose los unos con los otros. Nadie ha previsto situar un cortafuego en medio de la zona para proteger la pineda en un caso de incendio. Luego todo serán lamentaciones.

***

Ya se sabe que el café del Centro Artesano no se cierra. Precisamente los nuevos arrendatarios están decididos a remozar el local y a dinamizarlo con actos sociales. El primero consistía en organizar una verbena de San Juan, pero el Ayuntamiento les pedía 70.000 pesetas. Pero en qué quedamos, ¿no era l´Artesà de tots?.

***

De Kalle, Capdetrons, Karne de Cerdo y Corre Que Trona, son los nombres de cuatro grupos de rock del llamado «duro» que actuaron recientemente en El Prat. Menos mal que en el Koncierto Kolaboró la Koncejalía de juventud y no la de Kultura.

***

Este verano parece que las cosas funcionan mejor. La Cruz Roja vigila con más rigor la playa, los municipales también. Afortunadamente en los últimos tiempos nadie se ahoga en el mar, la arena está muy limpia y sería demasiado que las aguas marinas estuvieran aptas para el baño. Dicen que las autoridades municipales están en ello. La verdad, no se lo crean.

***

Hasta El Prat llegaron las cenizas procedentes de los incendios que días atrás arrasaron una buena parte de las comarcas centrales de Catalunya.

Todo fue como una siniestra prolongación de la «Nit del Foc» de Sant Joan.

***

Nos vamos de vacaciones como los más tradicionales, en el mes de agosto y sin haber reservado plaza. Ya les contaremos cómo nos ha ido.

LA TIRA

Exit en la implantació del pla de computerització de Courtaulds European Fibres SA

Courtaulds, pionera en la utilització dels seus productes en la construcció de paviments de carreteres, fibrociment i prefabricats de formigó com a mitjà per obrir nous mercats davant la crisi del sector tèxtil, també ha estat capdavantera en la utilització de la informàtica.

Amb una facturació de més 13.500 milions de pessetes en l'exercici 93-94 l'empresa ha completat un Pla de modernització en el que hi ha invertit 1.500 milions de pessetes en cinc anys i en el que s'hi ha vist involucrada la pràctica totalitat de la plantilla, així com els seus més directes col.laboradors externs.

Mitjançant el canvi dels equips de regulació convencional de les instal.lacions de producció pel nou Sistema de Control Distribuït (DCS) el control del procés de fabricació ha experimentat una millora important, repercutint, en definitiva, en la qualitat del producte fabricat.

La reducció dels estocs i dels terminis de lliurament, cada vegada més curts, tenen un paper crucial en la planificació de les indústries manufactureres modernes.

Amb aquesta mentalitat, Courtaulds no sols ha modernitzat la planta de fabricació sinó que, al mateix temps, ha renovat els seus circuits d'informació instal.lant aplicacions informàtiques que subministren informació a temps real per una eficaç gestió de la companyia.

Detall de les Cònsoles de la Sala de Control

Aquest projecte no ha significat només la implantació de les tècniques més avantguardistes. Des d'un bon començament el factor humà ha estat objectiu primordial del projecte i en col.laboració amb el Comitè d'Empresa es va dissenyar i s'ha executat un Pla de Formació del Personal a cinc anys vista.

En paraules de Ferran Senar i Margarit, Director Tècnic de Courtaulds: *«si desitgem conservar la nostra actual posició en el mercat haurem de mantenir durant els pròxims cinc anys, com a mínim, el mateix nivell de millora dels cinc anys anteriors i així successivament».*

Ferrero Rocher, galardonado como líder de marketing

Ferrero Ibérica SA, empresa puntera en la comercialización de productos de alimentación y confitería ha sido galardonada por la Cámara de Comercio de Barcelona con el premio «líder en marketing» por su campaña innovadora y originalidad en los planteamientos, metodología, resultados económicos y estrategia comercial.

Ferrero Ibérica SA se fundó en octubre de 1988 y comercializa, entre otros, los famosos bombones Ferrero Rocher. La firma se asentó en el Polígono Mas Blau de nuestra ciudad en el año 1993 y, desde entonces, ha conseguido un espectacular aumento en sus ventas en España, pasando de una facturación en el ejercicio 1992-1993 de 8.444 millones de pesetas a 11.000 millones en el ejercicio 1993-1994.

Desde esta sede también se gestionan las actividades de esta Compañía en Portugal. A principio de este año la participación de Ferrero Rocher en el mercado español era del 33.8 por ciento, que junto a

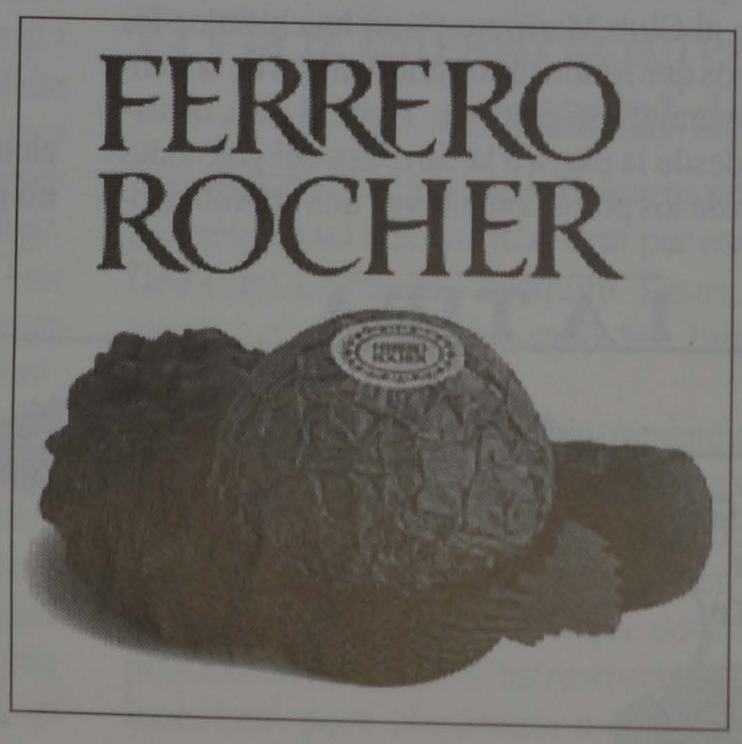

otros productos de bombonería de esta empresa, la sitúa en el liderazgo del sector de bombones con una participación global por encima del cincuenta por ciento.

Sandoz apuesta por el medio ambiente

La empresa químico-farmacéutica Sandoz ha editado un libro dedicado al medio ambiente y a la crónica del año 1993, coordinado por el profesor de la Universidad Pompeu Fabra, Vladimir de Semir y el doctor en medicina, Antonio Salgado.

El libro está muy bien estructurado y logrado en cuanto al contenido técnico sobre temas de medio ambiente, investigación y naturaleza, entre otros. Se trata de una obra elaborada por un nutrido grupo de biólogos, periodistas, doctores en medicina y físicos.

De plena actualidad es el tema que trata el libro sobre incendios forestales y su prevención para evitar la triste realidad de nuestros días.

Finalmente, el libro recoge la Cátedra Sandoz de Dirección y Medio Ambiente. La cátedra tiene un doble objetivo: concienciar a los directivos sobre la importancia de la dimensión ambiental en la organización de las empresas tanto por razones de responsabilidad social como para asegurar su éxito y, a través de la investigación, contribuir al debate mundial así como fomentar nuevas maneras de pensar en las empresas y en la sociedad.

La inauguración de la cátedra que se celebró en la Universidad de la Sorbonne fue presidida por el presidente CEO de Sandoz, Marc Moret.

Compás de espera para la crisis de La Seda

De la misma manera que se acostumbra a afirmar que una imagen vale por mil palabras, algo parecido sucede con los titulares de prensa, los cuales intentan erigirse en una especie de reclamo destinado a animar a los lectores a leer los periódicos.

No hay duda de que todo trabajo periodístico ha de ir acompañado de un sugerente y atractivo titular, en el que necesariamente se ha de compendiar el contenido de la noticia. Podríamos decir que este es, precisamente, su envoltorio natural.

Como ejemplo de esta aseveración, nada más práctico que analizar los titulares de la prensa del pasado 30 de junio, referidos a la junta general ordinaria de accionistas de La Seda de Barcelona, que el día anterior se celebró en El Prat y que tuvo un amplio eco en los medios de información.

Así, en «La Vanguardia», se hacía la siguiente valoración de la noticia: «La Seda espera que la Generalitat decida antes de octubre su entrada en la empresa». «Accionistas próximos a Soler Padró bloquean dos horas la celebración de la junta». La información de «El Periódico» precisa: «La Seda da tres meses de plazo para que entren en su capital las administraciones». La interpretación de «El País» es: «La junta aprueba el plan de viabilidad». «El consejo de La Seda logra el apoyo de los accionistas pese a la oposición de Soler Padró». La versión del «Avui» es la más extensa: «El ex-ministro de Industria confía en conseguir la participación de las instituciones, como incentivo para atraer a un socio industrial». «Majó avisa que la viabilidad de La Seda depende de la adopción del plan de futuro antes de octubre». «La empresa tuvo el pasado año unas pérdidas de explotación de 1.192 millones de pesetas». El «ABC», titula: «La dirección de La Seda pone como límite el mes de octubre para clarificar el futuro». «La solución pasa según el consejo, por encontrar un socio transitorio». Y, finalmente, «El Far», señala: «Opiniones encontradas en La Seda por la deuda con AKZO».

No cabe duda que en la suma de todos estos titulares se comprime la esencia de la información, pero también cabe considerar que las noticias de ámbito local, con frecuencia, se suelen ver con más frialdad desde afuera, frente al apasionamiento de las que se cuecen en casa.

A modo de síntesis se puede precisar, pues, que la junta de accionistas de La Seda aprobó el informe de gestión, que era lo que al fin y a la postre interesaba, todo ello, después de cuatro horas de tensas discusiones y de intentos de bloqueo por parte de los representantes legales de Jacint Soler Padró y de soportar, dicho sea de paso, un calor asfixiante, en una sala inadecuada de la factoría de Poliester de la empresa.

Entre las diferentes personas que hicieron uso de la palabra, destacó la de un veterano accionista, que se identificó como nieto de Jaume Carner, el cual hizo una llamada al *«seny»* y dijo que *»es imprescindible que se arregle esta situación que dura tres años y que desprestigia a la compañia»*. Su intervención fue aplaudida, tanto por «halcones», como por «palomas». Esta circunstancia fue aprovechada por el actual director general, Rafael Español, para afirmar que *«La Seda tiene futuro, porque es una gran empresa»*.

Por su parte, el ex-ministro socialista, Joan Major, que se vislumbra como futuro presidente de La Seda, condicionó la aceptación del cargo a que, antes del otoño, las administraciones competentes entren en la empresa como socios «transitorios», hasta que se encuentre un socio industrial que favorezca la aplicación del futuro plan de viabilidad de la empresa.

MANUEL DOBAÑO

AGENCIA DE TRANSPORTES
SALVADOR, S.L.
C/. Les Moreres,99 Pol. Ind. "Can Estruch" - 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)
Tels. (93) 379 40 06 / 379 21 18 - Fax. (93) 370 70 56 - Tel. Part. (93) 370 73 88

CAL PICAPEDRER
Elaborem productes del porc, artesans i de gran qualitat
Cansaladaries
Mercat Municipal
Parada 22 - Tel. 379 07 18
i
c/ Casanovas nº 117
Tel. 379 04 19

Entrevista al director general de La Seda i president del Consell

La Seda preveu una reducció dràstica de les pèrdues per aquest any

Rafael Español Navarro és el director general de La Seda des del 10 d'abril de 1993 i president d'aquesta empresa des del 6 de juny de 1994. Aquest advocat de 48 anys, (Barcelona 2 de novembre de 1945), acumula des de ja fa més d'un mes tot el poder executiu de la companyia i està convençut que el projecte industrial i comercial de La Seda de Barcelona és viable. En aquest objectiu hi està aplicant tots els seus coneixements i esforços.

Com estan les gestions amb les institucions per a que entrin a formar part de l'accionariat?

La Seda comença una nova etapa després que se'n va AKZO i es produeixen els fets que tots coneixem. Bé, superat inicialment aquest període de confrontacions -independentment del pleit per l'accionariat entre La Seda i Soler Padró, en el que el Consell com a tal no vol, ni crec que hi hagi d'entrar-, entenem que hem de fer un pas qualitatiu per garantir el futur industrial de l'empresa. En aquest aspecte pensem que seria bo trobar un soci de referència transitori que en aquests moments és clar que no pot ser ningú més que la Generalitat de Catalunya, la Comunitat de Madrid, que per cert, ja ha avalat 1000 milions de pessetes, i l'Associació de Treballadors de la pròpia Seda. Aquest és el projecte en el qual nosaltres -des d'un punt de vista accionarial- treballem. Això és independent de la gestió diària de l'empresa que està totalment garantida. Funcionem.

Si no s'arribés a aquest acord amb les administracions, la viabilitat de La Seda es veuria molt compromesa?

Penso que no. Evidentment si no aconseguíssim que les administracions autonòmiques esmentades volguessin tirar endavant amb nosaltres el projecte que els oferim, continuaríem el procés iniciat ara fa dos anys i seguiríem cercant directament el soci industrial, en el que transferiríem el nostre projecte.

Tendència positiva

Quina és la situació financera i comercial de La Seda?

Estem aprofitant l'onada favorable que té el sector tèxtil i químic en aquests moments, cosa que ha produït un increment considerable de les vendes i una tendència positiva del cash-flow. Això s'ha confirmat en el mes de maig i juny, i esperem seguir en aquesta línia per aconseguir beneficis que permetin reconvertir aquesta companyia i fer-la més competitiva.

Es cert que s'està venent per sota del cost?

Això ara és tot just al revés. Com sabeu un cost es composa de diferents elements, que s'han de ponderar a l'hora de fer l'anàlisi. Evidentment la companyia que perd diners és perquè ven per sota del cost. Es clar que durant molt de temps el que hem comprat, el que hem aportat de despeses fixes i el preu al que hem vengut finalment ha estat inferior i per tant hem tingut pèrdues. En aquests moments estem ja arribant a resultats d'explotació positius i creiem que això anirà a més. El mercat està tirant molt i els nostres productes s'estan venent més cada dia i estan pujant molt els preus.

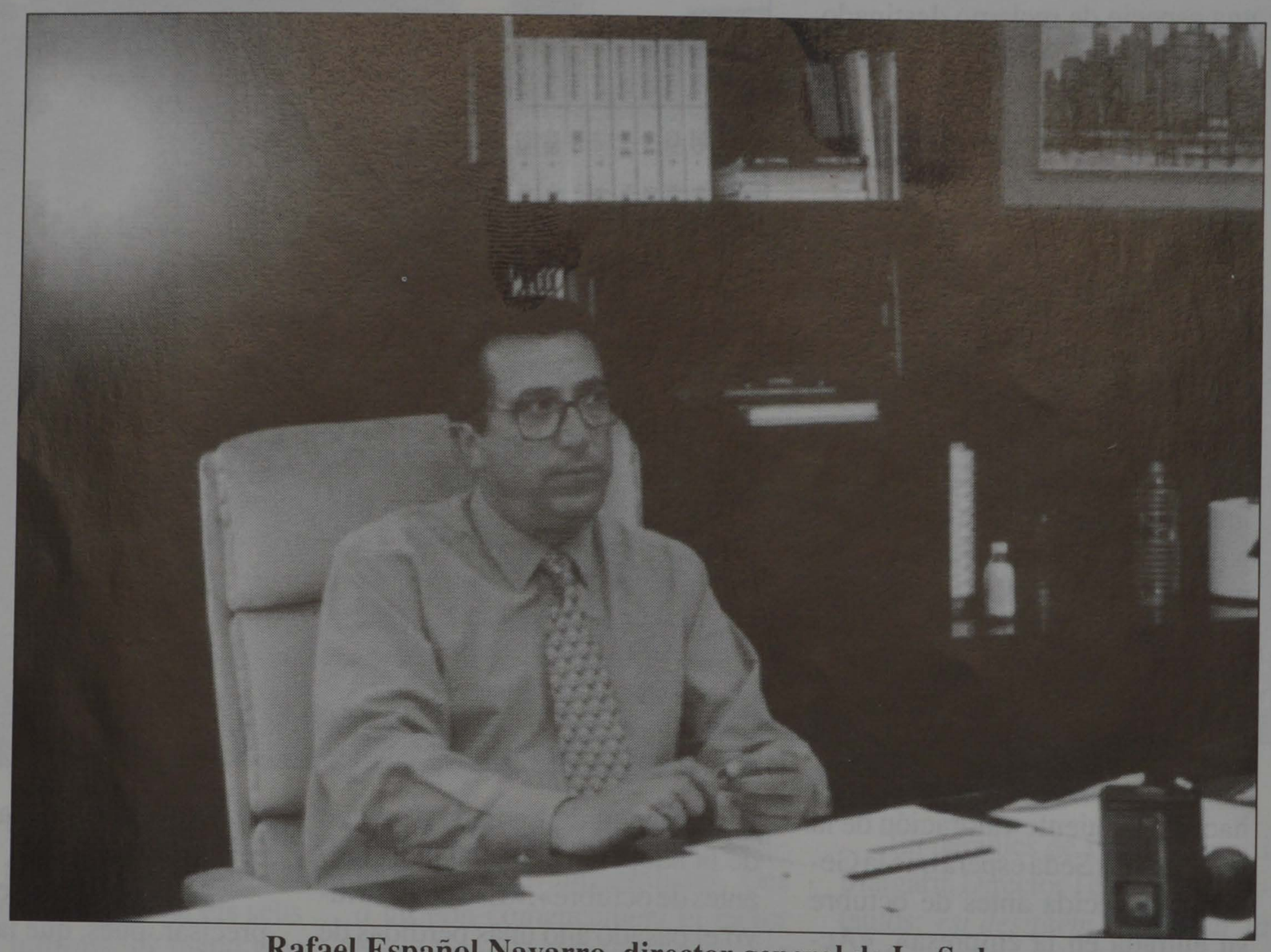

Rafael Español Navarro, director general de La Seda

«AKZO vol que La Seda continui endavant...perquè no som competència per a ells»

L'empresa encara té un excedent laboral d'entre 100 i 150 persones

El deute per enderreriments salarials s'ha reduït fins als 220 milions

Quins resultats s'esperen per l'exercici 1994?

Gràcies a la reactivació del sector i que ja podem començar a repercutir en el preu de comercialització final els diferents increments que fins ara havíem de soportar, estimem una reducció dràstica de les pèrdues respecte als anys precedents. Esperem un resultat negatiu al voltant dels 1.000 milions de pessetes.

Seran necessaris més costos socials?

Si tot continua com ara potser algun més. El que és evident és que La Seda estava sobredimensionada en el seu moment: havia tingut al voltant de 3.000 treballadors. Ara en tenim 1.700. Els treballadors han fet un gran esforç en acollir-se a baixes incentivades. Això ha permès que el reduir les despeses fixes els números siguin cada vegada millors. Es necessita encara, però, un esforç addicional que estimem podria estar en un excedent laboral d'entre 100-150 persones, però tampoc gaires més.

... Només 100 ó 150 persones. Què es pensa fer amb la fàbrica de raió? Què faran amb la planta d'Alcalà?

La Seda de Barcelona és una entitat jurídica amb tres negocis diferenciats, amb els quals

hi creiem. Si no, no els mantindríem. Per tant tots tres tenen futur, si bé l'aportació al resultat global de la companyia de cadascun d'ells és ben diferent. La que aporta menys guanys és la planta de poliamida d'Alcalà, que ara hem reconvertit dedicant-nos bàsicament a la poliamida industrial, deixant de produir tèxtil en aquesta fàbrica. En canvi, el raió continua tenint mercat perquè és un producte únic, si bé és car de fabricar degut al fort component de mà d'obra directa que comporta el seu procés productiu, difícil d'eliminar fins i tot fent inversions tecnològiques. En ambdós casos podem ser avui en dia optimistes.

Una vegada més...de qui és La Seda?.

Hi ha dues qüestions que seria bo separar. Una afecta als accionistes de la companyia, és a dir, purament accionarial. L'altra, molt important, és l'administració de l'empresa. Pel que respecta a la primera, ens trobem que el 57'5 per cent de les accions estan pendents de la resolució d'un pleit que pot durar molt de temps, i per gestionar l'empresa ens ajudem dels accionistes minoritaris, que ens han donat suport, com s'ha demostrat en l'última junta general que hem celebrat. Des del punt de vista operatiu, la societat es regeix per un consell d'administració inscrit al registre el 13 de febrer de 1993, del que jo en sóc president i director general en aquests moments. Per tant no tenim cap mena de problema per vendre els actius legalment, encara que donada la situació jurídica de La Seda sempre hem d'aclarir molt bé el que fem i el perquè.

Quina és la posició d'AKZO envers La Seda en aquests moments?

AKZO realment el que vol és que La Seda continui endavant i que el contenciós actual s'arregli el més aviat possible, perquè tampoc som una competència europea d'entitat per ells. Pel que respecta al deute subordinat de 4.117 milions, que AKZO va pagar realment, estem propiciant que la converteixi en capital a través d'una ampliació o la condonin.

...I la dels sindicats?

Les relacions entre els grups sindicals i la direcció de l'empresa són fluïdes amb un objectiu comú, que és tirar a La Seda endavant. No hi ha cap mena de problema. Aquestes postures han permès que la Seda sigui el que és avui, cosa potser impensable ara fa tres anys. Un dels fets que avala això ho demostra que totes les mesures que es prenen són totalment consensuades amb els sindicats i amb el comitè: saben que fem tot el que podem perquè en aquesta casa es cobri cada mes. Saben que el deute que hi havia amb enderreriments salarials era de 1.000 milions i ara és de 220. Tinc l'esperança de què en els propers mesos s'acabi del tot. Per tant, des del punt de vista laboral la situació està plenament normalitzada.

El Sr. Major va dir que el Consell havia d'oblidar-se totalment dels problemes jurídics, dels tribunals i dels jutges. Quina opinió li mereix aquesta opinió?

M'agradaria tirar endavant una companyia des del punt de vista industrial sense tenir res a veure amb els fets jurídics. Això no és fàcil perquè la realitat ens molesta. Vaig dir clarament que jo em sentiria molt content si la societat pogués funcionar com a tal societat i que els pleits es discutissin als tribunals. És evident que nosaltres no podem intervenir en què hi hagi pleits. Jo faria una queixa en el sentit que l'administració judicial en general és lenta i moltes vegades produeix un efecte negatiu sobre les companyies involucrades en aquests temes, però no hi ha solució, perquè les lleis són tal com són.

El senyor Villamarín va filtrar a l'equip del senyor Soler Padró, informacions confidencials. Quina explicació dóna a aquest fet?

En Villamarín, director general primer i president del Consell, després, ha fet una tasca molt positiva per la supervivència de La Seda en moments certament difícils. Ignoro els motius pels quals a mitjans de març, sent encara president, va comparèixer davant dels jutjats ratificant que la junta vàlida i el consell vàlid era el que s'havia aprobat per part de Soler Padró.

Una pregunta personal... Com i per què arriba Rafael Español a La Seda?

Quan se'm va proposar ser director general de La Seda vaig dir que no volia entrar en el joc dels consells. El que jo volia -i vull- es ser director general operatiu d'aquesta societat per tirar-la endavant. Vaig aceptar el càrrec, també, com a repte personal en el sentit de posar en pràctica unes esrtratègies que anys enrera ens havien donat bons resultats en una companyia que es deia Aiscondel.

En aquell cas, per sort, no hi havia problemes legals, però sí que vam ser capaços de reflotar en els anys 80 una companyia que havia quedat sense el soci majoritari i aconseguir resultats positius. Hi vam integrar en el seu accionariat a un Banesto, Repsol, etc, per a fer una companyia que factura 25 o 30 mil milions de pessetes. Pensem tornar-ho a fer amb La Seda.

JOSEP MA. CANALIAS I JAUME MONÉS A.

Comparació resultats Gener-Maig, 1993-1994

	Gener a Maig'94	Gener a Maig'93	Variació
Vendes, tm	40.500	35.776	+13%
Vendes totals, MM Ptes	9.391	7.389	+27%
Exportació, MM Ptes	3.674	2.631	+40%
Preu mig, Ptes/kg.	228	210	+9%
Plantilla, persones	1.604	1.763	-9%

Un bon gestor i excel.lent comunicador

Per a Rafael Español la situació que s'està visquent a La Seda no és totalment nova, amb l'excepció feta dels procediments legals en curs que dictaminaran la propietat de més de la meitat de les accions, ja que fins al juliol de 1991 va ser el president del Grup Aiscondel. El soci majoritari d'aquest grup, l'americana Monsanto, va decidir un dia deixar la seva participació en el projecte hispà. A partir d'aquest fet, tot essent director general, va aconseguir la incorporació a l'accionariat del «Banco Español de Crédito y de Energía Industrias Aragonesas». En aquesta etapa impulsa l'economia industrial de la societat i crea el mencionat Grup Aiscondel, del qual n'és nombrat president, tot obrint les activitats del holding a d'altres sectors mitjançant la creació de noves empreses. Quan Español va deixar Aiscondel, el grup ja tenia una facturació consolidada de 32.000 milions de pessetes i a Repsol amb el 25 per cent de les seves accions. Actualment forma part dels òrgans d'administració de diverses societats.

Mantindre una conversa amb Rafael Español no és difícil. Així almenys ho sembla, espontani i ràpid en les seves apreciacions. No obstant, tenim la sensació que rera aquesta aparença s'amaga el perfil d'un home que es mou en funció d'una estratègia d'objectius -els números canten- i que les seves decisions les prendrà en funció dels resultats que sigui necessari obtenir. Pensem que Rafael Español és un bon gestor, el seu currículum l'avala, i un excel.lent comunicador, que no diu tot el que sap, que creiem és molt.

Aleida Guevara, hija del «Che»: *«O preservamos lo que tenemos, o volveremos a ser una colonia de los EE.UU. y un prostíbulo»*

Es una mujer de mediana estatura, pantalón vaquero, camisa suelta de tono caqui y calza unas sencillas zapatillas. De sus orejas y cuello no pende abalorio alguno y, aparentemente, no usa maquillaje. Su única «frivolidad» se limita a un convencional reloj digital de correa de plástico negra. Pero esta humilde apariencia, se transfigura por completo cuando «entra en escena» y aparece entonces su áurea y su recia personalidad, revestida de una voz dulce, unos ademanes delicados y un discurso fluído.

Aleida Guevara, hija del «Che», estuvo en el centro cívico "Jardins de la Pau"

Tiene 33 años y ejerce de médico-pediatra, allá en su Cuba natal, en donde está casada y tiene dos hijas: Estefanía y Celia, de 5 y 4 años, respectivamente. Y pronuncia sus nombres con una entrañable cadencia, propia de su tierra, henchida de infinito amor, el mismo que, sin duda, profesa a la memoria de su padre, Ernesto «Che» Guevara, un mito de este siglo. Aleida Guevara March, poco nos pudo aclarar del significado de su nombre, pero respecto de su segundo apellido nos asegura que es de origen catalán, aunque se queda con la duda de si es mallorquín...

Lo primero que impresiona de esta mujer es su enorme parecido físico con su padre, sobre todo, los ojos, la nariz y la boca, similitud que ella misma asume, pero enseguida matiza que *«la redondez de cara es de mi mamá»*, e incluso *«heredó»* de su progenitor el asma alérgica que padece. Es la mayor de los cuatro hijos, *«todos universitarios»*, puntualiza, que el «Che» tuvo con su segunda esposa (con la primera tuvo la primogénita).

La hija del «Che» estuvo el pasado 22 de junio en el teatro del centro cívico «Jardins de la Pau», para participar en un acto que bajo el lema: «Trenquem el bloqueig, defensem l'esperança», organizó el Casal de Cuba del Prat. La conferenciante enseguida conectó con la concurrida audiencia y empezó a relatar, con verbo encendido, algunas vivencias personales de su padre, asesinado en la sierra de Bolivia en el año 1967, cuando contaba 41 años.

Empieza su relato afirmando que *«hay cosas en la vida de mi papá que son conocidas por todos, es decir, de guerrillero, de dónde sale y cómo llega a Cuba, pero a veces es menos conocida la parte íntima, la parte del hombre amante de su mujer, padre de sus hijos, tierno, cariñoso y muy preocupado por su educación»*. Ella tenía apenas 6 años cuando su padre falleció, al tiempo que reconoce que no son muchos los recuerdos, porque en aquel tiempo que vivió en Cuba, no paró de viajar, ya que *«fue uno de los primeros embajadores de la revolución cubana»*. Y desvela que cuando su padre trabajaba en el Ministerio de Industria, después de su jornada laboral, se dedicaba al estudio de las matemáticas y de la economía, tarea que compartía con otros colaboradores del departamento. En todo este tiempo, se dedicó además a crear e impulsar el trabajo voluntario en Cuba, lo que iba en detrimento de una vida familiar más intensa.

> ***«Al Che lo mata el imperialismo y el deseo que tenía de sentir que otros hombres pudieran ser tan libres como él»***

Un recuerdo muy vivo

Pero a pesar de todo, cuando el «Che» estaba junto a sus hijos, *«trataba por todos los medios de ser lo más tierno posible, sin dejar de ser exigente como padre»*. Entre los pocos recuerdos claros que tiene de su padre, confiesa uno muy especial que *«ocurrió en una noche, ya muy próximo a partir, en la que sale conmigo de la mano y me hace prometerme que yo tengo que ayudar a mi madre, porque soy la hermana mayor»* y ella le dice a su padre: *«Si, ¿cómo no?»*.

Y también se acuerda como en otra noche *«mientras dormía en la cama de mi mamá, haciendo que esperaba por él y cuando llegaba me pasaba a mi cuarto y me apretaba de una forma tan fuerte que me despertaba y me asustaba un poco»*. En el «archivo» de su memoria, la hija del «Che» intenta recordar esas pequeñas cosas que resucitan un pasado que, en algunos casos, ha derivado en leyenda, como cuando su padre viajaba y mandaba postales a casa, en las que contaba divertidas historias que le acontecían. Pero, por encima de todo, Aleida se siente especialmente agradecida por *«la gran ayuda que recibimos del pueblo cubano cuando mi padre cayó en Bolivia»* y se siente orgullosa de que *«en Cuba se recuerde al «Che» de una forma muy viva y afectiva»*.

Después de esta cálida introducción, que paradógicamente alivió, por su interés, la calurosa temperatura ambiental, DELTA formuló las siguientes preguntas a la hija del «Che».

¿Como definiría la figura de su padre?

Como un hombre extraordina-

rio, de una amplitud tremenda, una capacidad fuera de lo corriente, pero, sobre todo, un hombre capaz de poner en primer lugar la preocupación y el bienestar de otros hombres, por encima del suyo propio. Así pienso que es mi padre y creo que es el ejemplo que tratamos de seguir nosotros.

¿Quién mató al «Che»?

Lo mata el imperialismo y el deseo que él tenía de sentir que otros hombres pudieran ser tan libres como él, de expresar sus sentimientos y de llevar a cabo sus actos, porque mi padre vivió como pensó, actuó como sintió y murió con sus propios ideales. Pienso que muy pocos hombres en el mundo tienen la posibilidad de hacerlo. Yo creo que este es un gran objetivo, ya que el mundo en el que vivimos no es nada fácil. Tratar, pues, de demostrar cual es el camino correcto y tratar de guiar a los hombres hacia un mundo mejor, repito, no es tarea que resulte fácil. Él trató de hacerlo y sabía cual era su riesgo.

¿Era consciente del peligro que corría?

Cuando él se despide en una carta de Fidel y de todos los cubanos, sabe hacia donde va y cual puede ser su destino. La carta que envió a sus hijos para despedirse de ellos, la escribe asimismo antes de salir del país y, por tanto, él sabía, como guerrillero, cuales son las posibilidades de vencer o morir. Y eso fue lo que pasó. Cayó en la lucha en la que él consideraba justa. Por lo tanto, ya para acabar de contestar a su anterior pregunta, se puede decir que no hay una persona que se pueda decir: «éste mató al «Che» Guevara». El «Che» vive por sus ideales y porque, quizás, en un momento y en un lugar determinado, el mundo no fue capaz de apoyar un movimiento de liberación en general. Que quede claro que no hay que culpar realmente a una persona, el problema es ese, sabía a lo que iba, cómo iba y cúal era el riesgo. El lo asumió y esto, por desgracia, lo llevó al fin de su vida.

El «Che» fue recordado por su hija en su visita a El Prat

¿Qué recuerdo se tiene de su padre hoy en Cuba?

El recuerdo del «Che» es una cosa muy viva hoy en el pueblo cubano, sobre todo, en los niños que a través del movimiento «Unión de Pioneros, José Martí», tratan de seguir su ejemplo. En el libro «Notas de viaje» que mi padre escribe en su primer recorrido por Latinoamérica, cuando tenía 23 años, dice que esta andadura lo ha transformado y ahí empieza precisamente su formación, en la que relata anécdotas divertidas y picantes, como corresponde a un hombre joven que tenía deseos de conocer mundo, singladura «que, quizás, comenzó como una aventura, pero en la que al mismo tiempo llega a conocer la miseria, las necesidades que vive el continente y que luego derivó en el hombre que nosotros conocemos».

Con gran admiración, Aleida, prosigue narrando diversos pasajes de la histórica figura de su padre y recuerda que éste, desde muy pequeño, era «asmático crónico severo», igual que ella, lo que determinó su formación de «estoicidad» y en la que su madre jugó un importante papel. También admiraba mucho a su padre, quien asegura que el «Che» a los 11 años ya se había leído una biblioteca de 1.100 libros, entre ellos, como no, «El Capital» que según llegó a confesar después, no lo entendió, pero que más tarde se convertiría, junto a «El Quijote» y «El Pequeño Príncipe» en sus tres libros de cabecera. El padre del «Che» era más bien nómada e iba buscando un lugar donde vivir mejor y de esta manera conoció algunas ciudades de Argentina, teniendo en cuenta también que siempre buscaba el mejor clima para que su hijo tuviera menos crisis de asma. En el año 1970, el padre del «Che» viaja a Cuba y finalmente decide quedarse y casarse de nuevo, después de enviudar unos años antes. Allí tiene tres hijos, hasta que fallece hace siete años.

Y la hija del «Che» sigue desgranando pensamientos y no duda en afirmar que*«mi papá ha tenido siempre claro que él era un dirigente del pueblo y que como tal vivió y no tenía ningún tipo de privilegio»*. Y reitera que era un hombre con mucha inquietud del saber e, incluso, cuando era médico alergista, llegó a realizar algunos trabajos científicos. Como anécdota ilustrativa de su capacidad intelectual, su hija explica el caso de un catedrático de matemáticas que le enseñaba y que tuvo que desistir de su función, porque le dijo: *«Hasta aquí podemos llegar, usted ya sabe tanto como yo ...»*

Antes de dar por finalizada la conversación, Aleida Guevara, desea dejar constancia de un mensaje:*»Tenemos una sola garantía: o preservamos lo que tenemos y luchamos hasta las últimas consecuencias por ello, o volvemos a ser entonces una nueva colonia de los EE.UU., un Santo Domingo, un prostíbulo y, eso, la aplastante mayoría del pueblo cubano se niega a aceptarlo de nuevo».*

Y esta es la semblanza que nos ha dejado en El Prat, la hija de una figura mítica que con el paso del tiempo se ha convertido inexorablemente en leyenda y que no fue ni mártir, ni apóstol, tan solo un guerrillero que creyó en la utopía de cambiar el mundo.

MANUEL DOBAÑO Y ESTEBAN G.

Manuel Ayllón & Asoc., S.L.

BUFETE CONTABLE Y FISCAL

— Asegura a sus clientes su Contabilidad al día, verificando y asesorando según las normas y Leyes vigentes en el nuevo P.G.C.
— Asesoramiento, Balance mensual y Cta. Pérdidas y Ganancias.
— Puesta al día de Contabilidades atrasadas.
— Management y Servicio integral en Comercios, Industrias, Talleres y Empresas de Servicios (PYMES).
— Trabajo personalizado, día a día, en su propia Empresa sin traslado de los documentos y con soporte informático.

AHORRESE COSTES LABORALES MEDIANTE NUESTRO SERVICIO DEL JEFE CONTABLE
«Media jornada in situ»

C/. Jaime Casanovas, 57 (Tienda Gal. Arte) - Tel. (93) 379 08 26 - 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Generalitat de Catalunya

BOMBA INCENDIÀRIA

A la natura, qualsevol foc és molt perillós.

SI VEU FOC TRUQUI AL
085
BOMBERS DE LA GENERALITAT

Aquest estiu, una simple burilla pot tenir la potència devastadora d'una bomba incendiària; només serà necessari que un inconscient la llenci per la finestreta del cotxe, no l'apagui trepitjant-la o faci servir el bosc com un immens cendrer.

Aquest any, aquest estiu, el perill d'incendi és màxim.

Qualsevol flama o espurna, per insignificant que pugui semblar, pot tenir conseqüències desastroses; per això, si us plau, aquest estiu no enceneu foc, enllloc.

ANIREM ENDAVANT

David Solé i Rosell, ex-transportista i fundador de l'AD Prat

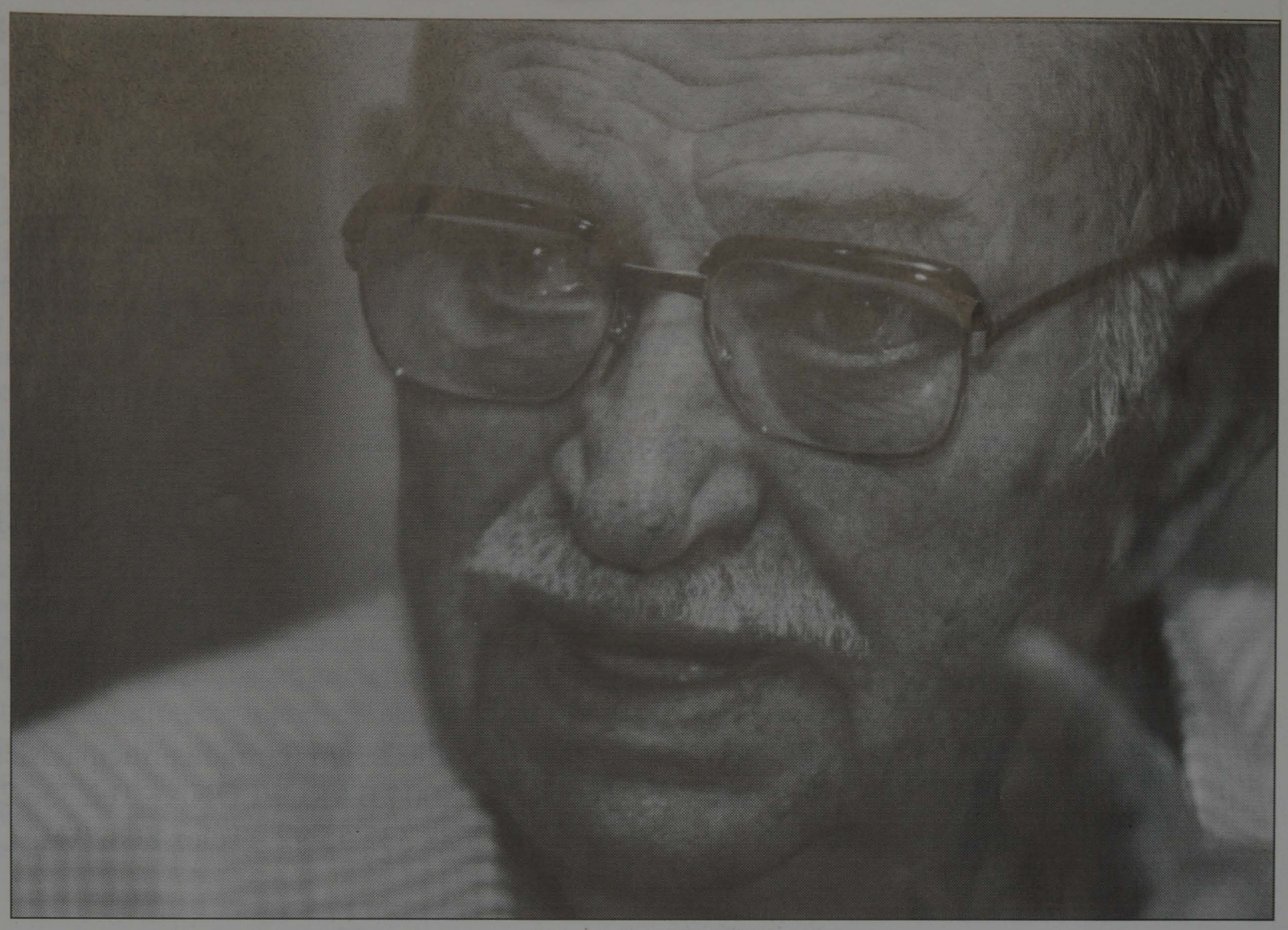

David Solé Rosell

On i quin any va néixer?

Vaig néixer l'any 1915, a les Cases d'en Janet. De petit vaig anar a l'escola del mestre Blasco i després a la del senyor Pla, amb qui vaig mantenir després una gran amistat.

Vostè va ser un important empresari del ram del transport. Sempre va tenir aquesta activitat professional, o abnas havia tingut algun altre ofici?

Als catorze anys vaig entrar d'aprenent de lampista a la casa «Trullols i Canela», del carrer Avinyó de Barcelona. Recordo que vaig ajudar a muntar la làmpara gran de l'estació de França. Després vaig treballar a El Prat amb el lampista Roig del carrer de n'Ignasi Iglesias. Poc abans d'esclatar la guerra el meu pare em va comprar un camió, amb el qual havia ant algunes vegades a la Ribera de Navarra a buscar planter de carxofera.

Quan va aprendre vostè a escriure en català?

Vaig aprendre escriure en català al local d'«Esquerra Republicana de Catalunya», que estava situat a Cal Piculín.

Lamentablement, la gent de la seva generació fou molt castigada per la Guerra Civil, i molts foren cridats a files. Quina fou la seva situació?

Quan va esclatar la guerra jo en trobava amb el meu camió a San Adrián, un poble de la Ribera de l'Ebre, on havia anat a carregar planter de carxofera, i era del tot impossible retornar a El Prat. Sort en vaig tenir de la meva amistat amb el navarrès Juan Sola Esparza, que em va protegir i després em facilità l'allistament a Estella amb les forces que s'anaven reclutant, sempre vaig fer de xòfer.

Com es produí la constitució de l'AD Prat?

Un dia de l'any 1945 estavem sentats al Cafè del «Centre Autinomista», que aleshores es denominava «Cafè Español», en Josep Olivella (Picapedrer), l'Albert Feu, en Josep Aleu, el senyor Esteve, que treballava a La Seda, el senyor Ramos del Banc de Biscaia, i uns quans més. Quan em vaig aixecar els vaig suggerir, senyalant a un d'ells. Des d'aquí fins... a comptar-ne una dotzena, heu de constituir l'equip de futbol del Prat. A partir d'aquell dia, ja s'iniciaren les gestions que conduirien a la creació de l'AD Prat. «Jo sóc el soci nº 7». Uns anys després vaig ser de junta, quan n'Isidor Ribas, va ser president. Era l'època que organitzavem l'envelat per la Festa Major.

Vostè va constituir, amb en Tomàs Hewiston, la societat «David i Tomàs», quants camions varen arribar a tenir i per quines empreses treballava?

A finals del 1941, o a primers del 1942, vam constituir una societat de transport, amb en Tomàs Hewitson. Ell va decidir que el nom comercial de l'empresa s'hauria de dir «David i Tomàs». Al poc temps ja teniem 3 camions, més tard en verem arribar a tenir 13. Treballavem preferentment per «La Seda», i també per diferents exportadors locals, entre ells en «Jagó».

Vaig ser també nomenat, Cap del Despatx Central de la RENFE, que administrava les mercaderies que es carregaven a El Prat.

Les relacions amb en Tomàs Hewitson, van ser sempre excellents, era una bellísima persona.

Finalment, què opina del Prat actual, en relació al poble que va conèixer de jove?

Anyoro aquell temps que totd ens coneixiem, encara que reconec que ara es viu millor.

JOSEP FERRET I PUJOL

BOLSOS Delcar

ARTICULOS DE PIEL Y VIAJE

Federico Soler, 6
El Prat de Llobregat
Teléfono 370 19 53

CLINICA DENTAL

Atención especializada en:

— CIRUGIA MAXILOFACIAL
— ODONTOLOGIA ESTETICA
— PROTESIS
— ORTODONCIA
— ODONTOLOGIA INFANTIL
— ENDODONCIA
— TRATAMIENTO DE ENCIAS
— BLANQUEAMINTO DE DIENTES

Avda. Virgen de Montserrat, 99, 2º, 3ª - Teléfono 370 33 06
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

HOTEL ALFA ★★★★

AEROPUERTO

Restaurante Menú y Carta,
Salones Privados, Bodas, Banquetes, Convenciones
Capacidad 200 comensales

BCN HOTELS

Calle K, s/n (entrada principal Mercabarna)
08004 BARCELONA - Tel. 336 25 64
Fax 335 55 92 - Telex 80820 HALFA

AZU MODA INTIMA

Boutique de Lencería, Corsetería
Baño y Complementos

AZUCENA MINGOTE MARTIN

Av. Montserrat, 19
El Prat de Llobregat

(Esquina Av. Llibertat)
Tel. 370 22 52

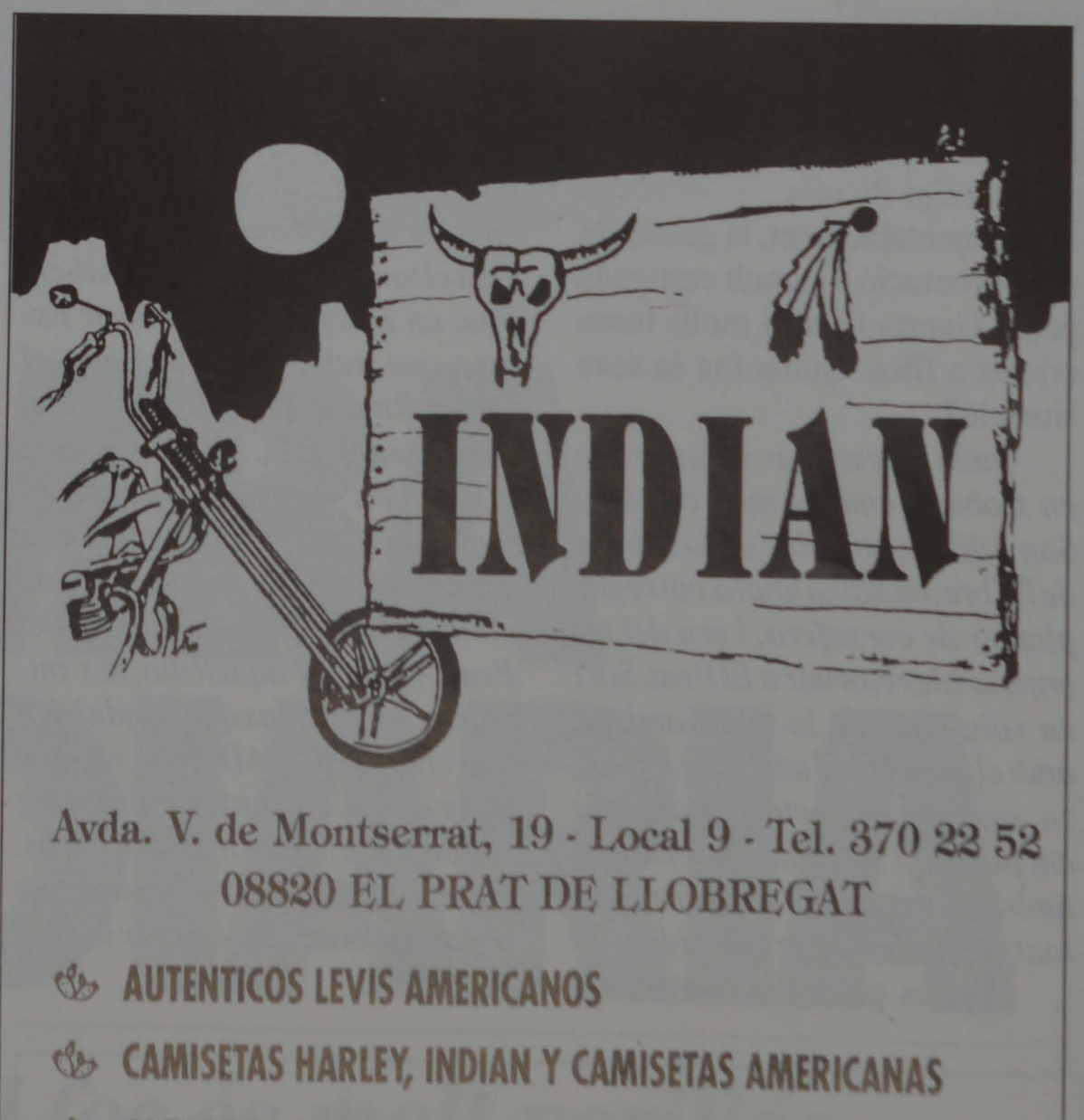

Avda. V. de Montserrat, 19 - Local 9 - Tel. 370 22 52
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

- AUTENTICOS LEVIS AMERICANOS
- CAMISETAS HARLEY, INDIAN Y CAMISETAS AMERICANAS
- CAZADORAS CUERO, PANTALONES, CHAPS, FALDAS, CHALECOS
- ROPA IMPORTACION
- GORRAS, PAÑUELOS, HEBILLAS, BISUTERIA, ETC.
- COMPLEMENTOS AMERICANOS

El convenio contempla la asesoría en estudios hidrogeológicos e hidrológicos en los acuíferos de la Vall Baixa y Delta del Llobregat

Acuerdo de colaboración entre las comunidades de usuarios del Delta del Llobregat y el centro internacional de hidrología subterránea

La Comunitat d'Usuaris d'Aigües del Delta del riu Llobregat y de la Cubeta de Sant Andreu de la Barca y la Fundación Centro Internacional de Hidrología Subterránea han firmado un convenio de colaboración para la asesoría en estudios hidrogeológicos e hidrológicos en los acuíferos de la Vall Baixa y Delta del riu Llobregat.

El acuerdo, que tendrá una duración de tres años, contempla la realización de estudios cuyas conclusiones permitan a la Comunidad de Usuarios actuar con conocimiento suficiente ante cualquier obra que pueda incidir en los acuíferos de la Cubeta de Sant Andreu de la Barca, la Vall Baixa y Delta del Llobregat así como la asesoría en el diseño de planes de trabajo de nuevos estudios de hidrogeoquímica e hidrología isotópica y redefinición de los mismos cuando sea necesario. La dirección y supervisión de estos estudios, así como el análisis de interpretación de los informes realizados por otras entidades, correrán a cargo de los especialistas del Centro Internacional de Hidrología Subterránea, con la ayuda de expertos que tengan experiencias sobre trabajos análogos.

A resultas de este acuerdo ya se ha realizado un primer dictamen sobre las consecuencias de las obras a realizar tras la firma de las administraciones públicas del Plan de Infraestructuras del Delta, destacando especialmente las posibles afecciones en el acuífero superior y los riesgos de contaminación del acuífero profundo.

Trasvase de aguas a las comarcas del Penedés y Garraf

Por otra parte, la Comunitat d'Usuaris d'Aigües del Delta del riu Llobregat subraya que el trasvase de aguas superficiales de la cuenca del Llobregat a las comarcas del Penedés y Garraf, a partir de la planta de tratamiento de Abrera, tendrá una influencia muy negativa en el proceso de recarga natural de los acuíferos de la Cubeta de Sant Andreu de la Barca, de la Vall Baixa y del Delta.

Según Jordi Codina, secretario de esta comunidad de usuarios, «*la actual situación de desequilibrio entre las extracciones de agua de los acuíferos y la recarga de estas unidades hidrológicas está provocado, en gran medida, por el déficit creciente de las aportaciones del río Llobregat, a pesar de que la explotación actual es la mitad de la de hace 25 años*».

La Comunitat d'Usuaris d'Aigües del Delta del riu Llobregat muestra su preocupación, como lo manifiesta en el «Pla d'Actuació per a la Protecció dels Aqüifers de la Vall Baixa i del Delta del riu Llobregat», por el trasvase de los recursos hídricos de la cuenca del Llobregat a las comarcas próximas»*si, a cambio, no se llevan a término medidas correctoras que neutralicen las pérdidas en el proceso de realimentación natural de los acuíferos*», puntualiza Codina.

COMUNITAT D'USUARIS D'AIGÜES DEL DELTA DEL RIU LLOBREGAT

Fuego

El mediterráneo es un hombre de fuego; de fuego es su carácter, de fuego sus tradiciones, de fuego sus pasiones. La pirotecnia, las fallas, las hogueras de San Juan... todo en ellos evidencia una adoración o un embeleso ante el fuego.

En este ardiente comienzo de verano, toda la cuenca española bañada por ese mar es una inmensa llamarada que, desde las tierras del sur hasta el Pirineo, parece querer consumir todo ese mundo y transformarlo en una inmensa voluta de humo.

Por eso, en este momento y aunque sea raro en él, el hombre mediterráneo no está mirando el fuego con embeleso sinó con terror.

Bosques que tardaron decenas de años en formarse, desparecen en el término de pocas horas y con ellos se van, al tiempo, recuerdos, paisajes maravillosos, lugares idílicos y lo que es más importante: vida. Vida vegetal, vida animal y vida humana, todas ellas seguramente irrecuperables para siempre.

No queremos culpar a nadie del desastre, porque no sabemos quien pueda ser el culpable. Hay accidentes, pirómanos involuntarios y pirómanos intencionados que destruyen. Hay administraciones centrales, autonómicas y municipales que deben planificar para evitar.

El bosque es de todos, que es lo mismo que decir que no es de nadie, puesto que normalmente nadie se ocupa de él, sino es para degradarlo en vandálicas excursiones de fin de semana, que lo transforma en vertederos, o sirviendo de base a comentarios de tertulia cuando, como ahora, se quema.

En un hecho sabido que recogeremos mañana lo que hoy hayamos sembrado. Nuestra siembra de fuego de hoy, es seguro que nos dará mañana una cosecha de desolación y muerte.

¿No sería mejor que el bosque fuese de alguien que lo cuidase y explotase y tendríamos entonces la seguridad y la tranquilidad de su vigilancia?

¿No sería mejor estructurar una política forestal general en la que se invirtiese -de una vez- algo más que palabras?

¿No sería mejor...?

Y mientras escribimos y conversamos sobre ello, y mientras nuestros políticos van pasándose la responsabilidad de unos a otros, y mientras muchos ciudadanos se encogen de hombros porque consideran que el asunto no es de su incumbencia, nuestros bosques, cada día más escasos, siguen ardiendo, año tras año, en una delirante y trágica fiesta del fuego, en la que todos colaboramos un poco y a cuyo final -no lejano- tendremos nuestro maravilloso mundo mediterráneo tocado en un sucio manto de negra ceniza, en donde el frescor, el verdor y la vida, serán sólo un recuerdo de ayer.

JOSÉ Mª HIDALGO

Al servicio de la empresa
PIERA ASESORIAS Y SERVICIOS CONSULTING EMPRESARIAL
Tfno. (93) 379 57 04 Telefax (93) 370 05 60
Avda. V. Montserrat, 114, 1.º, 1.ª
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)
Teléfono 379 57 04
FAX 370 05 60
Apartado de Correos 97

ASESORIA JURIDICA LABORAL
ADMINISTRACION DE FINCAS / SEGUROS
Jaime Casanovas, 102 - 104, bjs.
Teléf. 379 59 99 - Fax 379 59 99
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Profund rebuig

Senyor,
li enviem aquesta carta perquè la publiqui en el proper número de la revista DELTA que vostè dirigeix:

Les entitats i associacions pratenques sotasignants, organitzadores de la 1a Setmana de l'Interculturalisme, la Solidaritat i la Pau, volem comunicar-li el nostre més profund rebuig pel tractament que sobre l'esmentada setmana es va donar en el darrer número de la revista que vostè dirigeix.

Encara que totes les informacions que es donen no són falses, pensem que no té cap sentit i, fins i tot, demostra molt poca sensibilitat pel tema que es tractava, el que vostès destaquessin en els titulars l'únic acte que no va comptar am una assistència molt nombrosa. Tenint en compte que la resta d'actes, més de trenta, van ser un rotund èxit el seu titular està molt a prop de ser malintencionat. A més a més, considerem que, de forma gratuïta, han fet un menyspreu tant al moviment associatiu d'aquesta ciutat que es va dedicar de valent a organitzar i desenvolupar de forma totalment desinteressada aquest actes com a la causa de la solidaritat, que, en definitiva, era l'objectiu de tots nosaltres.

Tot esperant que la segona setmana intercultural que volem celebrar el proper any mereixi un tractament més proper a la realitat.

Atentament,

Comitè de Solidaritat amb Centroamèrica de El Prat, Casal de Cuba de El Prat, Escola d'Adults Terra Baixa, A.P.A. Jacint Verdaguer, Grup Solidaritat de l'I.B. Baldiri Guilera

Rèplica a la carta sobre la I Setmana Intercultural

Senyors:

M'ha sorprès en gran manera la carta que han adreçat a aquest periòdic sobre la suposada «manca de sensibilitat» i «malintenció» de la crònica que jo mateixa vaig escriure en relació a la I Setmana de l'Interculturalisme i la Solidaritat. Deixant de banda l'ofensa injustificada que aquesta carta representa pel nostre periòdic, és sobretot una ofensa cap a la meva persona. Com vostès mateixos han reconegut, cap de les informacions que dono a la crònica és falsa. Jo no m'he inventat ni he tergiversat cap de les dades que vaig recollir. Així mateix, espero que hagin llegit el text sencer i amb atenció abans d'haver adreçat aquesta carta. Si no ha estat així, jo mateixa ho resumiré, amb les paraules textuals amb les quals ho va fer Sergi Alegre, regidor de Cultura i Medi Ambient del nostre Ajuntament: «Al pastís li ha faltat la guinda». Si analitzem detingudament aquesta frase, que va donar títol al text de la discòrdia, veurem que no vol dir ni més ni menys el que s'explica àmpliament a la crònica: tots els actes van ser un gran èxit, però l'acte de cloenda va ser un fracàs. Aquest fracàs té, però, la seva explicació racional, que també s'inclou al meu text: una festa simultània i gratuïta. És sabut que la veritat fa mal, però també ho és que s'aprèn dels fracasos. Si no volen reconèixer que la festa de cloenda va ser un desastre és perquè ni tan vols vostès van assistir a l'acte que organitzaven. Jo sí que hi vaig anar.

Ma. José Martín

El aeropuerto no quiere pertenecer a El Prat

Leí la nota en DELTA, que las autoridades del aeropuerto habían anulado la tarjeta de parking a los concejales de nuestro Ayuntamiento y vuelvo a leer que únicamente gozan de privilegio de aparcamiento los diputados y senadores de Madrid y los cónsules acreditados en Barcelona.

Personalmente, no creo que los concejales del Ayuntamiento de El Prat abusaran del privilegio porque, la verdad, ir al aeropuerto a tomar unas copas es de bobos, por sus precios abusivos y porque los bares no valen nada. Ir al aeropuerto por razones de viaje, no creo yo, si se viaja por acto oficial, le importe demasiado al tesorero municipal abonar el gasto de taxi y dejar el coche en su casa. Otro motivo para ir al aeropuerto la verdad no lo encuentro normal, por lo tanto, que nadie crea que se ha castigado a las autoridades municipales.

Aquí lo que ocurre es que el aeropuerto representa un espacio público de propiedad estatal y jamás ha querido depender del municipio de El Prat. Porque en los últimos tiempos nunca hemos visto las autoridades del aeropuerto en actos cívicos de El Prat, es más fácil ver al jefe de todos los aeropuertos al ministro Sr. Borrell por las calles de El Prat que al propio director del aeropuerto, al que no conozco ni creo tenga el más mínimo interés a participar en actos ciudadanos.

Que nadie olvide que los terrenos donde está ubicado el aeropuerto fueron expropiados a ciudadanos de El Prat, pagando precios de ruina. Aún hoy, tenemos más de media docena de familias, con expropiaciones en puertas para ampliar el aeropuerto a precios de miseria. Por lo tanto, somos los ciudadanos de El Prat quienes sufrimos las molestias de aeropuerto, y las mil Ha. de su terreno no representan ninguna república bananera, es municipio de El Prat y está obligado a contribuir a las arcas municipales como cualquier vecino. Lo de las plazas de aparcamiento es una tontería si lo comparamos con los centenares de millones que ha dejado de ingresar el Ayuntamiento, si en vez de un aeropuerto nacional, hubieran otras instalaciones privadas, habrían más puestos de trabajo y nos crearía menos molestias. Los funcionarios de Madrid se habrían quedado en la meseta. Aquí paz y después gloria.

Antonio Morales Fernández

La culpa es muy negra

Ahora todos pretenden echar el muerto a su oponente. ¿Quién es el responsable de los fuegos acaecidos en los bosques de Cataluña y del resto de España?. Unos dicen que es debido a la enorme sequía, otros al calor, a imprudencias ciudadanas o a la acción de pirómanos pagados por personas interesadas en ciertos tipos de negocios. Todo son simples conjeturas y excusas poco convincentes. La realidad es sólo una, los únicos responsables son, en primer lugar el gobierno central por su reconocida incompetencia en todos los problemas que le conciernen y en segundo lugar, los gobiernos autonómicos por no preocuparse en poner remedio a algo tan primordial como es la protección del medio ambiente. Se limitan a hablar y a hacer proyectos pero son incapaces de poner en práctica algo tan simple como limpiar los bosques de maleza. Es vergonzoso pasar cerca de cualquier bosque de nuestro entorno y ver un metro de altura de ramas y matojos resecos esperando una chispa, una colilla de cigarrillo o un fénomeno atmosférico para convertir aquella masa arbolada en un verdadero infierno. Yo me pregunto, ¿para qué sirven esos cuatro millones de parados o los muchos miles de objetores de conciencia?. No pueden esta gente encargarse de la limpieza forestal y realizar cortafuegos que eviten la propagación del fuego por mucho menos dinero del que costará ahora reforestar estos bosques y pagar indemnizaciones a los afectados.

Vale la pena que se tomen medidas de una vez porque de los contrario dentro de muy pocos años España será un desierto.

Lluís Sabaté

Incendis forestals a Catalunya

Els motius del perquè de tants incendis forestals a Catalunya i Aragó, la manca de mitjans i de coordinació dels disponibles ha estat molt lamentable. Milers d'hectàrees de bosc cremades. Intencionalitat?, falta de prevenció?. Compta la Generalitat de Catalunya amb els mitjans suficients? Que potser l'Estat no té prous diners per prevenir aquests desastres? Fa uns anys que sento comentaris i opinions sobre com d'eficaç que podria resultar fer servir bona part dels serveis militars per netejar boscos i vigilar-los. Seria un sacrifici pels militars professionals ensenyar als soldats com fer les feines? Potser seria bo suspendre les aportacions amb fondos de l'Estat per comprar material bèl.lic i comprar més avions i helicòpters preparats per inundar d'aigua les zones on el foc hi faci presència. Ja em faig càrrec que la cosa no és tan fàcil com jo la plantejo. Que ningú se senti molest pel meu atreviment. Tan sols em guia l'interès de collaborar tot intentant trobar una solució. No voldria deixar aquest món, tot contemplant una Espanya més calva que el mateix «Cojac» del cine.

Vull afegir-hi també, la necessitat d'una nova reglamentació jurídica per tal de fer complir les condemmes a tot piròman comprovat sense bonificacions de cap tipus.

Els atenuants, tan sols serien per fets delictius però justificables en el seu context de criminalitat. Ja sabem que tot acte de criminalitat es mereix un càstig sever segons la importància i la situació. Els advocats defensors, abusen de la «demència transitòria». Potser canviarien el seu valor estratègic com a defensor, si la propera condemna del reincident, l'hagués de sofrir en la seva pell, talment en fos l'infractor.

Algú pot pensar que dic ximpleries, però convido als més llestos i més entesos, a què hi diguin la seva, a veure si entre uns i altres, en treiem aigua clara, que bona falta ens fa. Moltes gràcies.

Guzmàn Fibla

Entrevista a Pere Balletbó de «Cal Punxa»

Un quiosquer emblemàtic

El paper dels mitjans de comunicació ha estat determinant com a font informativa del públic al llarg d'anys i generacions. La difusió de la premsa ha estat, en gran part, possible gràcies a aquelles persones que n'han establert un vincle amb el públic: els distribuïdors. En aquest context hem trobat una professió: la de quiosquer, i una persona: en Pere Balletbó, un home de 88 anys que n'ha dedicat 35 a distribuir periòdics entre els pratencs.

El de «Cal Punxa» ha compaginat aquesta tasca amb la vida de pagès i ha conegut la idiosincràcia del nostre poble i la seva transformació al llarg dels anys.

Pere, com va iniciar-se en la tasca de repartir els diaris a El Prat?

Cap a l'any 32 hi havia un venedor de diaris a El Prat, en «Manero», que fou el primer que n'instal.là una parada a la plaça de la Vila. Aquell home tenia dos fills i cedí el negoci al gran, el «xalat», però com que aleshores començà a anar malament, el «Manero» va cedir el quiosc al meu pare.

Què recorda d'aquelles primeres èpoques?

Aquells van ser anys molt difícils ja que eren anys de molta crisi. A més, vam agafar el negoci gairebé per força, per necessitat. Fou el meu pare qui m'hi va «enganxar» a repartir diaris, i és que jo no en tenia ganes. Tenia uns trenta anys i no m'agradava la idea d'anar a buscar i repartir-los. A més, vam haver de comprar l'establiment i pagar els nombrosos deutes que el «Manero» debia a les editorials.

On estava ubicat aquell primer establiment?

El quiosc estava situat a la punta de la plaça de la Vila i després l'Ajuntament el traslladà davant de l'Esparter, dins la mateixa plaça.

Expliqui'ns en què consistia la seva feina.

Havia de llevar-me cada matí a les tres de la matinada per anar en bicicleta a Barcelona i recollir els diaris. Aquests arribaven a El Prat a les 7 del matí. Després havia de repartir jo sol, a peu i a domicili a tots els carrers i cases del poble. Els diumenges portava la bossa dels diners i cobrava els 90 cèntims setmanals per totes les cases.

Com s'ho feia per a poder repartir tots els diaris?

La veritat és que jo tenia un recorregut marcat: les cases d'en Janet, «l'Ensanxe» i el carrer de Jaume Casanovas. Després anava cap a la caserna de la Guàrdia Civil, cap a la «Papelera», i finalment, cap a la Rambla. Anava força ràpid perquè sabia de memòria el lloc on havia de deixar-lo i si l'havia o no de fer-lo passar per sota la porta.

Aquesta era la única activitat que vostè realitzava?

No. Jo a les tardes treballava al camp. De petit havia viscut a la granja Casanovas, encara que cap als anys vint ens traslladàrem a viure al poble.

Al camp m'encarregava del bestiar i vaig arribar a tenir un porc dels més grans d'El Prat, que pesava més de dos-cents quilos. Després de treballar de pagès, anava tots els vespres a repartir «El Noticiero», ja que feia una edició de nit. Cap a les nou arribava a casa per sopar i dormir, i a les tres marxava cap a Barcelona un altre cop.

Quina valoració ens podria fer de la seva feina?

Era una feina molt dura, ja que no tenia temps de posar-me malalt i havia de repartir els periòdics tant si plovia com si nevava.

Era molta la gent d'El Prat que llegia el diari en temps de la guerra i post-guerra ?

I tant, i sobretot en el temps de la Guerra Civil. Fins a tres diaris havia arribat a repartir en una sola casa.

Quines publicacions recorda al llarg de la seva vida com a repartidor?

Hi havia molts tipus de diaris: en català només n'hi havia un, «La Humanitat», i la resta eren en castellà: el «Frente Rojo», «Las Noticias», «El Diluvio» o «La Vanguardia». Jo repartia tots aquests diaris i vuit o nou més, però els que més es venien eren «La Vanguardia» i «Las Noticias».

Expliqui'ns alguna anècdota d'aquells temps.

En una ocasió i mentre jo anava a buscar els diaris, un home va voler donar-me una trompada, i habitualment solia anar amb una pistola. En una altra ocasió els nacionals van prendre'm la bicicleta. En temps de guerra em van portar a les monges, perquè volien que em fes comunista, però jo estava afiliat a la UGT en aquells temps.

Pere Balletbó, a la placa de la Vila en els inicis de la seva tasca de venedor de diaris

Com va aconseguir esquivar la guerra?

A mí ja em van cridar per anar a la guerra, però em vaig salvar d'anar-hi perquè tenia un mal als ulls. De tota manera, va arribar un moment en què reclutaven a tothom i si a l'hora d'anar a buscar el diari arribo a creuar la Gran Via segurament se m'haguessin endut cap a França.

En temps de guerra va notar un increment de venda de diaris com a necessitat d'informació dels esdeveniments?

En temps de guerra jo repartia molts diaris, uns 1500, i com que l'altre quiosquer que hi havia en aquella època ho va deixar m'ho va passar a mí. D'aquesta manera vaig haver de repartir, a més a més, unes 130 o 140 subscripcions de «La Vanguardia» i anar a cobrar els rebuts a Barcelona.

A part d´aquell primer establiment, n'ha tingut d'altres?

No. Només vaig tenir aquella parada a la plaça de la Vila.

Com a quiosquer i repartidor de diaris, com ha viscut l'evolució d' El Prat?

Jo crec que el canvi ha estat massa gran. Jo he vist moltes coses. Quan de jove vivia a la granja Casanovas encara no s'havia construït l'Aeroport. En aquells anys ens coneixiem tots, erem com una família, però ara ja no coneixo gairebé ningú.

Quan va deixar de repartir diaris?

Quan el meu fill va comprar un tricicle, cap als anys cinquanta, després de treballar deu anys conjuntament. Ho vaig deixar sobretot perquè tenia problemes a l'esquena, degut al pes dels diaris.

En Pere Balletbó, com ha quedat clar, coneix perfectament El Prat de la seva època. Al llarg de l'entrevista anava recordant-nos un gran nombre de gent coneguda d´aquells temps, desgranant dosis de nostàlgia d'aquella época. Trenta-cinc anys avalen la trajectòria d'un home que ha conegut diverses generacions de «pota blaves» i que ha mantingut informada tota una població, malgrat els molts obstacles que s'ha anat trobant en la seva tasca al llarg dels anys.

JAUME MONÉS FEU

ESCOLA D'ANGLÈS

MySchool

— Profesorado nativo y experimentado
— Inscripciones a partir de 6 años
— Preparación de exámenes internacionalmente reconocidos para *todos los niveles*

Cursos intesivos meses de Julio y Septiembre

Estamos para informaros en:

C/ FARRES I POCH, 11-13 - TEL. 370 09 05
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

TODO EN MADERA

BRICOLAGE FERRIZ

LES INSTALA:	BLINDADAS desde	48.000 ptas
	PUERTAS LISAS desde	25.000 ptas
	PUERTAS ESTILO desde	35.000 ptas

PRESUPUESTOS SIN COMPROMISO ☎ 478 29 45

- FABRICACION Y VENTA PUERTAS
- MOLDURAS Y LISTONES
- AUTOSERVICIO FERRETERIA
- CORTE A MEDIDA TABLEROS
- TRANSPORTE GRATUITO

TODO CON EL MEJOR PRECIO Y SERVICIO

BRICOLAGE FERRIZ

Avda. Canal, 135
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT
Tel. 478 29 45 (2 líneas)
Fax 478 29 45

El Balandro

Avenida Playa, s/n
Tel. 370 45 50 - 478 17 38
EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

El Balandro 2

Mesón especializado en jamones y embutidos ibéricos

"El mejor entorno junto al mar"

PAELLADOR

PAELLA DE MARISCO

1.075 Ptas.

PAELLA VALEN CIANA
(Según receta original)

925 Ptas

PAELLA DE VERDURAS

875 Ptas

ARROZ NEGRO

975 Ptas

FIDEUÁ DE MARISCO

975 Ptas

FIDEGUAY

875 Ptas

El tinent de navili de l'aeronàutica Antonio Núñez: les peripècies d'un heroi

El tinent de navili Antonio Núñez i Rodríguez, fou un dels primers oficials, de la secció d'aerostació de l'«Escola d'Aeronàutica Naval» d'El Prat. (1) Desconeixem si quan ingressà a l'esmentada escola ja era enginyer en aeronàutica. El fet és que les primeres referències documentals que hem trobat d'aquest destacat oficial de l'aeronàutica, van lligades a la tripulació de dirigibles. (2)

En 1926, va ser un dels tripulants del dirigible de l'aeronàutica naval d'El Prat que va fer la primera travesia directa d'un dirigible entre Barcelona i Madrid, sense passar per València, com ho havien fet altres anteriorment. (3)

Probablement una de les actuacions més heroiques de la seva vida militar fou la que protagonitzà aquest oficial el dia 19 de juliol del 1926, durant unes maniobres aeronavals que tingueren lloc davant el port de Barcelona en la que participaven diverses esquadretes de l'aeronàutica naval del Prat.

Un dels avions de la citada esquadreta, precisament el que tripulava el tinent de navili Manuel Durán, un dels herois del «Plus Ultra», se li parà el motor i caigué al mar. Molt a prop del punt de caiguda de l'avió navegava el dirigible de l'aeronàutica. Un dels seus tripulants era el citat tinent de navili Antonio Núñez, el qual en presenciar l'accident es llançà a l'aigua i aconseguí treure el cos d'en J. Manuel Durán, de l'avió però, malauradament, aquest ja havia mort. (4)

L'Ajuntament del Prat, a part de donar el pèsam al cap de l'aeronàutica naval, va assistir en corporació al seu enterrament cosa que també feu el jutge municipal el farmacèutic, Josep Guilera. (5)

El nou pla aeronaval del 1927, disposava el trasllat a la Base aeronaval de Sant Javier (Múrcia), de l'Escola d'Aeronàutica Naval d'El Prat. Precisament la secció d'Aerostació, fou la primera en traslladar-se, cap a finals de l'any 1929, aproximadament. (6) No obstant, el tinent de navili Antonio Núñez, es quedà a Barcelona. L'any 1930, per la seva qualitat d'enginyer en aeronàutica fou destinat als tallers de construcció d'avions militars de Can Tunis, on era un dels caps, (7) tallers que després es traslladarien al Port de Barcelona.

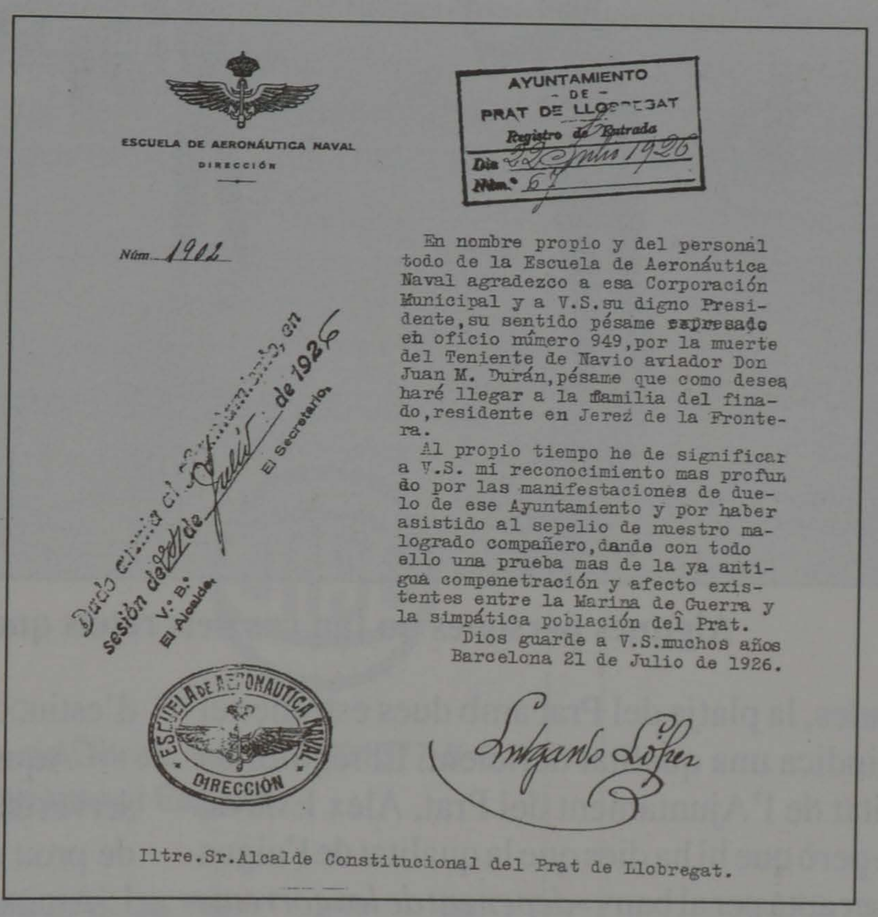

ESCUELA DE AERONÁUTICA NAVAL
DIRECCIÓN

AYUNTAMIENTO DE PRAT DE LLOBREGAT
Registro de Entrada
Día 24 Julio 1926
Núm. 6

Núm. 1902

En nombre propio y del personal todo de la Escuela de Aeronáutica Naval agradezco a esa Corporación Municipal y a V.S. su digno Presidente, su sentido pésame expresado en oficio número 949, por la muerte del Teniente de Navio aviador Don Juan M. Durán, pésame que como desea haré llegar a la familia del finado, residente en Jerez de la Frontera.

Al propio tiempo he de significar a V.S. mi reconocimiento mas profundo por las manifestaciones de duelo de ese Ayuntamiento y por haber asistido al sepelio de nuestro malogrado compañero, dando con todo ello una prueba mas de la ya antigua compenetración y afecto existentes entre la Marina de Guerra y la simpática población del Prat.

Dios guarde a V.S. muchos años
Barcelona 21 de Julio de 1926.

Dado cuenta de su comunicado en sesión de 22 de Julio de 1926
El Secretario.
V.º B.º El Alcalde.

ESCUELA DE AERONÁUTICA NAVAL · DIRECCION ·

Iltre. Sr. Alcalde Constitucional del Prat de Llobregat.

Els avions i el dirigible de l'aeronàutica naval participaren sovint en maniobres, en una de les quals, l'efectuada el 19 de juliol de 1926 morí el tinent de navili J. Manuel Duran, un dels herois del «Plus Ultra» que es formà com a pilot a l'Escola de l'Aeronàutica Naval del Prat

Tot fa suposar, per la seva experiència en dirigibles, que quan arribà el «Gran Zeppelin» a El Prat, a primers d'octubre del 1932, fou un dels quatre oficials de l'aeronàutica que dirigiren les operacions d'amarratge d'aquesta grandiosa aeronau alemanya. (8)

El 19 de juliol del 1936, el citat oficial era, sembla per abscència del titular, el comandant de la «Base d'Hidros» del Port de Barcelona. El 19 de juliol del 1936, rebé ordre del general Goded, poc temps després que aquest arribés de Mallorca per dirigir la rebel.lió militar a Barcelona, de bombardejar els avions de l'aeròdrom El Prat, per impedir que aquests continuessin bombardejant les casernes revoltes, de Barcelona. (9) Després d'una reunió d'oficials per prendre posició, el tinent de navili Antonio Núñez, fou fet presoner pels oficials de l'aeronàutica fidels a la República. Informat, l'endemà d'aquest fet, el tinent coronel d'aviació Felipe Díaz Sandino, que estava dirigint les citades operacions de bombardeig, aquest ordenà el trasllat immediat del citat cap, a la Base Aèria d'El Prat. (10) Un hidro «Machi-18» pilotat pel tinent Armario traslladà al tinent de navili Núñez a El Prat, haguent de realitzar un díficil amaratge a l'estany del Remolar. Posteriorment, el tinent coronel Díaz Sandino, l'envià conjuntament amb altres militars de l'aviació republicana que pretenien revoltar-se, a la presó militar del Castell de Montjuïc. (11)

JOSEP FERRET I PUJOL

NOTES:

1) Ferret Pujol, J.; «1921 L'arribada de l'Aeronàutica Naval», DELTA nº 60, setembre 1983.
2) Canudas J.; «Història de l'aviació Catalana». Edit. «La Magrana», p.130.
3) Canudas, op. cit. p.130.
4) Canudas, op. cit. p. 137.
5) Anotació dietari metge Josep Pujol. (Arxiu Ferret).
6) Revista «Aviación», nº 3, abril-maig 1930.
7) Reista, op. cit.
8) Diario de Barcelona, 4 octubre del 1932.
9) Ferret Pujol, J.; «La Guerra Civil a El Prat-19 i 20 de juliol: els fets de l'aixecament a la Vila,», DELTA nº 91, juny del 1986.
10) Maluquer J. J.; «L'aviació de Catalunya els primers mesos de la Guerra Civil», p. 47, Edit. Pòrtic 1984.
11) Maluquer, op. cit. p.48.

Rectificació:

La fotografia d'un «Breguet-19», que publicarem en l'article «L'aviació militar d'El Prat durant els fets del 6 d'octubre del 1934", correspon a l'aeròdrom militar del Prat, i no al camp d'aviació de Serinyena, com erròniament consignarem.

Els banyistes aprofiten la bona qualitat de la sorra per fer activitats diverses

Unes 5.000 persones utilitzen la platja del Prat durant els caps de setmana d'estiu

Els quatre quilòmetres de platja de què disposa El Prat, sense comptar la desembocadura del Llobregat, estan ubicats en un complex entorn que ha marcat la pèrpetua qualificació de la platja com a no apta per al bany. La pressió demogràfica de Barcelona i la seva àrea metropolitana, i, sobre tot, les aigües del Llobregat sense depurar que moren al delta són els principals desaventatges del nostre front litoral. Tot i l'inconvenient que suposa per els amants del mar el fet de no poder-se banyar, la platja del Prat concentra un bon nombre de serveis i permet fer activitats alternatives com passejar amb bicicleta, observar la fauna i flora recuperada en una part de la platja, jugar a volei o sortir a navegar o pescar, entre d'altres.

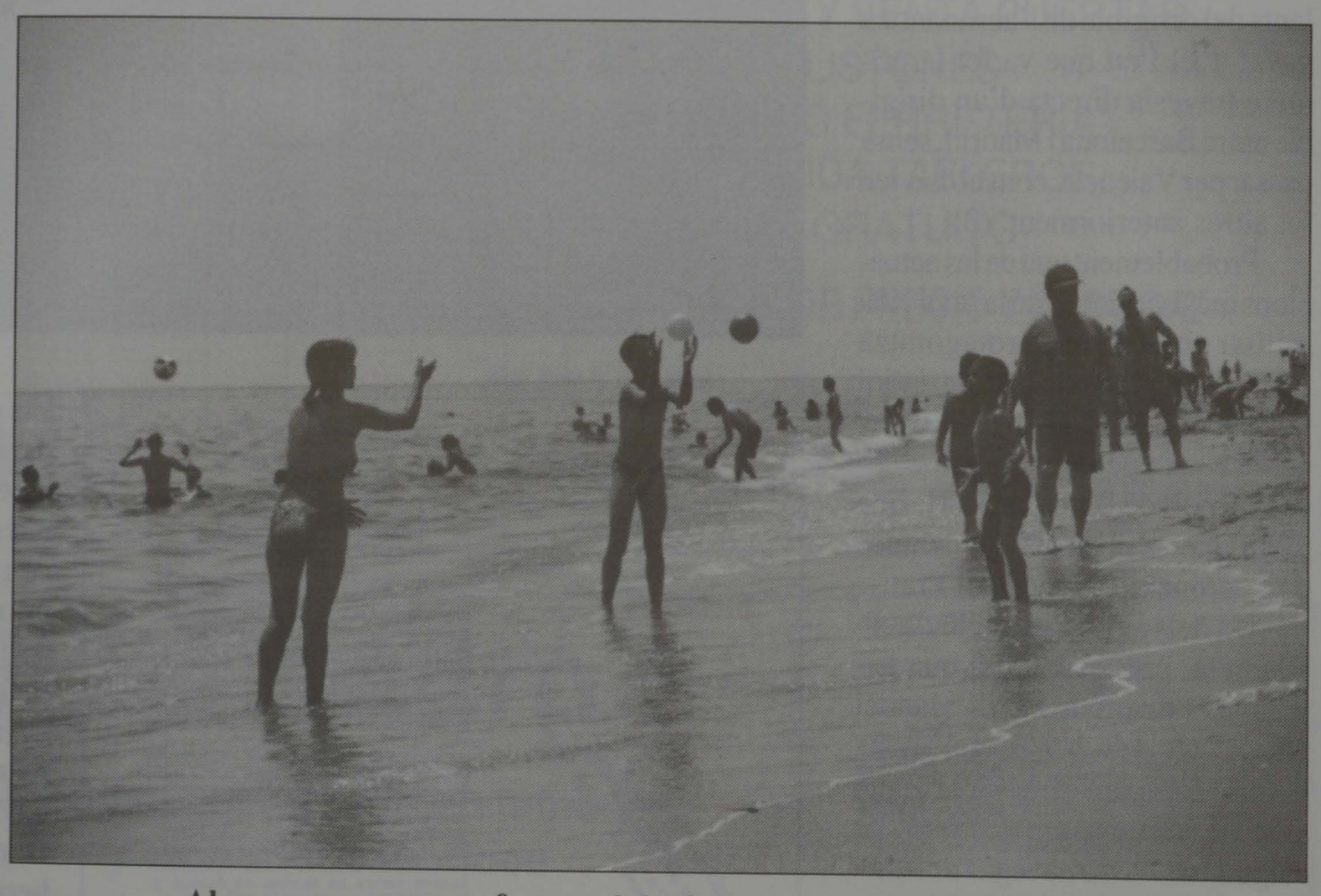

Algunes persones no fan cas dels rètols que desaconsellen el bany

De camí cap a la platja, enfilem la carretera B-203 que deixarà de ser l'accés principal a la costa degut a que l'aeroport està instal.lant nous llums de situació per millorar la visibilitat dels avions. En plena època estival, els aparells fan cua a les pistes esperant l'ordre de sortida. Mentrestant, reseguint la tanca de l'aeroport una filera de ciclistes es dirigeix cap a la platja. Sens dubte, el no haver de fer «caravana» a l'autovia de Castelldefels a la recerca d'una platja propera és una de les aventatges del Prat. La concentració de vehicles en l'extens aparcament demostra que la platja és molt utilitzada, tot i les seves mancances, no només pels pratencs sinó també per ciutadans dels voltants del Prat. Un càlcul per sobre indica que en un diumenge de juliol o agost poden passar per la platja en l'hora de màxima afluència al voltant d'unes 5.000 persones.

Els primers *«merenderos»* amb Cal Dalmau com un dels més coneguts, la pineda de Can Camins i l'etern camping Cala Gogó, refugi de campistes de tot l'any, ens condueixen al Club Nàutic, entitat que presideix Enrique Rafael Canillo i que va ser fundat al 1959. Uns 60 socis gaudeixen de les instal.lacions del club: una piscina, dues pistes de tennis i una de fronton, uns vestidors i un petit jardí on carregar les «piles» a prop del mar però amb l'aigua clorada de la piscina. Mantenir aquestes instal.lacions té un elevat cost i una de les alternatives que havien buscat els socis era poder vendre una part del terreny a un restaurador, però finalment, no va ser viable perquè la finca és indivisible. En deixar el Club Nàutic trobem el *merendero* «Mar i Cel» el més antic de la platja i un dels que té més solera, conegut popularment com «Cal Capistros».

Bany amb reserves

En poc terreny, el paisatge és contrastat. D'una banda, la pineda de Can Camins molt frondosa que s'escola fins on ho permet la tanca i, de l'altra, la sorra sense vegetació que neteja l'Àrea Metropolitana diàriament per a la tranquil.litat dels seus usuaris. Crida l'atenció, un antic *búnker* que servia per vigilar l'entrada de contraband qui sap quan i que avui és objecte de la curiositat dels banyistes, mentre que per als més petits ha esdevingut un alicient per als seus jocs. En el nostre camí trobem els rètols que ha posat l'Ajuntament al llarg de la platja i que indiquen *«Per raons sanitàries recomanem que no us banyeu en aquesta platja»* . Un advertiment del qual no tothom en fa cas encara que l'anàlisi de l'aigua que fan les institucions setmanalment ratifiquen el missatge. La Junta de Sanejament, depenent del Departament de Medi Ambient, qualifica, la major part de les vegades, la platja del Prat amb dues estrelles el que indica una qualitat deficient. El regidor de Sanitat de l'Ajuntament del Prat, Alex Eslava, creu però que hi ha dies que la qualitat de l'aigua pot ser apta per al bany *»depenent de les corrents marines»* tot i que la proporció de coliformes i estreptococs depassa els valors guia que estableix la Comunitat Europea. En tot cas, banyar-se a la platja del Prat pot comportar algunes erupcions cutànies que en cap cas són greus. De fet, la major part dels pratencs coneix que no es pot banyar i són persones de fora del Prat, sobre tot de l'Hospitalet, les que atén habitualment la Creu Roja en un cap de setmana d'estiu.

Cinc membres de la Creu Roja vetllen per la seguretat de la platja els caps de setmana

Aquest any, la Creu Roja només presta servei dissabtes i diumenges perquè no disposa de prou recursos per fer una vigilància diària. L'Ajuntament del Prat subvenciona l'entitat amb 840.000 ptes i reben, a més, ajut material procedent de l'Area Metropolitana de Barcelona. Cinc persones estàn a càrrec de la seguretat de la platja, entre els quals hi ha un socorrista acuàtic i dos de platja. Per portar a terme aquesta tasca disposen de dues embarcacions «duarry», dos «torpedos» i xalecs salvavides, entre d'altres. Les principals cures que practiquen els socorristes són rascades, talls i últimament picades de peix-aranya, a més d'insolacions, segons assenyala Vicenç Benedicto, president de l'assemblea local de la Creu Roja.

A més de la Creu Roja, complementa la seguretat dels banyistes una parella de la policia local que vigila la platja tots els dies de la setmana, matí i tarda.

Un dels aspectes interessants de la nostra visita és la zona de platja on s'ha deixat créixer la vegetació autòctona i on nidifiquen els corriols camanegres. Per tal de poder gaudir d'aquesta

part de platja, l'Ajuntament hi va instal.lar un mirador que sembla és utilitzat força per «espiar» l'activitat del camp de golf, un paratge, d'altra banda, desconegut i «vedat» per molts pratencs.

Club Marítim

En el nostre recorregut no pot faltar la visita al Club Marítim, lloc de trobada i convivència per a les 80 famílies que hi estan associades. El president del club, Pere Prieto, ens ensenya les instal.lacions que disposen de calefacció per a l'hivern. A la sala principal hi ha també una emissora que permet comunicar-se amb d'altres clubs de la costa, alguns de força allunyats com Mallorca i Castelló. Els socis poden practicar surfing i vela i els més petits iniciar-se en la classe «optimist». En el terreny que tenen hi ha uns 200 vaixells sobre la sorra que són els que surten a pescar o que participen en diversos concursos com el de pesca al «curri» o «al toquet». Les captures que es poden fer al litoral pratenc són tunyina, verats, melves i palometes, bàsicament. De vegades, a només un parell de milles de la costa els pescadors han tingut sorpreses agradables com el fet de topar-se amb un grup de dofins que els han acompanyat pacificament durant força estona i que aprofiten els peixos que descarten els pescadors. Tot i l'activitat del Club Marítim, el seu president, Pere Prieto, reflexiona en veu alta i sentencia *«El Prat continua sent un poble que viu d'esquena al mar»*. Un mar que en els darrers dos anys ha perdut 100 metres de sorra en la zona dels *«merenderos»* de primera línia i una aigua que la majoria dels pratencs voldrien que en un futur no gaire llunyà pogués ser neta com ho era als anys 50. El regidor de Sanitat, Alex Eslava, confia que amb la posada en marxa de la depuradora d'aigues, prevista en el Pla d'Infrastructures del Delta, aquest somni serà possible. Mentrestant, la bona qualitat de la sorra permet jugar a futbol, practicar amb les paletes de platja, jugar a voleibol i broncejar-se sota un sol de justícia amb l'ajuda refrescant de les dutxes. Tot a dues passes de casa.

Molts dels banyistes es desplacen a la platja en autobús

IMMA JUNCÀ I ROSELL

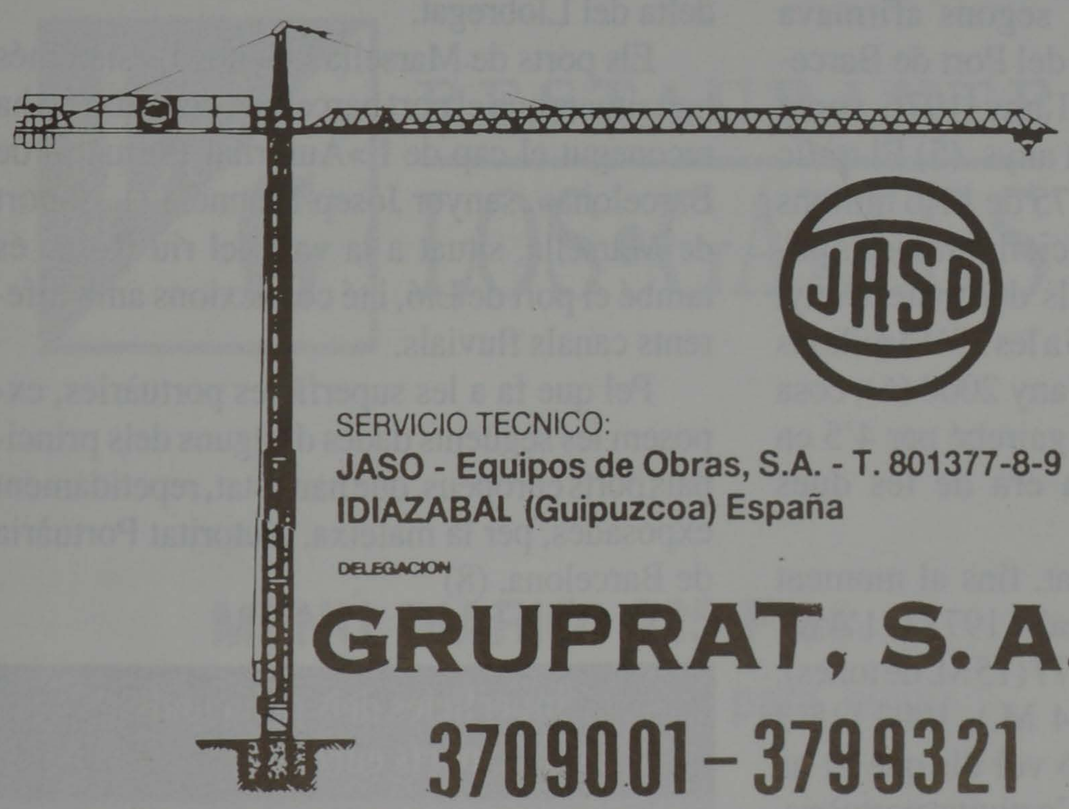

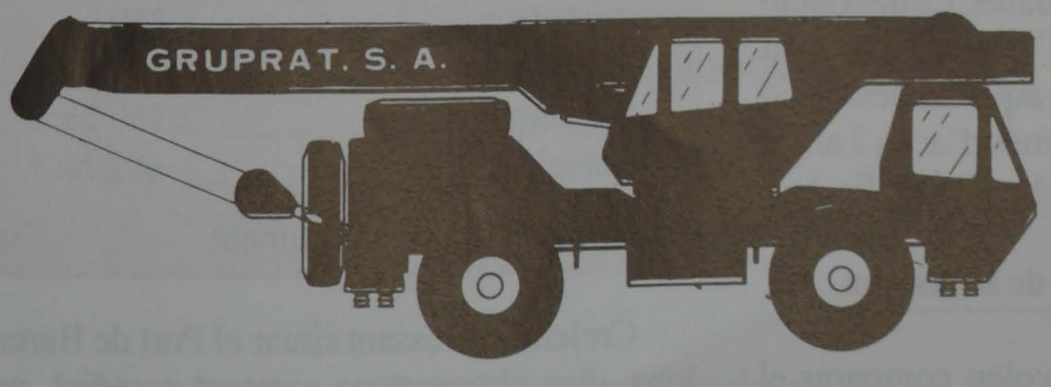

TERRA D'OR JOYERIAS

JOYERIA - RELOJERIA

SOLICITE INFORMACION SOBRE
NUEVAS CONDICIONES
ESPECIALES DE PAGO

Avda. Remolar, 149-151
Teléfono 370 51 58
08820 PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

El port de Barcelona, un port de tercera categoria

A diferència del que succeix en d'altres estats de la CEE, i, particularment, en els situats al nord d'Europa, al llarg de la costa espanyola, predominen els ports de petit i mitjà tamany, que a escala mundial, podriem anomenar de 3a. i 4a. categoria. Probablement, el port de Bilbao, que és el de major tràfic de l'Estat espanyol, amb 30 milions de tones anuals, podria considerar-se que està a la banda baixa dels ports de 2a. categoria. Cal recordar que el port de Rotterdam, amb 289 milions de tones (1989), és el més gran d'Europa i del món. Entre els 28 ports de l'Estat espanyol, no es comptabilitzen els ports pesquers. El port de Barcelona és el que està en quarta posició, precedit pel citat de Bilbao, el d'Algecires (26'4) i el de Tarragona (24'8). El tràfic portuari al port barceloní fou l'any 1990 de 18'4 milions de tones, aproximadament una cinquena part de les tones que l'any 1989 transitaren pel port de Marsella, (94'6) al qual es vol comparar. (1)

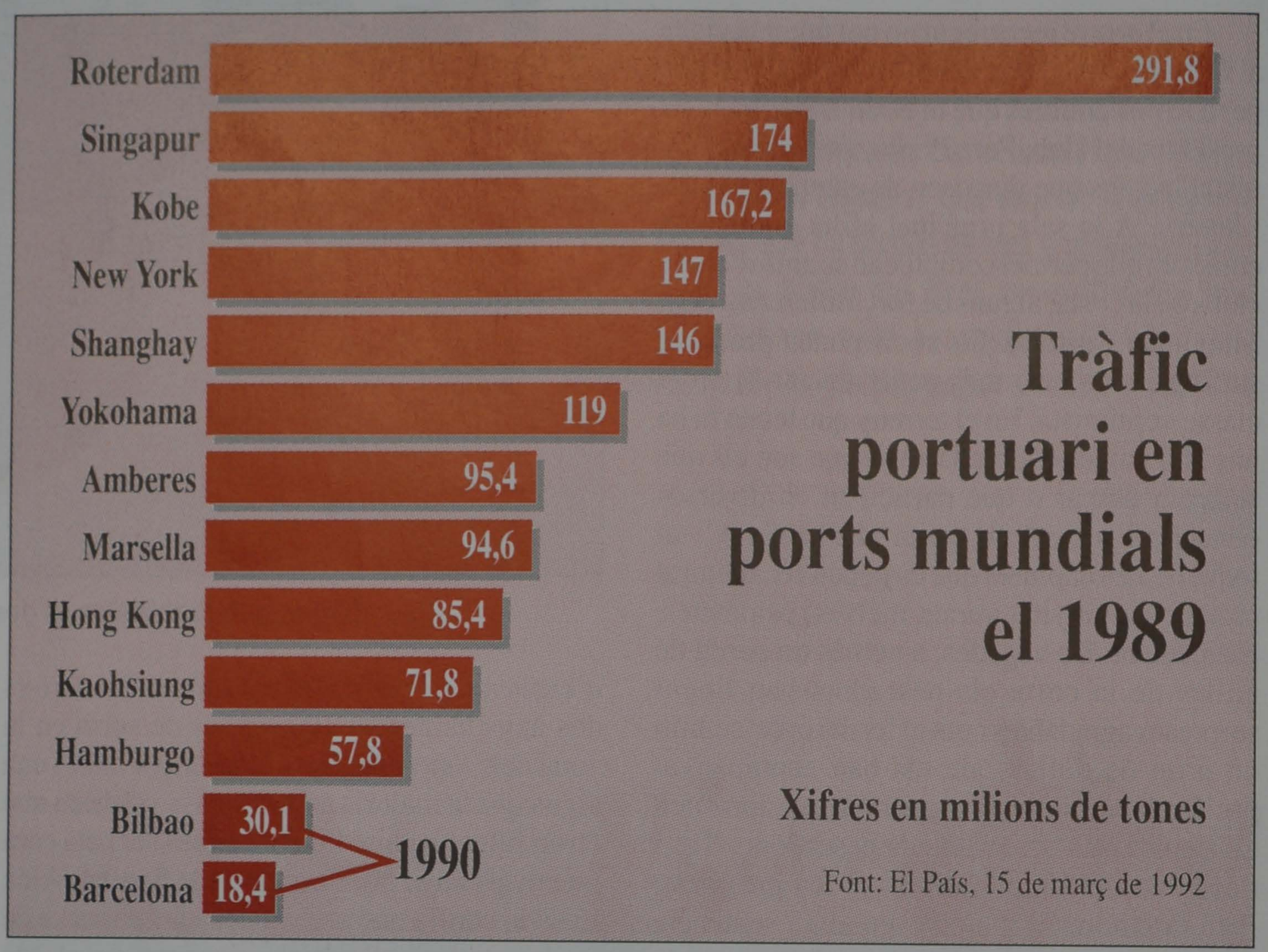

Principals fracassos del port de Barcelona

El port de Barcelona tingué el primer fracàs abans de la guerra, quan no pogué accedir a un territori que a l'any 1921, s'havia destinat a «Port Franc», i a tal fi s'havia expropiat als pagesos de l'Hospitalet. Fins després de la guerra no és convertiria en l'actual «Polígon de la Zona Franca». (2)

Durant la Guerra Civil espanyola, el port de Barcelona fou continuament bombardejat per l'aviació italiana, en base a Mallorca, que destruí bona part de les infrastructures, i, particularment, els seus dipòsits de combustible. La posguerra i el boicot internacional contra el règim de Franco, reduí al mínim l'activitat portuària. Un conegut urbanista reconeix *«que el trauma de la guerra civil, especialment dolorós per Catalunya, va suposar que el volum de tràfic de 1929 no és tornés a aconseguir fins l'any 1960"*. (3)

L'altre gran problema ha estat l'organitzatiu que, en certa mesura, s'està corregint actualment. Entre els diferents conflictes amb els estibadors, cal citar la vaga que hi hagué l'any 1976, que paralitzà el port barceloní durant 21 dies. (4)

Els robatoris, la lentitud de la tramitació duanera i un llarg etcètera de conflictes, fan poc atractiu el port de Barcelona.

A conseqüència d'aquesta situació i de la competència d'altres ports de la costa mediterrània, el port barceloní va perdent pes dins l'arc portuari mediterrà, tot i les considerables obres endegades, entre les quals l'excavació d'una gran dàrsena portuària a l'interior del delta, causa principal de la salinització dels aqüífers, fet denunciat tantes vegades.

L'evolució del tràfic portuari

La capacitat portuària, segons afirmava l'antic director de la «Junta del Port de Barcelona», Ramón Guardans, l'any 1976 venia duplicant-se cada cinquanta anys. (5) El tràfic de mercaderies fou l'any 1975 de 11'6 milions de tones, i, segons les estimacions previstes publicades a la premsa a finals del mateix any, s'esperava arribar l'any 1985 a les 29'14 milions i a les 50 milions de tones l'any 2000 (6), cosa que significava multiplicar gairebé per 4'5 en 25 anys. Aleshores quina era de les dues previsions la vàlida?

Quina ha estat la realitat, fins al moment present? Veiem les xifres reals: 1973 (11'4 M. de tones), 1975 (11'6 M.), 1977 (15 M. de tones), 1985 (17'8 M.), 1990 (18'4 M.), 1992 (18'3 M.) i 1993 (17'7 M.). Això vol dir que hi ha realment un estancament de l'activitat portuària, a partir dels anys 80. El desviament sobre les previsions és realment escandalós. La desviació sobre la xifra estimada per l'any 1985 ha estat del 39 %, i cal esperar que aquesta desviació encara s'incrementarà molt més d'ací a 7 anys, quan arriben a l'any 2000. (Vegi's gràfic 1).

Comparacions del port de Barcelona

Des de fa molts anys, volen comparar el port de Barcelona amb el de Marsella i el de Gènova. Moltes iniciatives d'aquests ports són copiades pel port de Barcelona. Durant la dècada dels anys 80, els ports vells d'aquestes ciutats portuàries mediterrànies, es transformaren en zones lúdiques. Ara el port de Barcelona està fent el mateix, traslladant progressivament les activitats comercials cap el sud, o sigui cap al delta del Llobregat.

Els ports de Marsella i Gènova, estan més ben situats que el port barceloní, com així ho ha reconegut el cap de l'»Autoritat Portuària de Barcelona», senyor Josep Munné. (7). El port de Marsella, situat a la vall del riu Roine és també el port de Lió, i té connexions amb diferents canals fluvials.

Pel que fa a les superfícies portuàries, exposem les següents dades d'alguns dels principals ports europeus, que han estat, repetidament exposades, per la mateixa, Autoritat Portuària de Barcelona. (8)

Superfícies dels principals ports europeus

Port	Superfície
Le Havre	10.000 ha.
Roterdamm	6.350 ha.
Hamburg	2.500 ha.
Marsella	7.300 ha.
Barcelona	692 ha.*

(*) Després del desviament

Creiem interessant situar el Port de Barcelona, dins el panorama portuari mundial, per poder conèixer de quina escala estem parlant. (Vegi's gràfic 2)

Si ens referim als ports més grans del Mediterrani, tenim que el port de Marsella, té un tràfic anual de més de 90 milions de tones, mentre que el de Barcelona, no arriba als 20

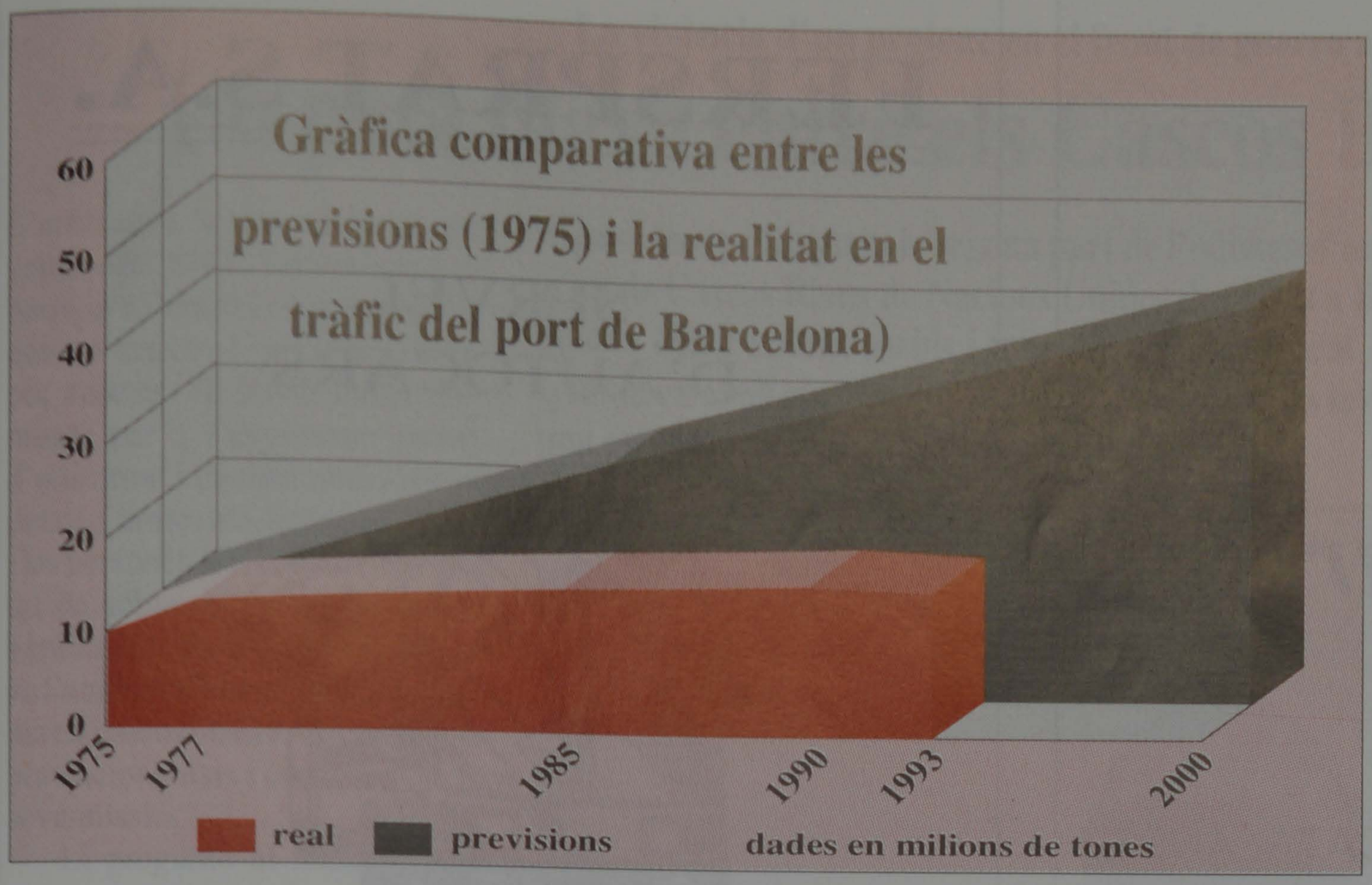

milions. El de Gènova, d'altra banda, amb un tràfic anual de l'ordre de les 50 M. gairebé triplica el de Barcelona.

No obstant, abusant de la ignorància de la gent han aparegut durant el mes de maig a diferents periòdics anuncis, a tota plana, de l'Autoritat Portuària de Barcelona, en el que s'afirmava que el Port de Barcelona, és el més important de la Mediterrània.

Certament que cal diferenciar el tipus de càrregues, l'»Autoritat Portuària de Barcelona», destaca l'increment de tràfic de contenidors, però no deixa de ser el sistema actual per transportar la càrrega general. D'altra banda, s'ignora, per exemple, els perills del «moll d'inflamables», on a part de les instal.lacions de recepció i magatzematge de gas natural hi ha el parc de tancs, de líquids inflamables, que s'está ampliant actualment; D'això no se'n parla?. Qui ha avaluat, el que podria passar a El Prat, si hi hagués un gran sinistre en aquesta zona tan perillosa del port de Barcelona?

JOSEP FERRET I PUJOL

NOTES:

1) Vidal Maté; «La ley de los muelles», El País, 15-03-1992.
2) Codina i Vila, J. (Diferents treballs).
3) Serratosa A.; «Una polèmica absurda: el port de Barcelona.», CEUMT, juny 1978.
4) Article «El puerto de Barcelona reune todas las condiciones para ser autónomo». Declaracions d'en Ramon Guardans, Director del port de Barcelona, publicades al «Noticiero Pratenc» del 24-12-1976.
5) Reportatge «Ampliación del Puerto de Barcelona- Dos posturas inconciliables», revista «Doblon», 24-1-1976.
6) Article publicat a «El Noticiero Universal», op. cit.
7) Dades exposades públicament en la «Jornada de Reflexió i Debat que sobre el Projecte Delta del Llobregat», per l'advocat Pere Caralps, el dia 9-4-1994 a les «Drassanes de Barcelona».
8) Dades exposades per l'advocat Pere Caralps en la jornada sobre «Les noves infrastructures previstes al Delta del Llobregat i els seus impactes econòmics», celebrada el dia 1-3-1994, i repetides en la Jornada celebrada a les Drassanes, op. cit.

El 27 de juny de 1994, dos mesos després de haver-se escrit aquest reportatge, que es publica ara, s'ha produït un accident al moll d'inflamables, que confirma la perillositat de les citades instal.lacions.

L G
RESTAURANTE
LOS•GALLOS

MENÚ DIARIO: 925 Ptas.
5 primeros y 14 segundos para elegir

MENÚ ESPECIAL DOMINGO: 1.500 Ptas.
Surtido en carta
(Especialidad en bacalao, pescados frescos y carnes)

Polígono La Granja, tienda nº 4
(Carretera de la Aviación)
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)
Telf. 379 59 40

CATALANA DE INSTALACIONES CANALIZACIONES Y OBRAS, S. L.
INSTALACIONES Y REPARACIONES DE AGUA, GAS, ELECTRICIDAD Y CALEFACCION

Pídanos Presupuesto
MANUEL BERTRAND, 48 - TEL. 370 66 76 Y 370 69 61
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

Frankfurt 3 Granja PUERTAS

Restaurante

- Las mejores CAVAS CATALANES
- Importación francés
- Whiskerya
- Reservas
- Heladería

Gallart i Monés, 14-16 - Teléf. 370 43 51
EL PRAT DE LLOBREGAT

FERSPRAT S.A.

SERVEI
D'AUTOCARS

C/ Ribes de Freser, 21
08820 El Prat de Llobregat

Teléfono 379 38 84

PRESSUPOST SENSE COMPROMÍS

CUINART

COCINAS - BAÑOS - GRIFERIA - CERAMICA
ACCESORIOS DE BAÑO
Solicite presupuesto sin compromiso

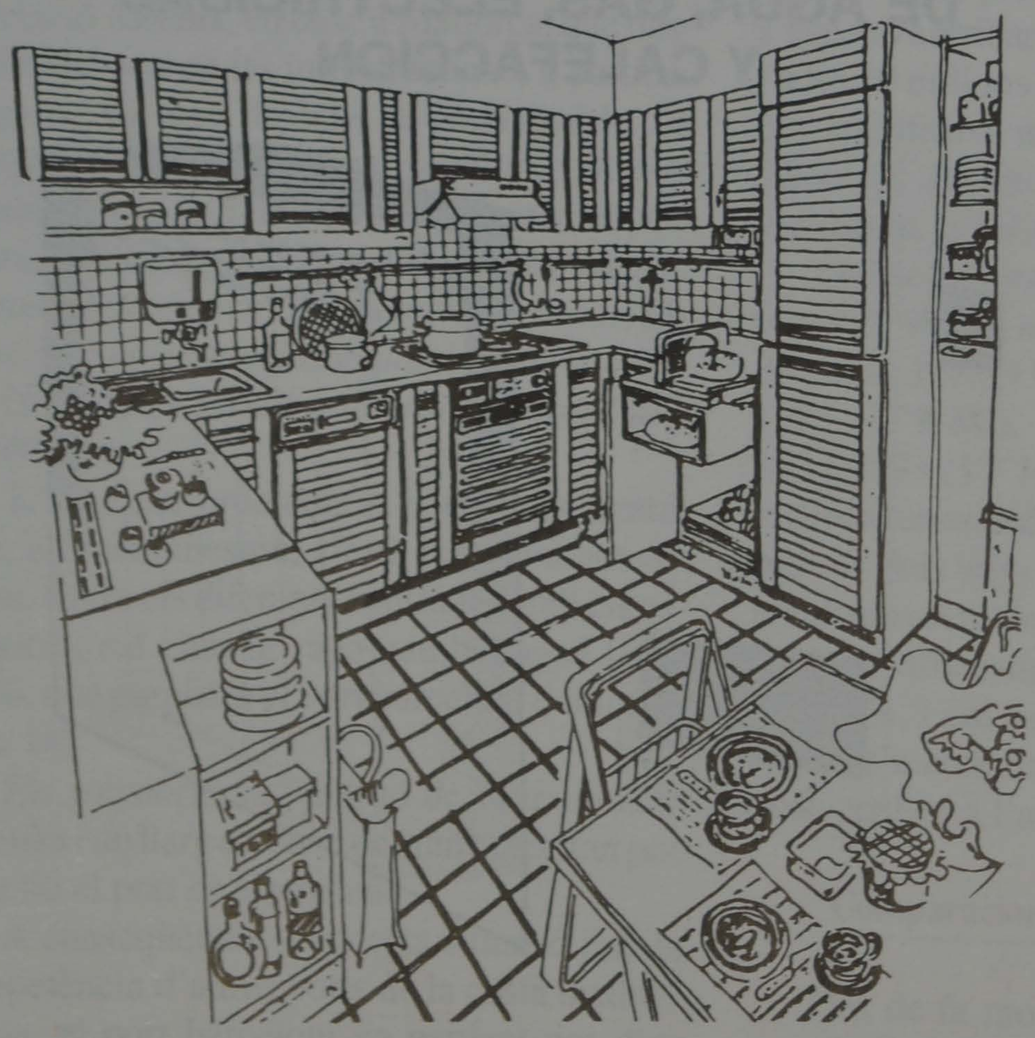

Exposición y venta:
Castilla, 21
El Prat de Llobregat
Teléf. 379 40 34

Expertos especialistas diseñarán su cocina y cuarto de baño de acuerdo con sus gustos y necesidades

GABINETE DE INGENIERÍA

F. GARCÍA GOÑI
Ingeniero Industrial

PROYECTOS Y LEGALIZACIONES
DE:

-Instalaciones Industriales.
-Licencias aperturas municipales.
-Instalaciones eléctricas.
-Aire acondicionado -Gas.
-Instalaciones frigoríficas.
-Grúas-torre de obras.
-Construcciones industriales.
-Estructuras metálicas, etc.

TOTAL GESTIÓN Y TRAMITACIÓN
ANTE ORGANISMOS OFICIALES.

Plaza Pau Casals, 5, 5°3°
08820 - Prat de Llobregat

370.36.81
370.46.06
379.19.09

La vivència d'un pratenc en el front de guerra a Bòsnia

Un pota blava entre els Cascos Blaus (2a. part)

Aquest mes publiquem la segona part de l'odissea d'un noi del Prat que va haver de formar part del grup de Cascos Blaus de Nacions Unides destinats a Bòsnia, on fa més de dos anys que continua la guerra entre croats, serbis i musulmans. El caporal Angel Gómez Sánchez, nascut al barri de la Granja en 1969 encara manté vius els records de la seva estada a l'antiga ex-Iugoslàvia. Sens dubte, una experiència que marcarà la seva vida.

El caporal Angel Gómez a Bòsnia

L'arribada a Sèrbia va ser al novembre de 1992. Tot era nou i es barrejava l'emoció de conèixer el que no saps i el que d'imprevist pot succeir. Hi havia molts elements per a l'aventura: jovent d'uniforme i equipat amb l'últim detall d'armes modernes; les cares i les persones així com els fets que tot de sobte et sortien al pas. Ja explicavem alguns fets ocorreguts en l'anterior reportatge. Allà a Bòsnia els cascos blaus estaven dividits per nacionalitats i cada un tenia la seva missió.

Li pregunto al nostre soldat pratenc si tingueren algun incident» *Sempre hi havia alguna cosa. Certa vegada a Jablanika, llençaren una granada uns desconeguts al nostre cos de guàrdia, però no ens va passar res. Altres vegades, els militars locals que estaven de permís i amb alguna copa de més, feien ostentació d'armes en la nostra presència, fins que se'ls enduia la seva vigilància. També una vegada un paracaigudista dels nostres va trepitjar un cable d'alta tensió durant una inspecció en un servei de descoberta i quedà inútil de cames per sempre».*

A Sèrbia havien de dur la roba per rentar a una secció militar que la deixaven a punt amb maquinària. Anar a berenar en aquell ambient de guerra tampoc era gaire agradable i encara gràcies de la ració de cuina de la caserna.

Cada cert temps feien relleu i traslladaven els soldats a la localitat de Split. Allà no hi havia front, ni metralla i passaven uns dies d'esbarjo entre els seus habitants.

Records a la Pilar

D'Split té el record d'un vellet a qui va ajudar a creuar un carrer i amb qui va fer-hi amistat ja que parlava l'espanyol bastant malament però es feia entendre. Li explicà que ell havia estat a la guerra d'Espanya amb les Brigades Internacionals i li parlava de Belchite i de les terres de l'Aragó on ell havia lluitat junt al que fou Mariscal Tito, més tard, President de Iugoslàvia. De fer cas de les seves paraules, eren com ungla i carn i havien menjat al mateix plat moltes vegades. Degut a aquesta coneixença havia format part de la seva guàrdia personal i *«m'explicava batalles que per aquelles terres tingueren lloc com si jo hagués estat allà per aquella època, fa més de 50 anys». També parlava molt d'una aragonesa que va conèixer i amb la que va quedar que passaria a buscar quan tot estigués arreglat. Em va explicar amb pels i senyals el poble i lloc on vivia la noia que es deia Pilar, que tenia tres germanes més joves i un pare calb. Tot això ho deia per quan jo arribés a Espanya la visités i li donés records d'en Lajos, que pensava molt en ella a pesar de la situació del seu país. A més, havia enviudat dues vegades».*

Tot té el seu final i a nosaltres ens arriba el relleu per l'abril de 1993. Després de sis mesos entre aquella disbauxa arribarem al port de Málaga. No ens crèiem que fos veritat tornar a la nostra terra i abraçar a les teves persones estimades i parlar amb els que t'entenien i poder oblidar aquells mesos de sofrir i veure patir i repassar amb els familiars o estimada, les cartes creuades en tot aquell temps. Ara sabiem on anaven, però l'emoció era molt més forta que quan el viatge d'anada perquè recuperavem tot el que haviem perdut.

Al desembarcar a Málaga, varem ser rebuts en olor de multituds per la població civil i pel Príncep d'Astúries i la Delegació de l'Estat Major de l'Exèrcit. Alguns dels nostres companys tenien allà els seus familiars que els van rebre amb una abraçada emocionant interminable.

I jo amb la llicència i sense tornar-me cap a El Prat.

GENÍS

PIZZERIA DE NAPOLI
RESTAURANTE
Especialidades
EN PIZZAS
PASTAS FRESCAS
Y CARNES A LA BRASA
Pompeu Fabra, 49-51
El Prat de Llobregat
Para encargos llamar al Tel. 370 99 01
(Barcelona)

RADIO TAXI PRAT
370 16 11
SERVEI PERMANENT
Serveis a empreses, carretera, especials...

carbó

cortines

castella, 4
i
av. montserrat, 162

CONTACTOS CON EMPRESAS ALEMANAS

POR FAX, TELEFONO O PERSONALES

- TRADUCCIONES INSTANTANEAS
- SERVICIO DE TELEFAX
- SERVICIO DE INTERPRETES
- DE ALEMAN, INGLES Y FRANCES

AL ESPAÑOL O AL CATALAN

☎ 379 50 41

RAMON RIBALTA, AV. MONTSERRAT 122
08820 EL PRAT

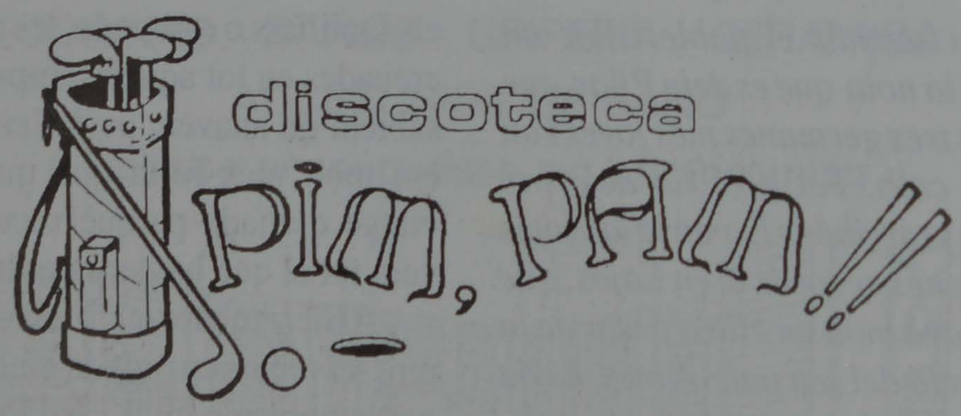

Srtas. entrada libre

C/. Ignasi Iglésias, 42
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

- INSTALACIONES FRIGORIFICAS
- MAQUINARIA DE HOSTELERIA
- BARRAS DE BARES, MOSTRADORES
- VITRINAS Y ARMARIOS

F.I.C. FERNANDEZ J.L. S.L.

AIRE ACONDICIONADO - DISTRIBUIDOR OFICIAL ROCA

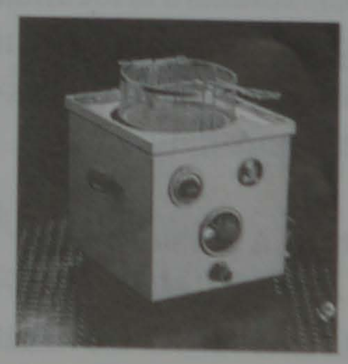

PRESUPUESTOS SIN COMPROMISO, INFORMESE

EXPOSICION Y VENTAS: AVENIDA REMOLAR, 91-93
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT - TEL. 370 23 63

Entrega de premios del IV certamen de Poesía Rafael Alberti

La Casa de Andalucía del Prat celebró, el pasado día 25 de junio, la entrega de premios del IV Certamen de Poesía Rafael Alberti. Más de cien ciudadanos de El Prat asistieron a esta velada literaria que se llevó a cabo en un céntrico hotel barcelonés.

Los vencedores de este IV Certamen fueron Melsión Mateu i Adrover de Barcelona, con su obra «Dos poemas del norte»; el segundo premio fue para Raúl Cristian Aguirre autor de «El piso de cemento existe en vano» y el tercer galardón correspondió a Joaquin Bañez Martín de El Prat por sus poemas titulados «Mizmor Asile». Concejales de IC y socialistas no faltaron al ágape, así como también asistió Carlos LLamas representante de Pryca, patrocinador del tercer premio y el director de Delta Jaume Monés, entre otros.

Los premiados leyeron sus poesías y, a continuación, el actor Armando Aguirre recitó varias poesías de su repertorio, entre las que destacó «Mi novia». Como no podía faltar, hubo cante por todo lo alto y un final de fiesta con sevillanas interpretadas por casi todos los asistentes.

Melsion Mateu i Adrover, ganador del primer premio dotado con doscientas mil pesetas y un trofeu respondió a las preguntas de Delta:

¿Qué edad tiene?

Ventidós años recien cumplidos.

¿Es de El Prat?

Soy nacido en Barcelona, pero de raíces mallorquinas.

¿Cómo se enteró del concurso?

Leí las bases del concurso en el Departament de Cultura de la Generalitat y me decidí a participar.

¿Cómo se explica que Vd. escriba en castellano?

No es mi costumbre, porque todo lo escribo en catalán, pero tenía esta poesía desde hacía más de dos años y por considerarla buena la presenté.

¿Ha obtenido otros premios?

Sí, este año he obtenido el Premi Martí Pol 94 y he sido también primer premio de Santa Perpètua de la Mogoda.

¿Da la poesía para comer?

En absoluto, esto es una actividad que cuesta dinero y mucho tiempo, sin embargo, me considero muy afortunado al poder escribir poesía.

¿Trabaja o estudia?

Las dos cosas, por un lado he terminado la carrera de Filología Española y también estoy realizando la Prestación Social Sustitutoria.

¿Piensa seguir escribiendo poesía?

Sin lugar a dudas, seguiré escribiendo poesía porque es una actividad que me gusta y sobre todo porque me siento muy realizado.

¿Qué opina del certamen organizado por la Casa de Andalucía?

Estoy contento y agradecido por esta actividad que una Casa de Andalucia y, en este caso la de El Prat, celebre periodicamente un concurso de poesía. Me sorprende que tantos ciudadanos de El Prat se hayan reunido en este hotel, junto con tantos políticos, literatos, actores y periodistas, porque yo siempre había creído que la poesía interesaba a las minorías. Ya veo que la ciudad de El Prat tiene sensibilidad hacia la poesía.

A la izquierda, Melsión Mateu, primer premio, leyendo su poesía; a la derecha, Miquel Puig, director general del Departament de Benestar Social de la Generalitat entregando el tercer premio a Joaquín Bañez, de El Prat

JOAN MIÑARRO

«Fang i llambordes»

El viernes 8 de julio se inauguró en la sala de arte Josep Bages la exposición *«fang i llambordes»* donde treinta jóvenes de El Prat expusieron seis obras alegóricas al fango y a los ladrillos.

No cabe duda que el arte en los jóvenes tiene una gran aceptación, tal y como quedó demostrado el día de la inauguración que no cabía ni un alfiler en la sala. El concejal de juventud, Alex Eslava, inauguró la exposición que estuvo amenizada con la música de Jordi Prats al saxo y Pablo Fernández a la guitarra.

La ballarina pratenca Olga Socias, professora de dansa a Letònia i Estònia

La ballarina pratenca i fundadora del Ballet Alèxia, Olga Socias, ha donat classes de dansa clàssica, el mes de maig passat, als alumnes de dues repúbliques bàltiques: Letònia i Estònia. El motiu del viatge a aquestes terres va ser la invitació del Ministeri de Cultura de Letònia. Els contactes amb aquestes ex-repúbliques de l'antiga Unió Soviètica es van produir en una trobada de professors de dansa d'altres 30 països a Hongria, durant l'any 1992. D'aquella reunió es va forjar la possibilitat d'un viatge per intercanviar coneixements que, finalment, es va produir al mes de maig. Durant quinze dies, l'Olga ha tingut un programa ple d'activitats, sobretot de classes, encara que també va tenir alguna petita estona per conèixer la rica cultura d'aquests dos països que han mantingut la seva identitat tot i la llarga dominació soviètica. Encara resten, però, vestigis del socialisme com les vivendes amb serveis comunitaris que contrasten amb una bona iniciativa cultural. A la capital letona, Riga, l'Olga va tenir uns 50 col.legues professors de dansa clàssica que van acollir molt bé les seves classes tot i la dificultat per comunicar-se. L'Olga explica que van establir una mena de codi, utilitzant com a base el francès, -idioma per antonomàsia de la dansa-, i li afegia les paraules dreta i esquerra en letó o en estonès segons pertocava per assenyalar els diversos passos. Un dels moments més gratificants del viatge va ser quan els alumnes van tenir la possibilitat de practicar amb castanyoles, instruments que va dur l'Olga intuint que podria interessar als seus alumnes. Com ens explica la ballarina pratenca *«ha estat una experiència extraordinària i inoblidable i tinc la fundada esperança que en dates molt pròximes hi hagi conjuntament amb l'Institut del Teatre de Barcelona, un intercanvi de professors i possiblement d'alumnes i que des d'El Prat hi tinguem una participació destacada»*. De moment, l'Olga ha portat d'aquests dos països molts contactes del món artístic i inclús informació turística per una agència de viatges.

Classe de castanyoles a la capital de Letònia, Riga

A banda del viatge de l'Olga, l'activitat del Ballet Alèxia i de la pròpia Olga continua a ritme frenètic. Una de les seves últimes actuacions ha estat dins el Festival Grec 94 de Barcelona. Els dies 8, 9 i 10 de juliol van actuar amb l'espectacle *«El màgic trançapoca i tiro perquè em toca»* adreçat principalment al públic infantil. L'obra, amb la direcció de magia del Màgic Andreu i la coreografia d'Olga Socias, barrejava dansa, música, joc i màgia.

IMMA JUNCÀ

Exposición sobre la historia de la aviación civil española

Hasta el 8 de julio el Aeropuerto acogió la exposición «Historia de la Aviación Civil en España», dentro del programa de actividades organizado por la Dirección General de Aviación Civil para conmemorar el cincuenta aniversario de la creación de OACI, Organización de Aviación Civil Internacional. La exposición presentó una visión global de la evolución de la aeronáutica en España mediante paneles explicativos acompañados de fotografías, motores de avión, maquetas de aeronaves y sala audiovisual. Tomando como punto de partida a los hermanos Montgolfier, que en 1783 hicieron ascender un globo de papel engomado al quemar paja y lana en su interior, la muestra rememoró las experiencias de la aerostación en España y la época de los pioneros de la aviación. El antiguo hipódromo barcelonés de Can Tunis fue escenario, en febrero de 1910, del primer vuelo documentado efectuado en España.

Lliurament de premis de Pratimag-94

El lliurament dels premis del XI concurs fotogràfic Pratimag-94 va tenir lloc el passat 26 de juny a la sala d'exposicions del Centre Cívic Jardins de la Pau. El jurat, que estava format per Miquel Peiró Crespi, de l'Agrupació Fotogràfica de Catalunya; Fulgenci Tutusaus Miret, de l'Agrupació Fotogràfica de Viladecans; Joaquim Closas Jordán, de St. Quirze del Vallés, van donar com a guanyador del primer premi Josep Olivares Fonseca. J. Miquel Alba va aconseguir el segon i Vicente Peiró Asensio el tercer premi.

El premi especial a la família va recaure en Ignasi Rubinent Pujol.

En els accèssits locals els premiats van ser Fco. Serrano Garcès i Alberto Rodríguez.

Fins al dia 22 romandrà exposada al Centre Cívic Jardins de la Pau una selecció de les millors obres presentades a concurs.

A la seu social de l'Agrupació Fotogràfica Prat hi ha una exposició de figures d'autors locals que es podrà visitar fins a finals d'aquest mes.

F.V.

Carles Duarte va presentar a El Prat el llibre «La poesia catalana del segle XX»

El poeta i lingüista Carles Duarte i Montserrat va presentar el seu llibre «La poesia catalana el segle XX» al Prat en un acte organitzat per l'Associació Amics de la Unesco del Prat i el Club del Llibre, el dia 13 de juliol. L'obra sintetitza l'evolució que ha viscut la poesia catalana durant el segle XX i incorpora una mostra de poemes de diferents autors.

En l'acte de presentació del llibre, Pere Baltà, va indicar que és intenció del Club del Llibre recuperar les trobades entre escriptor i lectors. Per part de l'Associació Amics de la Unesco del Prat, el seu president, Jesús Camacho va destacar la diversitat, el rigor i la qualitat de l'obra de Carles Duarte. De la seva banda, Angela Jové va fer una lectura de poemes d'autors de diverses èpoques com Salvat Papasseit, Joan Teixidó, Joan Brossa, Jordi Pàmies, Ma. Mercè Marçal, Alex Susanna i Antoni Artà. Finalment, Carles Duarte va voler destacar la qualitat de les poesies de les noves generacions a més de la importància de la poesia com a element de retrobament entre les persones.

Carles Duarte, a més de poemes, ha publicat molts llibres sobre història de la llengua com «Síntesi d'història de la llengua catalana» o «Gramàtica històrica del català» a més de manuals sobre llenguatge administratiu i jurídic. A més, ha col.laborat durant deu anys amb el professor Joan Corominas en els treballs d'elaboració del seu «Diccionari etimològic i complementari de la llengua catalana». L'obra literària de Duarte, «La pluja del temps, «la pell del somni», «llavis de terra»... ha estat traduïda a l'italià, el castellà i al rus. En l'actualitat, Carles Duarte és cap del Servei d'Assessorament Lingüístic de la Generalitat i director de la «Revista de llengua i dret».

IMMA JUNCÀ

L'Associació Musical del Prat actuarà al Palau de la Música Catalana

La banda de la Associació Musical del Prat continua llevando la música por toda Cataluña. En estos meses de junio y julio ha actuado con éxito en diversas localidades del territorio catalán. El día 18 de junio la banda actuó durante la celebración del 25 Aniversario del IB Baldiri Guilera. Al día siguiente, el domingo 19, la banda tuvo una dura jornada; por la mañana, actuó en San Andrés Condal y posteriormente, se trasladó hasta Lérida donde cosechó uno más de sus éxitos. El día de San Juan también fue una doble jornada para la banda, actuando por la mañana en Olesa de Bonesvalls ante un público entusiasta y, por la tarde, el público aficionado del Prat pudo disfrutar de un fabuloso concierto donde se conjugaban zarzuelas como «La Alegría de la Huerta» u obras de estilo más moderno como «Beatles in Concert». Pero el concierto, sin duda, más exitoso fue el día 3 de julio en la Fiesta Mayor de Terrassa donde los corazones del público de esta localidad se emocionaron cuando la banda interpretó como primer bis la popular obra catalana «Nostrànima». Los próximos compromisos son en Camprodón y otros pueblos del norte de Cataluña.

Aunque la actividad de la banda es muy intensa no se olvida del importante compromiso en el mes de octubre con la celebración del X Aniversario de la fundación de la Associació Musical del Prat de Llobregat y cuyo punto más álgido será la actuación de la banda en el Palau de la Música Catalana, un sueño de todos los músicos que pronto cumplirán. El repertorio para este concierto lleva tiempo ensayándose con la seguridad de que será un éxito. La banda está consiguiendo hacerse con el corazón de todos los pratenses y ya son muchos los que no se pierden sus actuaciones.

Mª DOLORES QUERO JIMÉNEZ

Associació Musical del Prat de Llobregat

Vols aprendre música? T'agradaria tocar un instrument: trompeta, saxofon, flauta, clarinet, piano...? Ara ja està oberta la matrícula a partir dels cinc anys. No et perdis l'oportunitat de tocar a la nostra banda, una de les millors de Catalunya. Fes realitat el teu somni, vine, t'informarem al Casal de Cultura de 18 h. a 20 h.

SIAN ELECTRONICA

ANTENAS COLECTIVAS
TV Satélite - Teledistribución
PORTEROS AUTOMÁTICOS
Videoporteros circuito cerrado TV
TELEFONIA
Redes interiores - Centralitas
MEGAFONIA
Música Ambiental - Avisos

Fececminte

Televés Instalador Oficial

Avda. V. Montserrat, 233-235 Telf. 379 18 29
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

Empresa autorizada por CTNE con el Nº B.307

PEUGEOT-TALBOT *en El Prat*

Avda. 11 de setembre, 239-245
Tels. 370 39 03 - 370 59 61

moblidecor

Castilla, 10 - Tel. 379 57 99
EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

EXCLUSIVAS:

— Seleccione su propia decoración en MOBLIDECOR
— ¿Por qué elegir MOBLIDECOR? Porque es diferente
— ¿Dónde y quién le puede ofrecer lo que le ofrece MOBLIDECOR?

DECORACION:

— En El Prat llevamos más de 10 años a su servicio
— Si su vivienda precisa un estudio de decoración, no dude en consultarnos
— Nuestra calidad y atención están garantizadas

studio mobel

J. Casanovas, 114-116 - Tel. 379 18 25
EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

PERRUQUERIA RUOLPI

DONA - HOME
SOL U.V.A

HORES CONVINGUDES

C/. Lleida, 98
Tel. 370 85 52
08820 El Prat de Llobregat

SUEPRAT, S.L.

Subministraments Elèctrics EL PRAT, S.L.

C/. Ribes de Freser, n.º 7
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Distribuidors de les principals marques de material elèctric

OSRAM
SIEMENS
ALCATEL

Tel. 370 83 11
Fax 370 43 42

Calle Casanova, 64 - Tel. 451 59 52 - BARCELONA
Carrer de l'Amor, 19-21 - 08700 IGUALADA (Barcelona)

El Aeropuerto del Prat realizará obras de recrecido en la pista principal 07/25 en agosto

El día 2 de agosto el Aeropuerto de Barcelona acometerá obras de adecuación y recrecido del pavimiento de la pista 07/25, o pista principal, con una duración prevista de quince días.

El plazo de ejecución de los trabajos podría ser ampliado en función de las condiciones meteorológicas que se registren, si bien se ha decidido efectuarlos en agosto por ser éste el mes que presenta una mejor climatología, tanto en lo que se refiere a condiciones de visibilidad como a las precipitaciones.

Se utilizará la pista 02/20

La ejecución de las obras en la pista principal, que durante 1993 soportó el 85'21 por ciento de las 136.335 operaciones de aterrizaje o despegue efectuadas en el Aeropuerto de Barcelona, obligará a que se utilice exclusivamente la pista 02/20. Al quedar en servicio una sola pista, la 02/20, pueden verse afectados los vuelos de salida previstos en horas punta

Al permanecer operativa sólo una de las dos pistas con que cuenta el aeropuerto de Barcelona, la existencia de condiciones meteorológicas adversas podría disminuir la capacidad de utilización de la 02/20 y, en consecuencia, afectar a los vuelos de salida previstos.

Las obras de recrecido podrán comportar molestias por ruidos, particularmente cuando se produzcan las maniobras de aproximación a la cabecera 20, por lo que su utilización se restringirá al mínimo preciso.

Trabajo nocturno

El recrecimiento de una pista es una obra de mantenimiento que se efectúa con carácter excepcional y que viene determinada, en la mayoría de los casos, por la formación de depósitos de caucho de los neumáticos.

El restablecimiento de las características superficiales del pavimiento se hace necesario para conseguir la total seguridad de las operaciones de las aeronaves (especialmente en condiciones de lluvia) puesto que se aumenta el coeficiente de rozamiento de la pista y, en consecuencia, la eficacia del frenado en las maniobras de aterrizaje o despegue.

Més de 1.134 escolars i estudiants d'El Prat han visitat l'Aeroport durant el curs 93-94

Aquests alumnes formen part dels 5.327 als qui, des que el passat setembre es va iniciar el curs, s'ha explicat el funcionament aeroportuari i se'ls ha acompanyat en un recorregut per les instal.lacions més significatives de l'Aeroport de Barcelona. Els estudiants d'El Prat han estat 17 dels 136 grups que han concertat visites.

Durant el curs 93-94 s'han programat 72 visites amb estudiants d'EGB, 3 amb els de BUP, 16 amb els de FP i 45 més amb escoles d'educació especial o centres d'ensenyament especialitzat, fonamentalment, escoles de turisme.

Com a preàmbul del recorregut es projecta un video didàctic sobre la infrastructura i el funcionament de l'Aeroport de Barcelona, després del qual la responsable del servei d'atenció a les visites escolars, -creat el 1986-, explica els detalls que hagin pogut provocar la curiositat o aixecar dubtes entre els estudiants.

Aquestes explicacions van seguides d'una visita en autocar que passa per la plataforma d'estacionament d'aeronaus i les cotxeres del servei de bombers, i finalitza amb un recorregut a peu per l'edifici terminal de passatgers.

L'Aeroport de Barcelona dóna a cada un dels escolars una carpeta amb diversa documentació que inclou, des del passat curs escolar, un imprés amb la informació bàsica editada en català i castellà.

Durant el passat curs es varen concertar 95 visites, amb un total aproximat de 3.700 alumnes. La major part procedien de Barcelona-ciutat, L'Hospitalet i El Prat, encara que també n'hi havia de les altres tres províncies catalanes.

Les visites a l'Aeroport de Barcelona constitueixen una manifestació del que el Pla de Turisme de la Ciutat de Barcelona anomena «turisme escolar», entés com una activitat docent que ajunta components pedagògics i lúdics.

PERRUQUERIA
LYDIA Unisex
C/. Joan Maragall, 55 Telèfon 370 65 02
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Per subscriure-us a
Delta LLOBREGAT
podeu trucar al 379 05 33

Los taxistas del aeropuerto contra los piratas

El incremento del intrusismo profesional está provocando un creciente malestar entre los taxistas del área metropolitana de Barcelona y, muy especialmente, entre los que habitualmente prestan su servicio en el aeropuerto del Prat.

Los taxistas estiman que la presencia de estos vehículos, (limusinas y taxis de lujo, turismos y furgonetas particulares, así como taxis de fuera del ámbito metropolitano), merma hasta en un 10 % su número de viajes, que en plena temporada turística alcanza los 4.000 diarios.

Para intentar poner freno a los casos que califican de «piratería» en el alquiler de vehículos con conductor de menos de 10 plazas, la Associació Catalana del Taxi, sindicato mayoritatio del sector, ha pasado a la ofensiva y ha puesto en marcha unas campaña que consiste en denunciar a las autoridades competentes a los vehículos sospechosos de trabajar de forma ilegal.

El sindicato ha valorado muy positivamente la colaboración prestada por la Policía Local del Prat, que en la primera semana de actuación denunció a más de una cuarentena de vehículos. A través de una nota pública, la ACT alerta a los usuarios de los taxis piratas del peligro que comporta utilizarlos y advierte que «los ánimos entre los taxistas están muy crispados».

La ACT ha anunciado, por otra parte, que pedirá responsabilidades políticas y jurídicas a la EMT (Entidad Metropolitana del Transporte), por la sorprendente postura de un inspector (Sr. Cabezas), a quien se acusa de un posible delito de prevaricación, al amparar, según los denunciantes, a los piratas y de dificultar la labor sancionadora de la Policía Local.

El secretario de este sindicato, Josep María Goñi, declaró a DELTA que antes de promover cualquier acción de protesta, piensan agotar las diferentes vías de diálogo con la administración.

M. Dobaño

Iberia mantiene el 80% de la cuota de mercado en el Puente Aéreo

En el pasado mes de junio, Iberia transportó un total de 146.685 pasajeros en el Puente Aéreo y 25.605 en vuelos regulares con reserva, lo que supone un factor de ocupación del mismo de un 71%. Estas cifras suponen que Iberia mantiene el 80% de la cuota de mercado en la ruta Barcelona-Madrid, en la que opera junto con otras tres compañías aéreas regulares.

Por otra parte, en el mismo mes, casi el 99% de los vuelos del P.A. salieron a su hora, mientras que en el 95% de los casos se utilizó la pasarela mecánica (finger), que supone una apreciable comodidad y ahorro de tiempo para el viajero.

El Puente Aéreo de Iberia, que según una encuesta se encuentra entre los mejores del mundo, cumplirá, el próximo 1 de noviembre, 20 años de servicio, tiempo en el que habrá transportado más de 25 millones de pasajeros, con una media de 3.700/día, si bien cabe precisar que la media en el último año fue del orden de los 7.000 en días laborables. En el año 1993, utilizaron el P.A. cerca de dos millones de pasajeros, para lo que se tuvieron que programar más de 60 vuelos diarios.

Estos datos fueron dados a conocer el pasado 6 de julio, en el transcurso de una visita de los medios de información a las instalaciones de Iberia en el aeropuerto del Prat.

M. Dobaño

Augmenta el tiratge de DELTA en 300 exemplars

A causa de l'augment del nombre de subscriptors així com de la venda en quioscos i llibreries, DELTA ha augmentat el tiratge en 300 exemplars més en cada edició.

Mala llet en tetra brick

El llarg i càlid estiu

Ja hi tornem a ser. Com cada any, arriba l'estiu i amb ell tota una sèrie de costums, ritus i accions repetits infinitat de vegades. Ens tornem a submergir en la litúrgia de tots els anys. Una litúrgia que no per coneguda i mecànica deixa de ser fonamental. No n'hi ha prou que sigui estiu, a més a més ha de semblar-ho.

Tornarem a envair les platges, lluitant amb dents i ungles per aconseguir el nostre lloc sota el sol i un cop aconseguit lluitarem per mantenir la posició. Seguirem posant-nos aquella crema broncejadora tan efectiva (Si dona! Aquella que em va aconsellar el de la farmàcia l'any passat. És molt bona. Jo en dos dies agafo el color. I els nens també. I el Joan? Si el veiessis, noia! Sembla en Romário de tan «moreno» com està).

Continuarem viatjant amb la mateixa comoditat i rapidesa de sempre. Ja sigui en tren (Collons, nano! El vagó anava ple fins a dalt. Quina calor! I sense poder abaixar les finestres. I quina pudor! Quina catipèn! Es que hi ha gent que sembla que no coneguin l'aigua i el sabó. I els italians? Aquests sí que fan ferum. Renoi, quins porcs!)

Per sort, sembla que aquest any vindran més alemanys i holandesos. Aquests, sí! T'ho dic jo. Aquests són uns senyors. Una mica estirats, però bona gent. Alguns parlen català. Un cop a Lloret vaig conèixer una alemanya que parlava en català. I ho feia molt bé. Millor que en Lacalle. Sí, home! Aquell de l'Ajuntament de Barcelona. El de «La Barberia». Ja saps el que vull dir!. O en cotxe amb els infinits avantatges que això representa. (Ja t'ho deia jo que agafariem algun embús. Si és que hem sortit a les tantes. Tú molt dir: Ja vaig! Ja vaig! i després resulta que tenies totes les maletes per fer. No sé per què portes tantes potingues. Ja t'he dit més d'un milió de vegades que quan es viatja es porta el mínim imprescindible. No és bo carregar el cotxe. Ja has trucat a ta mare per a que ho tingui tot a punt. En quan arribi em dutxaré i dormiré dotze hores seguides. Això si sortim d'aquí. Recony, quina cua! Segur que això deu ser culpa d'algun gamarús. Si es que avui li donen el carnet a qualsevol. I ja ho veus! Mare de Déu! Si això sembla la romeria de Montserrat!).

I que dir dels habituals (desgraciadament habituals) incendis forestals. Mig país calcinat, cremat, reduït a cendres. Cases, granges, boscos, prats, persones... Això també forma part de la litúrgia, encara que no ho vulguem reconèixer. Igual que la platja, les cremades del sol, les insolacions, els campings, els turistes, els claus furtius a la vora del mar amb algú pràcticament desconegut o les paelles de dubtós valor gastronòmic que serveixen als «xiringuitos» de la platja. Però, tot i ser una cosa habitual no ens acabem d'acostumar. Hi ha una mena de mala consciència col.lectiva. Ens recordem d'aquella burilla encesa que van llençar aquell dia quan tornavem de Ripoll. O d'aquella costellada que vam fer a prop de Berga fa un mes.

Aquests dies amb això del foc la pobre tieta Hortènsia va esmaperduda. «Quin desastre! A aquest pas no quedarà res per cremar, tot serà cendra!» Repeteix ara i adés. Però, els comentaris de l'oncle Manel no deixen lloc a la rèplica «Aquest any ens han ben fotut, noi! Primer va ser el Liceu. Ara els boscos i les granges. I després, què? El Modern, ara que l'han arreglat i ha quedat tan vistós? O, millor, L'Artesà? Però, què dic? L'Artesà no val ni l'esforç d'encendre un llumí. N'hi ha prou que tinguin una mica de paciència. Un dia vindrà una bona ventada i caurà tot sol».

Com diria un il.lustre sabadellenc alopècic «És un bonic tema de reflexió».

Toni Soto

Al cierre: El agua potable del Prat, contaminada

El Ayuntamiento cierra los pozos municipales y conecta con la red metropolitana para garantizar el suministro

Los pozos que abastecen de agua potable a la población, a través de la sociedad municipal «Aigües del Prat, SA», se encuentran cerrados al menos desde el pasado día 11 de julio, debido a que en algunos de ellos se ha detectado la presencia de tricloretileno.

Esta substancia química, calificada como nociva e irritante y con unos efectos secundarios que pueden ser irreversibles, que ha contaminado dos de los seis pozos municipales, se encuentra en una proporción que va de los 70 microgramos/litro de agua, (mínimo tolerado), hasta los 120, según han revelado los análisis realizados y que sobrepasan los límites de la OMS. El tricloretileno se suele utilizar en la industria como disolvente para la extracción de grasa y aceites y también en las tintorerías.

Esta circunstancia, ha obligado al Ayuntamiento a conectar con la red metropolitana para garantizar el suministro de agua potable a la población, mientras se investiga la causa que ha provocado la contaminación de los citados pozos que se atribuye a una filtración de un vertido incontrolado.

La presencia de agua contaminada, fue localizada hace aproximadamente un mes por los técnicos de una empresa cervecera del polígono «Manso Mateu», quienes lo comunicaron a la Comunidad de Usuarios de Aguas del Delta del Llobregat, de la que son miembros, y ésta, a su vez, lo denunció a la Junta de Aguas y a la de Saneamiento.

Los partidos políticos de la oposición municipal (PSC, CiU y PP), protestaron airadamente por no haberse actuado con mayor diligencia en el caso y por no haber sido informados a tiempo. La junta de portavoces se reunió el pasado 15 de este mes, a instancias de la propia oposición, para evaluar la situación que han catalogado de emergencia.

El alcalde accidental, Josep Pérez Moya, restó importancia al hecho, afirmando que *»las conexiones con la red metropolitana se hacen periódicamente»* y criticó la desmesurada actitud de los partidos de la oposición y, con la seguridad de que la situación estaba bajo control, echó un trago largo en una fuente pública.

Por su parte, Josep Ferret, asesor técnico de la Comunidad de Usuarios de Aguas del Delta del Llobregat, considera que este es un problema derivado de la falta de sensibilidad de las administraciones en general, que no se esfuerzan demasiado a la hora de mantener la calidad de los acuíferos, ya que, dijo, *»permiten todo tipo de obras de infraestructuras y de extracciones de áridos»*.

Que se sepa, esta es la primera vez que el Ayuntamiento se ha visto obligado a echar mano de la red alternativa metropolitana de una forma prolongada, ante la situación de alerta creada. El consumo anual de agua en El Prat, es del orden de los 4 a 5 millones de metros cúbicos.

MANUEL DOBAÑO

El presidente saliente, Andrés Fernández traspasa el distintivo del cargo al nuevo presidente, Jordi Barnés

Nuevo presidente del «Rotary Club El Prat»

El pasado día 2 de julio el «Rotary Club El Prat» organizó una cena en el Hotel Alfa en el transcurso de la cual se procedió a la renovación reglamentaria de la actual Junta. El nuevo presidente nombrado fue Jordi Barnés Andreu. Como es sabido cada año se renueva la Junta, pasando a vicepresidente el que ocupaba el puesto de presidente. La Junta quedó constituida por: presidente, Jordi Barnés Andreu, vicepresidentes: Andrés Fernández Estalayo y Juan Pedro Millán, secretario José Mª Mesa Parra, tesorero Miguel Albira y macero Angel Farrés.

Los «Rotarac» también eligieron presidenta, recayendo el nombramiento en la joven Montserrat Bartra. La presidente saliente fue Susana Mesa. El acto, simpático y agradable, finalizó con una sesión de baile a gusto de jóvenes y adultos.

«Memorial Alfonso Olanda»

El domingo día 10 de julio en las instalaciones deportivas del Parque Metropolitano de Sant Cosme, tuvo lugar la entrega de trofeos del torneo «20 horas de Petanca. Trofeo Memorial Alfonso Olanda». Quedaron clasificados en los primeros puestos: Roma (28 p.), Cop. Peix (28 p.), Prat C. (27 p.), Prat D. (27 p.) y Sant Cosme (25 p.).

En el momento de la entrega de premios estuvieron presentes, además del alcalde en funciones Josep Pérez Moya y los tenientes de alcalde Antoni Rodés y José Gómez Barriga, Asunción Sotillos (viuda de Alfonso Olanda) quien junto con Carmen Martínez y el director de DELTA, Jaume Monés, hicieron entrega de trofeos a los vencedores y de recuerdos del acto a los participantes.

Asunción Sotillos recibió el caluroso saludo de todos cuantos estuvieron presentes, recordando la gran labor social realizada por su esposo Alfonso Olanda en pro de Sant Cosme y El Prat.

SANDOZ, más de un siglo de historia

La historia de SANDOZ nace hace más de un siglo, cuando en 1885 el comerciante Edouard Sandoz y el químico Alfred Kern deciden fundar en la ciudad suiza de Basilea una empresa para fabricar y vender colorantes sintéticos. En aquella época este nuevo tipo de tintura para telas significó un importante avance en cuanto a los tradicionales colorantes naturales, por su mayor solidez a la luz y al lavado.

Bajo el nombre de Fabrique Chimique Kern et Sandoz, la nueva sociedad, situada en la orilla izquierda del Rhin, cerca de la frontera francesa, inicia su producción el 1 de julio de 1886. La fábrica empleaba entonces a 15 personas.

La investigación científica y la innovación tecnológica fueron desde los primeros años, y todavía son, dos constantes en esta empresa, por lo que rápidamente inició su crecimiento: en 1911 se fundó la primera sociedad del Grupo, en Inglaterra, y en 1919 se constituyó una sociedad afiliada en Nueva York. No fue hasta 1939 que la compañía adoptó la razón social de SANDOZ S.A.

A partir de 1917 comienza la diversificación de la empresa. Se crea el Departamento Farmacéutico, a cargo del Profesor Arthur Stoll, base de lo que es hoy la división más importante de la compañía.

Tras esta primera etapa de investigación farmacéutica, en 1929 se crea el Departamento de Productos Químicos, que desde entonces ofrece productos auxiliares para las industrias textil, del cuero y del papel.

Tras superar las dificultades generadas por la Segunda Guerra Mundial, la empresa tuvo unos años de gran crecimiento económico que le permitió además ampliar sus sectores de actividad. En 1986 entra en el campo de los antibióticos y de la biotecnología, de la nutrición y de los productos fitosanitarios.

Es testimonio de este fuerte crecimiento el que en 1964 la cifra de negocios del Grupo sobrepasara por primera vez los 1.000 millones de francos suizos, alcanzando en 1993 el volumen de ventas los 15.100 millones de francos suizos.

Actualmente, SANDOZ, que ocupa en todo el mundo a más de 50.000 personas, tiene sociedades en 54 países y un total de 127 centros de producción.

El Grupo Sandoz en España

SANDOZ inició sus actividades en España en 1924, con la constitución en Barcelona de una sociedad (Materias Colorantes S.A.) dedicada a la distribución de colorantes de anilina. El rápido desarrollo comercial de la nueva sociedad pronto aconsejó una fabricación local, y se instaló así una factoría en Hospitalet de Llobregat y, posteriormente, otra en Badalona.

Desde entonces, y a través de una política de inversiones y adquisiciones, las actividades de SANDOZ en España se han centrado en varios sectores.

Laboratorio SANDOZ Agro SAE

En 1953 adopta la denominación de SANDOZ SAE. En 1971, la cifra de negocios de esta compañía, superó por primera vez la suma de mil millones de pesetas. Fue en 1984 cuando se alcanzaron los 10.000 millones de pesetas en ventas. Ello demuestra la voluntad y la fuerte capacidad de desarrollo del Grupo en España, que desde sus inicios no ha dejado de expandirse.

Siguiendo esta misma línea, y con el punto de mira puesto en lograr primeras posiciones en los mercados y adaptarse rápidamente a las situaciones cambiantes, en el año 1991 el Grupo Sandoz en España reestructura sus divisiones. Paralelamente, se constituye la compañía Sandoz Hispania, representando la dirección del Grupo en nuestro país.

Todo ello le permite seguir creciendo, de tal forma que, durante 1993, -en que el Grupo tuvo un volumen de negocios de 61.976 millones de pesetas, un 6'4 % más que el año anterior-, realizó unas inversiones por valor de casi 3.000 millones de pesetas y a investigación y desarrollo destinó más de mil millones de pesetas.

Actualmente, el Grupo Sandoz en España, con un total de 1.938 trabajadores, cuenta con 10 factorías en todo el país y goza de una maplia presencia en los mercados internacionales a través de exportaciones por un importe de más de 23.000 millones de pesetas.

Las actividades del Grupo están divididas en dos grandes sectores: CIENCIAS DE LA VIDA y QUIMICA Y MEDIO AMBIENTE.

El primero incluye: Farmacia, en el que destacan sus productos en las áreas de analgésicos, sistema nervioso central, endocrinología y metabolismo óseo, antibióticos, así como su importante aportación en inmunología, con la introducción del producto Sandimmun, para los trasplantes de órganos. Nutrición, qe ofrece una extensa variedad de productos dietéticos, de nutrición hospitalaria, leches infantiles y bebidas isotónicas, como Isostar. Y, en tercer lugar, Semillas, con el desarrollo de nuevas variedades de semillas seleccionadas.

Por su parte, constituyen QUIMICA Y MEDIO AMBIENTE: Química, que incluye una amplia gama de colorantes, pigmentos y productos químicos para las industrias textil, del cuero, del papel, plásticos, pinturas y tintes. Productos fitosanitarios, especialmente en lo que se refiere a insecticidas y fungicidas. Y, finalmente, productos químicos para la construcción, con aditivos para el hormigón e impermeabilizantes, y tecnología del medio ambiente.

SANDOZ tiene dos importantes factorías en El Prat de Llobregat, la de Productos Químicos y la de Productos Fitosanitarios.

Factoría de SANDOZ productos químicos SA en El Prat de Llobregat

La puesta en marcha de la nueva factoría de fabricación de colorantes y productos químicos tuvo lugar en 1974, con una plantilla de 250 personas y una producción de 5.500 toneladas. Su objetivo es, desde entonces, abastecer las necesidades del Grupo tanto en el mercado nacional como a nivel mundial. Situada en el Polígono Industrial Pratenc, la empresa ocupa una superficie total construida de 53.000 m^2 sobre los 100.000 m^2 de superficie total del terreno.

Desde El Prat se abastecen las necesidades del mercado nacional y de exportación de colorantes, pigmentos y productos químicos en diferentes líneas industriales: textil, curtidos, papel, pinturas y tintas de imprenta. Desde el año 1990, esta factoría se responsabiliza de la investigación, desarrollo, fabricación y comercialización de colorantes y productos químicos destinados a la industria del cuero a escala mundial.

En poco tiempo, y a ritmo creciente, ha

consolidado posiciones en el mercado gracias a sus constantes inversiones. Cabe destacar que, una de las más importantes ha sido la destinada a seguridad y medio ambiente. Y es que en los últimos cinco años, la compañía se ha preocupado de dotar la planta de El Prat de los avances tecnológicos más recientes para preservar en todo momento la seguridad y el medio ambiente.

Actualmente, con una ocupación de 415 trabajadores, tiene una producción de más de 16 mil toneladas al año, con un total de 307 productos.

Fábrica SANDOZ Productos Químicos SA. Sala de mandos de la planta de tratamiento de aguas

Factoría de SANDOZ Agro SAE en El Prat de Llobregat

Inaugurada en el año 1911 con una inversión inicial de 2.000 millones de pesetas, la planta de productos fitosanitarios de SANDOZ Agro, S.A.E., ocupa también un lugar muy destacado dentro del Grupo.

Esta factoría, situada a continuación de la de productos químicos, en el mismo terreno de El Prat de Llobregat, tiene una superficie urbanizada de 20.000 m^2, con una reserva de terreno anexo de 10.000 m^2.

Con un total de 45 personas empleadas, la factoría se divide en dos grandes grupos de producción: polvos mojables, que incluyen fungicidas y líquidos emulsionables, con insecticidas. Las diferentes formulaciones cubren un amplio abanico de cultivos: frutales, hortícolas, viña etc...

Esta factoría, que abastece el mercado nacional y el internacional, tiene una capacidad de producción de unas 4.000 toneladas por año, de las cuales se exporta un 60 %. En 1993 tuvo una producción de 3.000 toneladas. Concretamente uno de sus formulados, Sandofan, se exporta a toda Europa, Africa, países latinoamericanos y Oriente Medio.

SANDOZ Agro S.A.E. también se ha puesto al día en cuanto a seguridad y protección del medio ambiente. De hecho, el 40 % del total de la inversión realizada en la nueva planta de El Prat se ha destinado a medidas de seguridad y protección ambiental, por lo que la convierte en una de las más modernas y seguras instalaciones de este tipo en España.

La preocupación de SANDOZ por el medio ambiente

La sensibilidad del Grupo SANDOZ por todo lo concerniente a la preservación del entorno y a la seguridad, tanto del consumidor como de la propia compañía, no sólo se refleja en los esfuerzos destinados a ofrecer productos acordes con las necesidades actuales desde el punto de vista técnico y de producción, sino también en disponer de instalaciones con los más avanzados sistemas de seguridad.

A partir de un decálogo de principios y estrategias de seguridad realizado por la dirección del Grupo, se han incrementado las medidas para la seguridad y protección del medio ambiente en todas las compañías de SANDOZ en el mundo. Figurar entre las empresas líderes en este campo y reducir a un mínimo aceptable los riesgos para el hombre y el medio ambiente a escala mundial son sus dos objetivos fundamentales.

En este sentido, en las factorías de SANDOZ en El Prat de Llobregat, igual que en todas las otras compañías del Grupo, se ha realizado un esfuerzo importante. La instalación de la planta de tratamiento de aguas, cuyo objetivo es el de minimizar los efectos de los vertidos sobre el medio ambiente, ha representado una inversión de 1.050 millones de ptas.

Los sistemas de almacenamiento de productos, la pavimentación de suelos, la formación periódica del personal de las factorías, y la formación de equipos propios de emergencia son muestras de la voluntad del Grupo de disponer de instalaciones lo más seguras posibles.

El total de inversiones a nivel mundial en el Grupo SANDOZ durante 1993 fue de 1.744 millones de francos suizos, destinándose a temas de seguridad, protección e higiene industrial el 12'5 % de esta cifra.

Por otra parte, y en la misma dirección de no escatimar recursos para la protección del medio ambiente, el Grupo se ha integrado en el Compromiso de Progreso (Responsible Care) suscrito por las principales compañías químicas para asegurar la conservación del patrimonio común medioambiental.

Visita aérea de las instalaciones de SANDOZ en El Prat

BAR CENTRO CIVICO JARDINS DE LA PAU

TAPAS FRIAS Y CALIENTES

MENU de lunes a viernes 600 ptas.

PLATOS COMBINADOS
BOCADILLOS FRIOS Y CALIENTES
CENAS PARA ENTIDADES
ABIERTO TODOS LOS DIAS

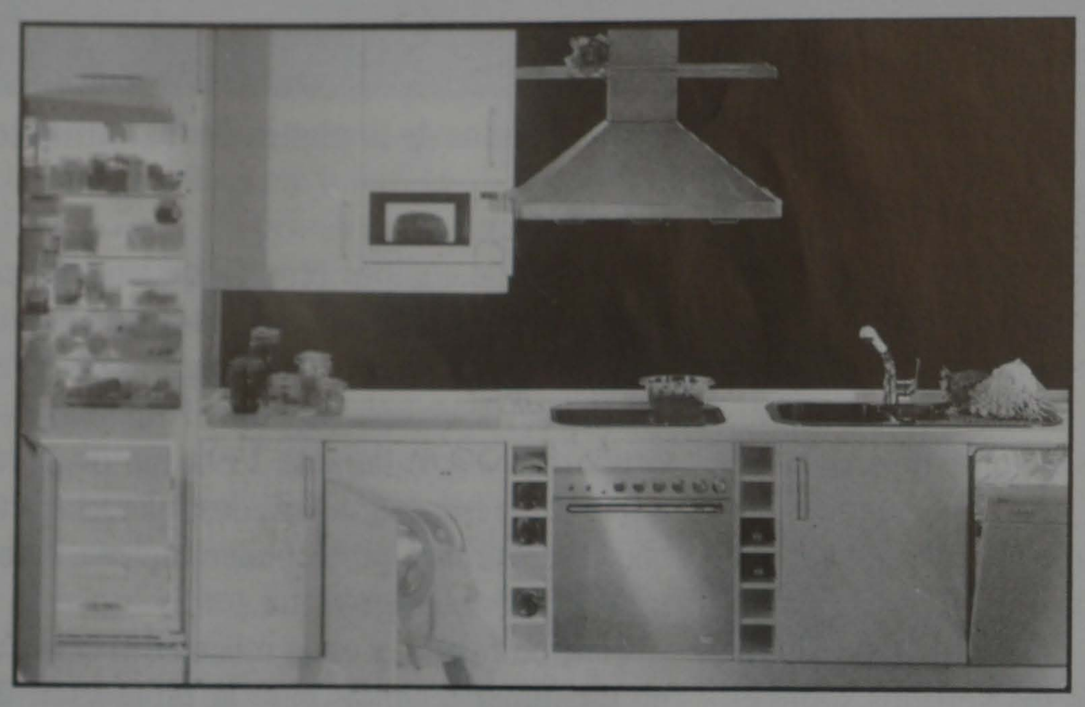

JORVER

Muebles de Cocina y Baño
Puertas Interiores
Instalaciones en General

Víctor Casanovas, 15 Teléfono 478 71 27
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

GA GESTORIA ASESORIA

F. de la Cámara

- **Transferencias**
- **Tarjetas de Transporte**
- **Vehículos**
- **Carnet de Conducir**
- **Contabilidad - Eos**
- **Contabilidad - Sociedades**
- **Aperturas**
- **Seguros Soc.**

UNICA GESTORIA ADMINISTRATIVA DE EL PRAT

V. de Montserrat, 132, 1º, 4ª - Tels. Gestoría 379 21 28 - Asesoría 370 21 60

JOTACHEME

Carpintería Aluminio

Cristales • Persianas • Rejas
División de oficinas o despachos
Especialistas en soluciones Termo-Acústicas
Todo tipo de rejas de Seguridad
Presupuesto sin compromiso por teléfono

Lloret de Mar, 2-4
El Prat de Llobregat (Barcelona)
Teléfono (93) 478 59 53

El director del museo del aire de Madrid visita «La Ricarda»

Correspondiendo a la invitación formulada por AENA y la Asociación de Amigos de la Aeronáutica, el director del Museo del Aire de Cuatro Vientos (Madrid) general Angel Conejero Lillo efectuó, junto con el Jefe del Sector Aéreo de Cataluña coronel Vargas García, una de-tallada visita el pasado 17 de junio a la granja La Ricarda, en cuyas instalaciones está prevista la creación del futuro Museo del Aire de Barcelona.

En el transcurso de su visita el general estuvo acompañado por el director accidental del Aeropuerto de Barcelona Sr. Salas, así como del Sr. Pujol, asesor jurídico de AENA, siendo cumplimentado por parte de la Asociación por su presidente Sr. Rull y los miembros de la Junta Sres. Dunjó, Pallarés, Vilella y Laborda.

En esta visita, el general Conejero pudo comprobar in situ las posibilidades que la antigua granja ofrece para albergar un museo de esta índole, mostrándose completamente de acuerdo con los puntos de vista de AENA y de la AAA de que sería el lugar ideal para la ubicación del mismo.

En cuanto a la posible cooperación del Ejército del Aire en este proyecto expresó su convencimiento de que tanto éste como el propio Museo del Aire ofrecerán su decidido apoyo (en forma de aviones, motores y demás material aeronáutico) al futuro museo de La Ricarda, expresando el deseo de que exista la máxima colaboración entre los dos museos. También manifestó que, personalmente, siempre le había extrañado que Barcelona, ciudad de museos, no tuviera uno dedicado a la Aeronáutica.

A este respecto los Sres. Sala y Pujol expusieron que está ya casi ultimado el proyecto definitivo de las obras de rehabilitación de La Ricarda, y dado que parecen por fin superadas las dificultades presupuestarias, es de esperar que las obras puedan empezar antes de finalizar el año, por lo que podrían estar terminadas para el próximo verano.

Por su parte, el Sr. Rull agradeció al general Conejero el interés mostrado hacia el proyecto así como su ofrecimiento de ayuda y la plena disposición de la Asociación respecto a la mutua cooperación entre ambos museos. Como prueba de ello aceptó el compromiso de construir varias maquetas como colaboración a la exposición que organizará el Museo del Aire el próximo año, con motivo del centenario del nacimiento del inventor del autogiro, Juan de la Cierva.

Tras la visita, los asistentes se congratularon de este primer contacto, y acordaron celebrar reuniones de trabajo periódicas, la primera de las cuales tendrá lugar en Madrid en el mes de de setiembre.

R.D

Los participantes de la visita posan en un mirador de La Ricarda con el aeropuerto al fondo. De izquierda a derecha Sr. Dunjó, coronel Vargas, general Conejero, Sres Pujol, Rull y Pallarés. Agachados Sres. Laborda y Gracia

HISTORIAS CONSAGRADAS

Del "Tak" of arte, sin mirar atrás

Volver a incidir en la «pintada» como señal de identidad o expresión de demanda social o política es ya algo del pasado. Ahora el «tak» se ha adueñado de las paredes y muros de todo nuestro alrededor, ni tan siquiera se salvan los bancos públicos o las papeleras, en una de las nuevas plagas del momento. Son muchos los medios que se utilizan para limpiar tanto «grafitti», hecho por rápidos rotuladores en manos diestras.

El «tak» heredero de la pintada reinvindicativa ha dado paso a otro tipo de pintada de chillones colores e inteligentes significado, que no sea la señal de identidad de su autor o autores. La sorpresa ha surgido cuando han aparecido pintadas de origen «tak» en numerosos comercios cuando estos bajan la persiana metálica y aparecen con fuerza y vivos colores, los rótulos de dichos comercios: bar, floristería, pescadería, farmacia, joyería, etc...

Es evidente que los artistas o artista, al realizar el «tak» lo ha hecho con autorización del propietario del comercio, que quizás ha querido salvaguardarse del constante acoso de los anónimos, pintores que con sus «taks» juveniles una y otra vez *«enguarraban»* las puertas de sus comercios. Ahora ya están a salvo de tales actos, dado que sus autores por fin han dispuesto de tiempo y permiso para plasmar su arte.

El «tak» incomprendido y vilipendiado por una sociedad que se empeña en no reconocer a sus hijos, los mismos que reniegan de las pintadas reinvindincativas de sus mayores, será arte y color como resultado a los inútiles esfuerzos de detergentes y guardias, que todo lo intentaron por evitar el «tak», con rotulador y nocturnidad.

La solución es evidente, a poder contemplar los vivos y decididos trazos, realizados por artistas anónimos, en puertas y ventanas de comercios, añadiendo, luz y color durante las horas de cierre comercial o nocturno.

DICK TURPIN

TRANS ELEVACION, S.A.

REPARACIÓ, MANTENIMENT, LLOGUER I VENDA DE CARRETONS ELEVADORS NOUS I USATS

FIAT PIMESPO

Tarragona, 152 - 08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)
☎ 379 99 22 / 379 99 51 / 379 22 12 - Fax 370 37 56

CAL CINTO DE LA REMEI

CANSALADERIA I XARCUTERIA

ANY 1898

IGNASI RIBAS

Mestre Artesà

Ferran Puig, 2
Tel. 379 01 41
EL PRAT DE LLOBREGAT

Som la quarta generació d'una mateixa branca familiar que comparteix les tasques amb un equip de col.laboradors, fent dia a dia treball artesà des de fa 96 anys.

Com sempre hem dit el millor d'aquesta Cansaladeria i Xarcuteria és la seva clientela.

Restaurante Frontón

Casa Alcaide

C/. NICOLÁS M.ª URGOITI, 16
TEL. 379 10 12
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

SERVIMATICA-PRAT, S.L.

INFORMATICA-OFIMATICA-VENTA-REPARACION-MANTENIMIENTO

INFORMATICA:

Ordenadores, Impresoras, Plotters de dibujo
Programas (standard y medida), Papel continuo, Impresos, Diskettes, Mobiliarios, Libros, etc.

OFIMATICA:

Máquinas escribir, Calculadoras, Registradoras, Fax, Fotocopiadoras, Destructoras de papel, Encuadernadoras, etc.

CONCESIONARIO OFICIAL BAJO LLOBREGAT
SERVICIO DE ASISTENCIA TECNICA

Avenida Virgen de Montserrat, 212 - Teléf. y Fax 370 80 57
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

L'Artesà va celebrar junta d'accionistes

El passat dijous 30 de juny i en segona convocatòria, l'Artesà celebrà la seva Junta General Ordinària d'enguany sota la presidència d'Albert Feu.

En l'ordre del dia, tan sols hi havia l'aprovació de l'estat de comptes corresponent a l'any 1993 i l'informe de gestió, que foren aprovats per unanimitat.

En l'apartat de precs i preguntes, el president aclarí els dubtes que la majoria d'accionistes tenien en quan a la continuitat del cafè, un xic esverats per l'editorial de DELTA del mes de juny, i el fet que finalitzés el contracte per l'explotació de l'esmentat cafè per part d'en Miquel Riera.

Albert Feu, informà que s'havien presentat tres ofertes per llogar el cafè i que actualment estaven negociant amb els que havien fet la millor, els detalls del contracte, en el que inevitablement hi haurà de constar una memòria de les millores que pensen fer-hi amb el seu corresponent pressupost i termini d'execució. La durada d'aquest nou contracte estarà en funció de la inversió que els futurs llogaters hi facin.

Finalment, s'informà que s'havien mantingut alguns contactes amb l'Ajuntament i que aquest havia fet una oferta de compra de tot el patrimoni de la societat, absolutament inacceptable. En aquests mateixos contactes i repetidament per escrit, la junta de l'Artesà ha recordat a l'Ajuntament la seva obligació de tenir cura del manteniment de l'edifici i fer les adequacions necessàries per poder utilitzar-lo amb normalitat. Per part de la junta, també s'informà que recentment s'havia fet una acurada inspecció de l'estat de l'edifici i l'informe assegura que aquest gaudeix d'una molt bona salut, malgrat els desperfectes que darrerament s'han fet per encàrrec dels tècnics municipals, com són el cel ras del vestíbul d'entrada i el sostre dels lavabos del primer pis.

Cal recordar que després de la multimilionària campanya «L'Artesà de tots», aquest teatre que hauria de ser l'orgull del nostre poble, roman tancat i ple de trastos vells. Set anys han passat des de la signatura d'aquell contracte i «l'Artesà de l'Ajuntament» està més mor de fàstic que abans de llogar-lo. ***(R.C.)***

Sopar estiuenc de la redacció de DELTA

El passat divendres dia 1 va tenir lloc un dels dos sopars anuals que DELTA organitza i que reuneix el cos directiu i de redacció.

El restaurant Balandro 2 va ser el punt de trobada. El sopar ve transcórrer «tranquil» fins que es va destapar el cava, moment en el que el director de DELTA, Jaume Monés i Albet va recordar les situacions difícils per les quals ha passat el diari i va fer una anàlisi del present, més optimista alhora que va afegir que el DELTA està visquent un dels millors moments dels seus 17 anys d'història «i no és autobombo ni autosuficiència».

També van intervenir Josep Maria Canalias i Balletbó, Alfredo García Vela i Joan Miñarro Rubio els quals foren els encarregats d'acomiadar dos dels nostres redactors que marxen «a servir a la pàtria», en Jaume Vilà i l'Alain Blàzquez.

També van donar la benvinguda a les dues noves redactores que no vam tenir ni un moment de descans ja que se'ns va encarregar la redacció d'aquest article.

Finalment, es va lliurar un obsequi a en Toni Espigares, -cap de la secció d'esports-, com a reconeixement dels seus esforços i del seu dur treball.

Però, un dels moments més emocionants va ser la fotografia de tots els components de DELTA a la vora del mar.

Poc després de la mitjanit ens vam separar. Alguns van quedar-se enraonant al Balandro, i d'altres, van marxar al concert de música africana que tenia lloc al pavelló de Bàsquet Xavier Marcilla.

I així, només ens resta donar gràcies a DELTA per la bona acollida que ens va donar.

Mª Carmen Moro i Puri Morón

Reinos en el bordillo

Cerrado por vacaciones

Llevo un ratito dándole vueltas, preguntándome una y otra vez sobre qué escribiré en esta ocasión. Vamos a ver... tal vez sobre la pasada verbena y lo desamparada que me pareció este año, como si El Prat no estuviera para verbenas... poca gente, poco dinero, poca calidad, poco de todo.

No, sobre eso no hablaré. ¿Y si me enfundo en la piel urbana y escupo una «tesina» sobre lo curioso de los múltiples motes de mis conciudadanos más bohemios y singulares?: «el hombre-traje», «el hombre-porro», Fernando «el mono», Manolo «pirula», «el comegomas», «la springsteen» (variedad femenina que todo lo arrasa). No, tampoco hablaré de eso.

¡Ya está!, lo más estúpido y vulgar que se me ocurre es EL VERANO. Diez de la mañana, estación del Prat, dirección Castelldefels, Marías con niño, niños con pelota que estiran de las trenzas a la amiguita hija de la amiga de la mamá, «calimeros» con medio cascarón (recién salidos del huevo) vacilando con niñitas de senos recién nacidos, todos adobados con radiocassette a volumen brutal que «cabrea» enormemente al «jubileta» camino de la torre de su hijo, donde su nuera -perfecta ella- le espera con nietos incluídos, para pasar unos días en familia consumiendo los más variados tipos de helados.

No mejor tampoco. Lo mejor es que esta vez cierre por vacaciones y no hable de nada. ¡Que el calor os sea leve!.

Quirón de Esciros

Un guardia civil y su novia muertos en extrañas circunstancias

Un guardia civil y su novia se suicidaron de un tiro en la cabeza, tras mantener una acalorada discusión en el interior de una habitación del cuartel de Sant Cosme, según versiones oficiales a las que tuvo acceso DELTA.

El trágico suceso, que convulsionó a los vecinos del barrio, ocurrió alrededor de las 12'30 h. del pasado 9 de julio. Primero se escuchó un disparo que acabaría con la vida de la chica y, a continuación, sonó una segunda detonación que provocó la muerte instantánea del agente.

Los presuntos suicidas utilizaron la pistola reglamentaria del guardia civil para acabar con sus vidas. Por unos segundos, los disparos rompieron el silencio de la bochornosa noche estival que, para los moradores de la casa cuartel de la Benemérita y para algunos vecinos, fue de auténtica pesadilla.

Antes de llegar los primeros auxilios, un compañero que compartía vivienda con el guardia fallecido, tuvo que ser atendido de un ataque de nervios, después de descubrir la macabra escena de los dos cadáveres en medio de un charco de sangre, al tiempo que no paraba de interrogarse: «¿Pero, por qué lo hizo?». «¿Por qué?».

Pronto aquello se llenó de gente, se acordonó la zona y empezaron a llegar los efectivos de la Guardia Civil, Polícia Nacional, Polícia Local, ambulancias, unas de los cuales salió disparada en dirección a la Residencia de Bellvitge. En su interior iba el cuerpo aún con vida de la joven, aunque, al final, nada se pudo hacer. Unos minutos después, fue evacuado, sin prisas, el cuerpo sin vida del agente. Y dos días más tarde, los cadáveres partieron en avión, rumbo a su Granada natal, en donde recibieron sepultura.

Luego vinieron las especulaciones. «¿Pero, qué es lo que ha pasado?», se preguntaban unos y otros y entonces empezaron a circular todo tipo de hipótesis sobre el luctuoso suceso, no ausente de connotaciones lorquianas. Lo único cierto es que los dos jóvenes perdieron la vida en circunstancias bastante extrañas y que, por el momento, no existe otra versión que la reseñada.

El, R.R.G., contaba tan sólo 21 años y estaba destinado en el aeropuerto del Prat, mientras que ella, S.O.F, de la misma edad, se disponía a pasar unos días de vacaciones, como había hecho en otras ocasiones, al lado de su novio, con el que pronto iba a casarse.

MANUEL DOBAÑO

Imágenes del Prat

La canícula estival nos brinda la oportunidad de pasear, a pie, en bicicleta, o en lo que sea, que es cosa sana, y a descubrir rincones del Prat que les resumimos en las siguientes imágenes: La primera fotografía, que titulamos «Lo que el tiempo se llevó», corresponde a los pilares que sustentaban la pantalla de lo que fue el primer autocine de España, de efímera existencia, y que se ubicaba en las inmediaciones del puente de acceso al aeropuerto.

En la segunda, captada en la playa, se ofrece la triste figura de una palmera que, si me permiten la licencia, la palmó y que la hemos bautizado con el sugerente nombre de «Impotencia».

Y, finalmente, volvemos al litoral para recordar a uno de los últimos símbolos del pasado, antiguo refugio de carabineros, azote de contrabandistas, que se resiste al inapelable proceso de regresión de la playa. Su nombre no podía ser otro que el de «Búnker».

M.D.

Fraude en el butano

Ultimamente muchas familias se han visto afectadas por una red de estafadores que, utilizando la marca Repsol Butano, han conseguido que creyeran en su autenticidad y les permitieran cambiar las gomas de sus bombonas.

Este hecho es debido a la falta de información de los consumidores que ignoran su derecho a reclamar la acreditación del personal y acaban pagando precios desorbitados. Los estafadores cobran por el cambio de las gomas alrededor de 4.000 ptas mientras que este mismo servicio llevado a cabo por los técnicos de Repsol Butano sólo cuesta 1.425 ptas.

Repsol garantiza la calidad de sus productos

El contrato Repsol Butano garantiza una compensación en caso de que cualquiera de sus productos cause desperfectos. Los técnicos comprueban que las gomas instaladas están homologadas. Para ello, deben poseer la marca del fabricante (que no tiene porqué ser únicamente Repsol Butano) y la contraseña de homologación (UNE, 53539-90) además de la fecha de caducidad en la que deben constar el mes y el año en los que se deben renovar las gomas.

Otro dato que puede ayudar a los consumidores a diferenciar a Repsol Butano del resto de empresas es que ésta, desde enero del 93, mantiene una normativa por la que sólo visitan las viviendas con previo aviso al presidente de la comunidad de vecinos, o bien, que sea el propio usuario quien les avise.

Para más información pueden dirigirse a la oficina de Repsol Butano que se encuentra situada en la calle Ciudad Consuegra nº 1, teléfono: 379 53 90.

PURI MORÓN Y Mª CARMEN MORO

Ara fa 75 anys

Festeigs per commemorar l'acabament de l'enllumenat públic

El 20 de juliol del 1919 es celebraren els festigs organitzats per l'Ajuntament d'El Prat, per commemorar l'acabament de la instal.lació de l'enllumenat públic. L'alcalde Joan Rosell, va fer un parlament al.lusiu a aquesta celebració des del balcó de la casa consistorial. Val a dir que el consistori pratenc havia limitat el cost total de la citada festa a la quantitat de 800 pessetes.

Aigües del Prat ha connectat amb la xarxa d'aigües de Barcelona

Les canonades d'aigua potable del Prat van reventar a l'alçada dels carrers Maurici Vilomara-Ferran Puig, i van inundar de les cases veïnes el dia 12 de juliol.

En principi es deconeixia l'explicació de la considerable avaria produïda, fins que ha trascendit, a través d'alguns operaris de la xarxa, el fet que s'estaven realitzant proves per la connexió definitiva de la xarxa d'aigua potable del Prat amb la xarxa que explota Aigües de Barcelona, S.A. La causa ha estat una sobrepressió deguda a la diferència de pressions de treball de totes dues xarxes.

A part de la manca de qualitat de l'aigua que darrerament arriba a les aixetes de les cases del Prat, els veïns comencen a preocupar-se pel preu del metre cúbic d'aigua, donat que com és sabut, és molt més cara la quota d'Aigües de Barcelona. Aquest preu es deu al procés de potabilització de les aigües superficials, sempre més cara que el de les aigües subterrànies que utilitza la xarxa municipal.

Cal recordar que quan el ple municipal aprovà la connexió entre totes dues xarxes, la qual es produeix a través del Pont de Mercabarna, l'equip de govern municipal es va comprometre a que només serviria pel subministrament dels polígons industrials i en cap dels habitatges.

ANUNCIS PER PARAULES, de

Delta LLOBREGAT

Truca al tel. 379 05 33 o
vine al c/ Pau Casals, 47, baixos

VENDA

Vendo VW Polo Coupé. B-KT. Sólo 36.000 km. estado inmejorable. 750.000 pts. Llamar tel. 379 05 33

OFERTES

Se dan clases de poesía. Horas convenidas
Tel. 471 31 17

Universitaria de clases de:
repaso (EGB, 5000 ptas./mes), inglés (BUP, COU -letras-). Todo al año. Grupos reducidos. Experiencia
Tel. 370.57 92

S'ofereix noia per a cangur. Tel. 370.18.97

Pere
Casanovas
MERCERIA - GÈNERES DE PUNT
Patrons Burda
Frederic Soler, 27 bis - Telèfon 379 09 71
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Per poder subscriure't a
Delta LLOBREGAT
només cal que truquis al 379 05 33

L'AGRAM

dogui®

agroHens

Tot per al camp
Tot tipus d'aliments per a animals de companyia i granja
Complements
Plantes
Adobs. Productes Fitosanitaris

EXTRONA

Carr. Esplugues, 33 — Tel. 379 46 49
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

COOPERATIVA INDUSTRIAL DE TRANSPORTES EL PRAT

N.º 20.642

1974 - 1994 20 AÑOS A SU SERVICIO

SDAD. COOP. IND. TRANSPORTES "EL PRAT"

CAMIONES GRUA - CAMIONES - CAMIONETAS - FURGONETAS - PUERTA ELEVADORA

SERVICIOS A TODA ESPAÑA

Enrique Borrás, 2-6 - Tels. 379 54 00 - 379 54 04 - Fax 370 31 52 - 08820 El Prat de Llobregat

Menjars CAN PEP

ESPECIALITAT EN CARNS A LA BRASA

ABIERTO
LOS
DOMINGOS

Onze de Setembre, 231-233
Tel. 478 69 55

08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)

CRISTALERIA
METALISTERIA **PEDRO**

Le ofrece su experiencia
y buen servicio

Coronel Sanfeliu, 51
Teléfono 370 17 02

08820 EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

II Jornadas nacionales. Problemática familiar en la enfermedad de Alzheimer

Los días 30 de junio y 1 de julio tuvieron lugar en el Palacio de Congresos de Barcelona, y dentro del Symposium Satélite del Congreso Europeo de Neurología, las II Jornadas Nacionales que la Federación de Familiares de Alzheimer organizó, mediante una serie de mesas redondas y conferencias dirigidas a familiares y profesionales en general.

Aparte de las distintas ponencias dedicadas a los aspectos médicos y científicos de la enfermedad desarrollados por varios especialistas nacionales y extranjeros, todos ellos dedicados a estudiar e investigar esta dolencia, se trataron también distintos aspectos referentes a la atención y cuidado de estos enfermos así como a los diversos estudios realizados sobre el entorno ambiental y familiar que les afectan.

También se ofrecieron una serie de charlas dirigidas especialmente a los familiares y cuidadores, a la vez que se informó sobre las distintas fases de la enfermedad, así como de su posterior evolución, orientando sobre los comportamientos y reacciones que, sobre todo al principio, sorprenden y desorientan, ya que aunque el enfermo es capaz de llevar una vida independiente en esta primera fase, exige una vigilancia especial y constante por parte de su familia.

Hay que tener en cuenta que:

a) Cada caso de Alzheimer es diferente en el inicio de la enfermedad. Las características difieren de un enfermo a otro. Sólo al final presentan casi todos síntomas similares.

b) La enfermedad es como un aprendizaje invertido. Un niño de corta edad aprende cada día algo nuevo. Un enfermo de Alzheimer cada día olvida algo que sabe, hasta llegar a ser mentalmente como un niño recién nacido. Paulatinamente se olvida de hablar, de comer, de andar... hasta que finalmente llega a olvidar que existe.

La Asociación de Familiares de Alzheimer en Catalunya (AFAC) ofrece gratuitamente su ayuda y consejo, ya que ante esta enfermedad crónica e irreversible, de muchos años de duración, y siendo la familia generalmente la que asume toda la carga, ésta entra en una fase de desmoralización que le afecta psíquica y moralmente, en mayor o menor grado, y la situación de estrés que viven los familiares va creando un cúmulo de factores desestabilizadores que repercuten en el entorno familiar y en la vida cotidiana.

Desde estas líneas quisiera animar a todas las personas afectadas, ya que cuando se presenta esta enfermedad toda la familia sufre.

Es la enfermedad de la paciencia en la que no cabe el desánimo ni el desalimento y en la que el paciente necesita todo nuestro apoyo, nuestra ayuda y sobre todo una paciencia sin límites. Hay que pensar para poder realizar mejor esta tarea que, aunque él no reconozaca ni valore nuestros esfuerzos y sacrificios, es una persona querida que necesita más que nunca nuestro amor y comprensión.

Confiemos que las investigaciones y estudios que se realizan en todo el mundo para poder combatir adecuadamente esta dolencia conviertan la esperanza en una realidad que nos permita en un futuro próximo afrontar con éxito esta terrible y despiadada enfermedad: la enfermedad de Alzheimer.

Maria Rosa Giner
Delegada de AFAC en El Prat
Tlf. 379 12 44

El juego de rol, a debate

Con motivo de la semana cultural «10 anys d'Oficines de Benestar Social», tuvo lugar el pasado 17 de junio, en el equipamiento cívico «Delta del Llobregat», una interesante charla-coloquio, sobre el juego de rol, en la que participaron una treintena de personas, en su mayoría jóvenes y expertos en el tema. En Catalunya se calcula que hay unos 50.000 seguidores de esta disciplina lúdica y la importancia del sector viene determinada por el hecho de que en el pasado año se vendieron más de medio millón de ejemplares en toda España. Los defensores de esta modalidad de juego, que saltó trágicamente a la actualidad, a raíz de la muerte de un vecino de Madrid, a manos de dos jóvenes que obviamente confundieron la ficción con la realidad, definen el rol básicamente como un juego de simulación que pretende estimular la imaginación de los que lo practican. Su origen se remonta a la época prusiana de principios del pasado siglo, si bien el juego de rol que hoy se conoce, se empezó a desarrollar en los años 50. Sin embargo, su buen uso estriba precisamente en saber discernir que cuando el juego se acaba, se acaba también el papel que le ha correspondido a cada uno de los personajes, como sucede en una simple obra de teatro o en una película. *(M. Dobaño)*

+ VideO con B-2
REPORTATGES VIDEO
BODES
Jaume Casanovas, 68, 1r. 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT
Telèfon 379 33 94 (Barcelona)

Reparació i venda de pneumàtics
en general
Alineació de direcció i equilibrat de rodes
P. i J. PUIG, S.L.
Madoz 11 Telèfon 379 13 98

Más dura fue la caída

El pasado 20 de junio, ocurrió en Sant Cosme un rocambolesco e insólito suceso que evidencia que el trabajo es, a veces, más peligroso que ser artista de circo. El pratense Alfonso Rojas Tejada se vió obligado a realizar el más difícil todavía, cuando saltó desde el tercer piso de la vivienda (situada en la puerta nº 8, bloque 444, en las 801 Viviendas), para impedir ser atracado tras verse amenazado con un machete por el inquilino que lo había requerido para hacer el presupuesto de pintar una habitación.

En su caída al vacío, la víctima tuvo la mala fortuna, o mejor diríamos, la mala pata, de fracturarse una de las extremidades inferiores y de herirse la otra, por cuya razón, fue ingresado en la Residencia de Bellvitge. El agresor, por su parte, que según fuentes policiales, es drogadicto y cuenta con antecedentes penales de robo, fue detenido posteriormente por la Policía Local, cuando intentaba evadirse.

Lo curioso del caso es que éste último, de nombre, Miguel Jiménez Echepares, resultó cual felino cualquiera, ileso, después de arrojarse también por la misma ventana que su víctima, en un intento de burlar el cerco policial. Llama la atención en este caso, la resolutiva decisión del pintor que prefirió tirarse por la ventana de un tercer piso, sin calcular que, como en el título de la película, a veces «más dura será la caída».

M. Dobaño

Morir a los 18 años

El pasado 18 de junio falleció en la Residencia de Bellvitge, el joven, Pere Montané i Rosell, hijo de una conocida familia pratense. Tenía 18 años y el día anterior había sufrido un desgraciado accidente de tráfico, cuando circulaba con su motocicleta de pequeña cilindrada por una calle de la Zona Franca.

La víctima estudiaba en un colegio de FP en Barcelona y días antes había estado en Francia en viaje de fin de curso. Poco importa que el maldito árbol y el casco, quizás, mal abrochado, tuvieran la culpa. Lo único cierto es que Pere Montané murió, como vivió, con extrema generosidad, donando sus órganos para ayudar a salvar otras vidas. Cabe decir que, por encima de la tragedia, tanto sus padres, como sus ocho hermanos, pueden sentirse orgullosos. Descanse en la paz del Señor. ***(M. Dobaño)***

Una imatge de fa mig segle

L'enterrament del metge i polític Josep Pujol i Capsada, que s'esdevingué el 16 de juliol del 1944, malgrat l'època fou un gran manifestació de dol. (Detall del pas del seguici pel carrer de n'Ignasi Iglesias).

Desde el Perú

Mar, playa, arena

Llegó el verano.

El calor desplaza a la gente hacia las playas para baños de mar.

Tanto el mar como la playa y la arena, invitan a reflexionar para acondicionar mejor el uso que de ellos hacemos.

En todas las latitudes, el mar parece siempre el mismo, pero contemplado de cerca, es siempre diferente: color, movimiento, oleaje en eterno vaivén variando constantemente. A veces origina desastres, otros sirve de descanso como para redescubrir el valor del silencio y de la soledad, sobre todo en esas playas silenciosas y solitarias.

En muchas costas, el hombre con fuerza titánica y constante va ganando terreno al mar, pero el tiempo, no pocas veces se encarga de devolvérselo.

En todas las playas del mundo se encuentra la misma realidad: niños jugando con la arena. Arenas que amansan la cólera del mar rugiente que no podrá pasar más allá de esta cinta blanda que ciñe sus orillas.

Hay que hacerse niño para entender el mensaje del mar, de la playa y de la arena. Personajes meditativos les gusta mirar el mar y dejarse cautivar por él.

El mar une y acerca a todos los hombres y a todos los pueblos, tiene la misión de la unidad. Mirando al mar se rompen las fronteras del espacio y del tiempo. El mar invita a visitar, a acercarse, a competir sin tantas delimitaciones egoístas. El mar esconde maravillas insospechadas, panoramas y dibujos fantásticos, reservas inagotables para la humaniad. Es un «misterio» que va desvelándose poco a poco.

A veces el mar nos hace experimentar la debilidad de nuestras seguridades. Las arenas son un signo de una gran realidad, nos recuerdan que de nuestras flaquezas y debilidades podemos sacar fecundidad y dejar huellas de un bien realizado en nuestra vida.

De Juan Esquerda he reportado esas reflexiones sacadas de su libro «Todo es mensaje».

Jaume Estruch

Ya me lo pagarás...

- Mira Geli, resulta que mi marido cayó enfermo, está de baja y además, no ha podido hacer unos remiendos que le salieron, y venía para decirte que el recibo de a nevera de este mes que viene no podré pagartelo, como siempre, el día diez...

-»No te preocupes, mujer, ya me lo pagarás el mes que viene, y, sinó lo arreglamos al final...»

- Gracias, Geli, eres un ángel, tendrían que llamarte Angel en vez de Geli...

La buena señora, como otros, no sabía que el Geli, aquel que le vendía los adelantos modernos que le hacían la vida más cómoda, se llamaba realmente Angel, Angel Matanzas Uslé, para ser exactos.

Y que no era pratense, por lo menos de nacimiento.

Porque el Geli parecía que llevaba toda la vida en El Prat, y nadie sabía cuánto tiempo ni cuantas neveras había llevado a tantos hogares pratenses.

El Geli era el Geli, y no hay más. Todos lo sabían.

Casi todo lo que la señora tenía en casa enchufado a la corriente, o se lo había comprado ella al Geli, o el Geli, que conocía sus necesidades, se lo había vendido:

-«Mujer, que este aparato te irá muy bien para esto y para aquello, fíjate, y después de trabajar fuera de casa, te ayudará muy bien con esa tarea extra en el hogar..., mira, tú lo hablas con tu marido, y luego me dices qué, y por el precio, ya ves que no es tan caro como aquel y te funcionará; y ya me lo irás pagando, mujer...»

Don Angel Matanzas Uslé, el Geli para todos,*»y oyé, háblame de tú, por favor»*, no era pratense sólo porque no había nacido aquí, fijese Vd.

Nació norteño, en Bárcena de Cicero, Santander, en 1936, en una vaquería. Sus padres, con todo lo que hubo en la posguerra, se trasladaron cuando el Geli era un chaval a El Prat, aposentándose en la calle Ponsich, ésa que pocos saben dónde está, cabe mediado el terreno acotado por la autovía de Castelldefels y el camino férreo, siguiendo los Matanzas con el negocio que conocían, la vaquería, leche al natural sin cajas de cartón, manantial de la ubre cornuda.

Así que el Geli, no era pratense de nacimiento. Era pratense por decisión, por adopción popular, por aclamación, casi.

El joven Geli comprendió que lo de las vacas iba a terminar en franca alianza con sus vecinos de barrio. La Papelera Española, rezumante de venidos del norte, también, como él, y, después de su trabajo en la vaquería, se iba cada día a la Ciudad Condal a seguir, como tantos otros, estudios de Comercio, que era lo máximo que podía estudiar entonces un hijo de trabajadores o pequeños comerciantes de régimen familiar. Acabado el muñir, por tanto, coge los libros y a luchar con el «Debe» y el «Haber», amén de otras lindezas. Por suerte no había televisión, entonces y, de haberla habido, poco que le hubiese distraído, al Geli.

Su instinto le hizo abandonar el negocio familiar y alquilió sus servicios en Barcelona, concretamente en tejidos Vilardell, donde puso en práctica sus conocimientos de Comercio, obteniendo reconocimiento en dicha empresa y asentado su situación personal al contraer nupcias con Mª Teresa Mora Jiménez, su «jefa» de toda la vida.

Ubicó su domicilio en El Prat, cuando podría haber escogido Barcelona, y es que el Geli ya se sentía pratense.

Tanto, que en 1968, abandonó la seguridad del empleo en Vilardell para lanzarse a una aventura en cierto modo romántica, impregnada del aire social de dicho año: Le propusieron, y aceptó, incardinarse en la naciente Cooperatica Obrera de Viviendas, ocupándose de regir la tienda de electrodomésticos Telecope, primer contacto profesional de Geli con todo aquello que se puede conectar a la corriente, iniciado el trato con todos aquellos cooperativistas, amén de convecinos varios...

Su inmersión pratense era imparable, y su esposa ya le había dado sus dos vástagos, Federico y

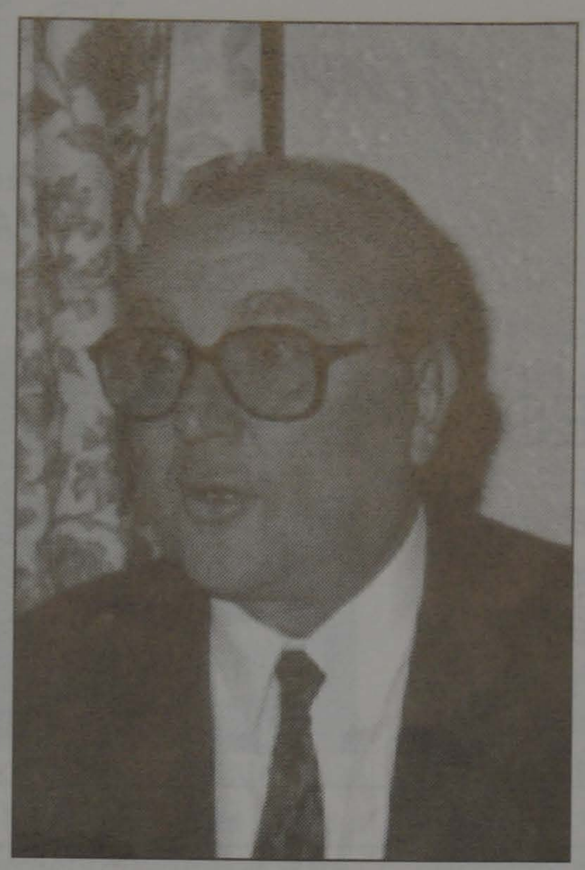

Sergio, razón de futuro que movió a Geli a independizarse y montar su propio negocio, creando, con el Sr. Ruiz Montesinos, la tienda Teleradio, nombre que se vió rápidamente sustituído popularmente por la Casa del Geli...

Muchos le siguieron en su mueva aventura, acudiendo a él en busca de consejo a la hora de comprar, recibiendo una sonrisa y una tranquilidad. Para él no había clientes ricos ni pobres, buenos y malos. Había clientes, y siempre el cliente tenía razón, y, si no la tenía, tampoco había que decírselo, se le podía convencer siempre...

-«Y ya te digo, lo hablas en casa, y me vienes a ver luego... y por la forma de pagar no te preocupes que ya buscaremos la solución...»

Eran tiempos en los que a veces, el Geli tenía mucho más dinero en la calle que en casa. Por suerte, la inflación no era tan brutal, o por lo menos, no tan fuerte como su corazón..

Y todos lo sabían, todos le conocían, todos se sentían bien cuando al entrar en la tienda del Geli, le veían sonreir y decirles: Hola, Fulanito, qué tal, te veo muy bien.

Era curioso. Todos sabían que él era el Geli. Pero lo más curioso es que él parecía conocer a todos.

Claro, ¡si es que el Geli lleva aquí, vendiendo neveras, toda la vida!

Toda la vida, hasta ayer.

- ¿Cómo? ¿Que se nos ha muerto el Geli?

- ¡Pero qué me dices! ¡Si estuve el otro día hablando con él!

En la iglesia, no cabía un alfiler. Muchos lloraban.

Todos tenían la sensación que, de repente, un rayo luminoso, un flash, se había apoderado de la sonrisa del Geli y nos había privado de un amigo.

- «*Señor, yo siempre había pensado que por aquello de aquella vez, y por aquello otro, primero debería pasar por el Purgatorio...*»

Sabes que te digo, Geli, que ya me lo pagarás... el mes que viene, y sinó, lo arreglamos al final... eh?

Agradecimiento de la familia Matanzas-Mora

Esperanza, Mª Teresa, Federico, Sergio, Marta, Mª José y familiares, queremos agradecer el soporte que hemos recibido de nuestros amigos, clientes y proveedores por la pérdida de nuestro Angel (Geli). A todos muchas gracias.

Sentim comunicar a tots els amics i pratencs en general la defunció de:

Na Rufina García Cortijos, el passat 5 de juliol, i En Angel Matanzas Uslé, el passat 6 de juliol.

La Sra. García, era la mare del nostre company rotari, en Juan Pedro Millán García.

El Sr. Matanzas, pare del nostre company rotari Frederic Matanzas Mora i del jove rotaract Sergi Matanzas Mora.

Oferim el condol als nostres companys rotaris i a les seves famílies per tan dolorosa pèrdua i us preguem tingueu un record pels difunts en les vostres oracions.

Que Déu hagi acollit les seves ànimes.
El Prat, juliol de 1994.
Rotary Club El Prat

Gimnàstica Manteniment
Ioga i Correctiva
Aeròbic i Musculació
CONTROL PER
FISIOTERAPEUTA

Gimnàs DELFOS

C/. JOAN MARAGALL, 57
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT
TEL. 379 44 26

SALÓ DE BELLESA
Depilació elèctrica
i a la cera
Neteja de Cutis
Solarium
Hidroteràpia
i Sauna
TOT EN TRACTAMENTS
CORPORALS

CAMILLES TONIFICADORES

* *Enforteix la musculatura*
* *Millora la circulació sanguínea*
* *Elimina la tensió i l'estrés*
* *Pèrdua de centímetres i cel.lulitis*

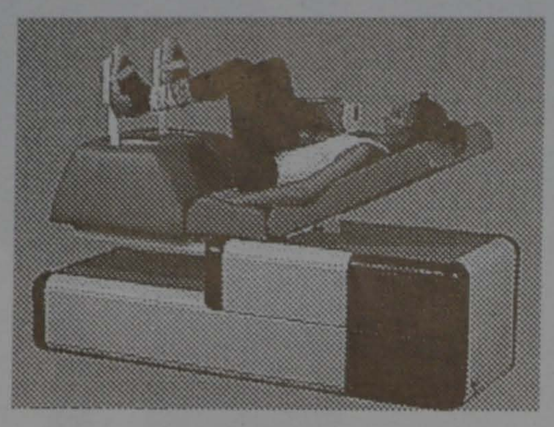

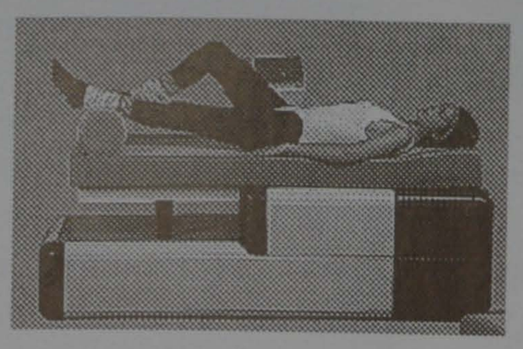

CITROËN

AUTOS PRAT, S.L.
AGENTE CITROËN

Ventas: Urgel, 32-36 - **TEL. 370 41 03**

Taller: Urgel, 31 - Tel. 379 09 79

08820 EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

Mont Annas

Castella, 6 baixos • 08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)

TAULES DE GIMNÀSTICA PASSIVA

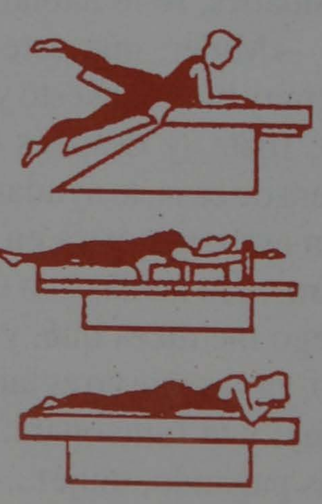

- Tonificadores
- Taules per modelar la silueta
- Anticel.lulítiques
- Reductores de centímetres
- Activen la circulació sanguínea
- Eliminació de líquids
- Correctors de posició corporal

«GRATIS» la primera sessió

- Ungles de Porcellana
- Decoració d'Ungles
- Manicures i Pedicures
- Cosmètica d'Ungles

SERVEI D'ESTÈTICA
— Facial
— Corporal

QUIROMASATGE
PRESOTERÀPIA

Neón alarcón

RÈTOLS LLUMINOSOS

FABRICACIÓ PRÒPIA TUB DE NEÓ
TOT TIPUS DE RÈTOLS
CARTELLS PUBLICITARIS

C/. Anselm Clavé, 54
Telèfon i Fax 370 87 56
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

Òbits

Eduardo Beas Muñoz, casat amb Encarnación Uroz, i de 74 anys, morí a l'Hospitalet de Llobregat el 14 de juny.

El mateix 14 de juny i als 92 anys, moria la senyora Rosa Aparici Barreda, vídua de Francisco Centelles.

Amalia Morales Sabido, vídua d'Alfonso Sánchez, morí el 16 de juny als 66 anys.

Juan Antonio Ródenas Fernández, casat amb Sacramento García i natural de Petrola, (Albacete) morí el 17 de juny als 84 anys.

Marino López Ortiz, de 68 anys i casat amb Angela Solanilla, morí el dia 18 de juny.

Víctima d'un malaurat accident de moto, el 18 de juny, moria a l'Hospital de Bellvitge, després que la seva família fes donació de tots els òrgans el jove de 18 anys, Pere Montané i Rosell. L'acte d'enterrament que es celebrà a la parròquia de Sant Pere i Sant Pau aplegà gran nombre de companys d'en Pere i amics de la família que ompliren el temple de gom a gom. En Pere era solter i estudiava.

Isabel Guerra Campins, vídua de José Tomás i de 91 anys d'edat, morí el 20 de juny.

Als 84 anys, morí el 20 de juny, Alejandro Aranza Altes, natural de Caspe (Zaragoza) i casat amb Núria Balletbó.

Després d'una delicada intervenció de cirurgia cardíaca, morí a l'Hospital de Bellvitge, als 84 anys, Teresa Estalella i Pugès, el dia 21 de juny. Teresa Estalella, seguint els passos del seu pare, fou una de les persones més significatives del món de la música al nostre poble. L'acte d'enterrament que fou presidit pel rector Mn. Josep Maria, acompanyat d'altres sacerdots aplegà un bon nombre de feligresos i amics de la família.

María Remedios Villalba Cecilia, vídua d'Alfonso Sánchez, morí el 23 de juny als 77 anys. Francisco Martínez Lorenzo, casat amb Antonia Camacho i de 71 anys, morí el 27 de juny. Fernando Ruda Fuentes de 88 anys i vidu d'Isabel Hidalgo, morí el 28 de juny.

Als 83 anys d'edat, moria el 29 de juny José Cortés Velasco, casat amb Angustias Negro.

Jerónima Diosdado Hernández, vídua de Francisco Martí, morí el 30 de juny als 86 anys.

Francisco Porcel Poyatos, de 23 anys solter i natural de Granada, morí el dia 30 de juny.

Joaquin Gómez Brun, vidu de Maria Cobo i de 72 anys, morí el 2 de juliol, el seu germà Genaro Gómez Brun de 75 anys i vidu de Pilar Mompó, morí l'endemà dia tres.

Joaquin Ibáñez Membrado, de 84 anys i casat amb Maria Pagán, morí el 4 de juliol.

Andrés Sánchez Polo, de 30 anys i casat amb Yolanda Cruz, morí el 5 de juliol.

Consuelo González Pardo de 87 anys i vídua de Miguel Rubira, morí el 5 de juliol.

Especial consternació ha provocat la mort del conegut comerciant local Angel Matanzas Uslé de 58 anys i casat amb Maria Teresa Mora, el dia 6 de juliol. El popularment conegut «Geli» ingressà a l'hospital per sotmetres a un tractament cardíac, quan de sobte es produí una irreparable aturada cardio-respiratòria que van fer inútils els esforços dels metges per recuperar-lo. L'acte d'enterrament aplegà gran nombre de coneguts i amics. Amb la seva mort, El Prat ha perdut un dels més emprenedors i coneguts comerciants locals. Angel Matanzas, nasqué a Santander però feia molts anys que vivia a El Prat.

Josefa Dueñas Ruíz, casada amb Vicente Najeda i de 57 anys, morí el 6 de juliol.

Als 88 anys i després de llarga malaltia, el 7 de juliol morí al seu domicili en Joan Parés i Raventós. En Joan Parés, treballà fins a la seva jubilació a La Seda i estava casat amb Trini Sancerni.

Francisca Manero Codina, vídua de Pablo García i de 72 anys, morí el 8 de juliol.

María Jiménez Pérez, vídua de José Ayllón, morí el 9 de juliol als 80 anys.

Concepción Pino Amor, natural de Madrid i vídua de Francisco Ros, morí el 12 de juliol als 81 anys.

Finalment ens cal esmentar que dilluns dia 11, es celebrà al temple parroquial de Sant Pere i Sant Pau, l'acte religiós en sufragi del prestigiós periodista Angel Zúñiga Izquierdo que havia mort el dia 9 als 82 anys. Angel Zúñiga fou durant molts anys corresponsal de «La Vanguardia» i «Destino» als EUA i columnista en gran nombre de revistes. Persona molt introduïda en el món del cinema americà, gaudia de gran prestigi entre els seus companys de professió.

Passaran els anys, Jordi

Passaran els anys, Jordi, i qui sap si, a còpia d'embrutir-nos, de rodolar per les pàgines dels nostres calendaris atapeïts de tirallongues de feines sense cap mena de vàlua, acabarem acostumant-nos a la teva absència.

Les pedres senyorívoles del castell que bastí el feudal Cols i Cabrera ja no et sentiran parlar a les nits de l'estiu amb l'altre jovent del poble. Serà com una guitarra amb una corda de menys.

El rector del poble s'escarrassava en consolar-nos, però enmig del seu feix de daurades falòrnies ni per un moment va esmentar el fabricant de l'extintor que, explotant, et va prendre la vida. Calia haver dit: feu la feia ben feta i no caldrà que tornem a plorar per culpa d'un producte mal fabricat.

T'enyorarà qui més bé et coneixia, la Lourdes, que et feia de cicerone a Anglaterra, a les «highlands», a la munió de petites illes, a les contrades on es parla gaèlic, on es destil.la el millor whisky, el fet només de malt. Quan miraves el futur, la teva companya et feia costat.

Quin eufemisme: «teva». Ara ja no tens res. Nosaltres tenim el teu record, el portem entre el front i el clatell. Però, passaran els anys i moltes altres vivències vindran en torrentada i el taparan, l'erosionaran, el difuminaran.

Deia l'existencialista Heidegger que al capdavall de tot ens espera el fracàs. Qui sap si anava errat? Seria tan dolç poder somiar truites...

RAMON RIBALTA

Mort de Mª Dolors Jiménez Pérez

El dia 9 del present mes va morir na Dolors Mª Jiménez Pérez, vídua d'en José Ayllón, a l'edat de 80 anys, mare del nostre subscriptor i amic Manel Ayllón.

Rebin els seus familiars i amics el nostre més sincer condol.

MOGAP, S.L.

INSTALACIÓ I REPARACIÓ
ELECTRICITAT - FONTANERIA
AUTOMATISMES

Enric Morera, 37
Tel. 379 03 29

08820 EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

MARMOLES CUTILLAS S.L.

MARMOLES, PIEDRAS
Y GRANITOS

PENEDÈS, 66
POL. IND. FONDO D'EN PEIXO

TELEFONO 370 15 14 - FAX 370 18 61
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

El carrer Gaiter del Llobregat, obert al trànsit

Tal como deiem en l'anterior DELTA, s'ha procedit a la demolició del grup de cases que faltaven per deixar expedita la circulació viària del carrer Gaiter del Llobregat amb la qual cosa es convertirà en una via, que en el futur -un futur llunyà- atravessarà El Prat des de la Ronda de Llevant a la zona Sagnier.

Falleció el periodista Angel Zúñiga Izquierdo

El pasado día 9 de julio falleció en El Prat a los 82 años el periodista y escritor Angel Zúñiga Izquierdo. Angel Zúñiga fue uno de los más prestigiosos periodistas y escritores de su tiempo. Residió durante unos 27 años en Nueva York, cuando fue corresponsal de «La Vanguardia» durante muchos años. Publicó también numerosos trabajos en la revista «Destino». Aunque nació en Villalba, desde temprana edad se trasladó con su familia a Barcelona. Fue crítico cinematográfico de reconocido prestigio, relacionándose y llegando a tener amistad personal con los mitos del cine y poseyendo un amplio conocimiento de las interiodades de Hollywood. Viajero incansable dio varias vueltas al mundo y escribió un sinfín de artículos sobre los paises que recorría.

Durante su carrera recibió numerosos homenajes y distinciones entre ellas la Cruz de Caballero de la Orden de Isabel la Católica y el título oficial de la Orden del Sol peruana.

Nos cuenta uno de sus sobrinos residente en El Prat que visitar Nueva York con él era una gozada ya que conocía la ciudad en sus más mínimos rincones.

Al ocurrir el luctuoso acontecimiento Angel Zúñiga residía en El Prat junto a su familia más próxima Simón-Murga. El acto del sepelio tuvo lugar el 11 de julio en la

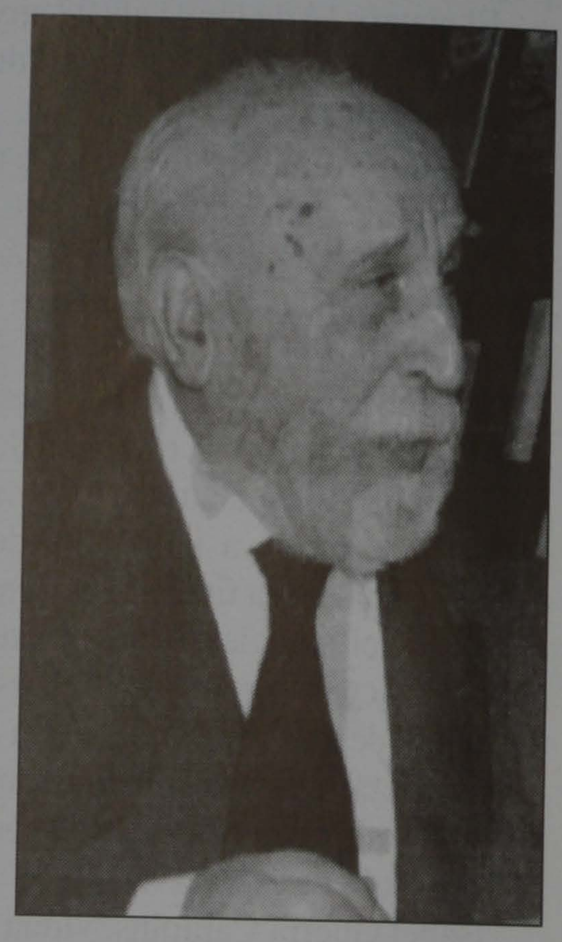

Iglesia Parroquial de Sant Pere i Sant Pau de nuestra ciudad.

Quienes le conocieron recuerdan las temporadas que pasaba en El Prat y sus cotidianas visitas al desaparecido «Cafè del Pont» en donde permanecía largo tiempo junto a sus más entrañables amigos: los periódicos y las revistas.

En el acto del sepelio estuvieron presentes, entre otros personajes, la esposa de José Antonio Samaranch y su hermana la escritora Mercedes Salisachs.

Nuestra condolencia a Immaculada Murga, Máximo Simón y demás familiares.

J.M

ESTRIPS

La pineda d'El Prat totalment desprotegida

Davant del perill d'incendi dels pocs espais verds del nostre municipi es troba la pineda de Can Camins. La vella tanca està totalment trencada i és el lloc per on entren tots els diumenges molts ciutadans a prendre la fresca. Aquest fet va ser denunciat al darrer ple, però les autoritats municipals no varen prendre gaire nota. Tratant-se d'una propietat privada, diuen que no els poden obligar a refer la tanca. Tots saben que quan les autoritats volen i sobre tot quan, es tracta de protegir un espai verd el primer és obligar a prendre mides, en aquest cas fer una tanca nova. No sigui cas que qualsevol boig, ens faci una mala passada.

El Menú

Amanida de pasta

Ingredients per a quatre persones:
250 gr. de pasta de verdures, 2 tomàquets, 1 ceba, 30 gr. de panses de Corint, 30 gr. de pinyons i 100 cc de llet.

Ja som a l'estiu i com que fa molta calor el que ve més de gust són les amanides. Aquest mes en prepararem una de pasta amb panses i pinyons.

Bullim la pasta 10 minuts amb força aigua, lleugerament salada. Un cop bullida la pasta s'escorre i es retira. Tot seguit es fa un sofregit de ceba tallada ben petita i tomàquet. Més tard hi afegim una mica de llet i hi tirem la pasta acompanyada de panses de corint i de pinyons. Es va donant voltes a la cassola amb el foc ben baix perquè quedi ben repartit. Aquesta amanida es pot servir calenta o freda. A la hora de servir-la es pot posar per sobre trossets de pernil o bé de formatge, segons el gust de cadascun.

Ous al gran duc

Ingredients per a 4 persones:
8 ous, 8 llesques de pa, una llauna d'espàrrecs, 50 grams de formatge ratllat i beixamel -1/2 llitre de llet, 3 cullerades de farina, 30 grams de mantega, sal i nou moscada-.

Torrem les llesques de pa o bé les fregim amb oli. Posem a bullir mitja olla d'aigua. Quan l'aigua bulli esclafem els ous d'un en un. Quan els ous estiguin fets, els col.loquem cadascun damunt d'una torrada.

A part, fem la beixamel: fonem la mantega en un pot sense que es cremi o agafi color. Retirem el pot del foc i afegim les 3 cullerades de farina, la llet freda, la sal i la nou moscada. Ho removem fins a formar una crema sense grumolls, tornem a posar el pot a foc lent i el removem fins que bulli. Un cop feta la beixamel, es posa per sobre de cada preparat de torrada i ou. A continuació, posem un espàrrec al damunt i el formatge ratllat. Finalment, ho posem a gratinar.

Animeu-vos i envieu-nos les vostres receptes a:
DELTA Llobregat
Pau Casals, 47 Baixos
08820 El Prat de Llobregat

Tu nuevo ambiente
Bar Musical
CODIGO
C/. AMPURDAN. 91 - 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

TAPICERIA
ALAN - CAR
Tresillos y Módulos
C/. Gavá, 17 Bajos 1ª Tel. 379 27 50
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

Cristalería
MEDINA
ESPECIALIDAD EN ALUMINIO.
VIDRIERAS EMPLOMADAS
VENTANAS GRAVENT Y VIDRIOS
EN GENERAL
C./ Jaime Casanovas, 201
Tel. Taller: 370 76 07 Tel. Oficinas: 379 28 31
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

CLINICA DENTAL
Dr. Carlos Nazareno
INCORPORAMOS SERVICIOS
DE IMPLANTES,
ORTODONCIA FIJA
Y ESTETICA DENTAL
HORARIOS: de lunes a viernes de 9.30 a 12 h.
todas las tardes excepto sábados de 15.30 a 20 horas
Flaquer, 9, 1.º
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT TEL. 379 10 50

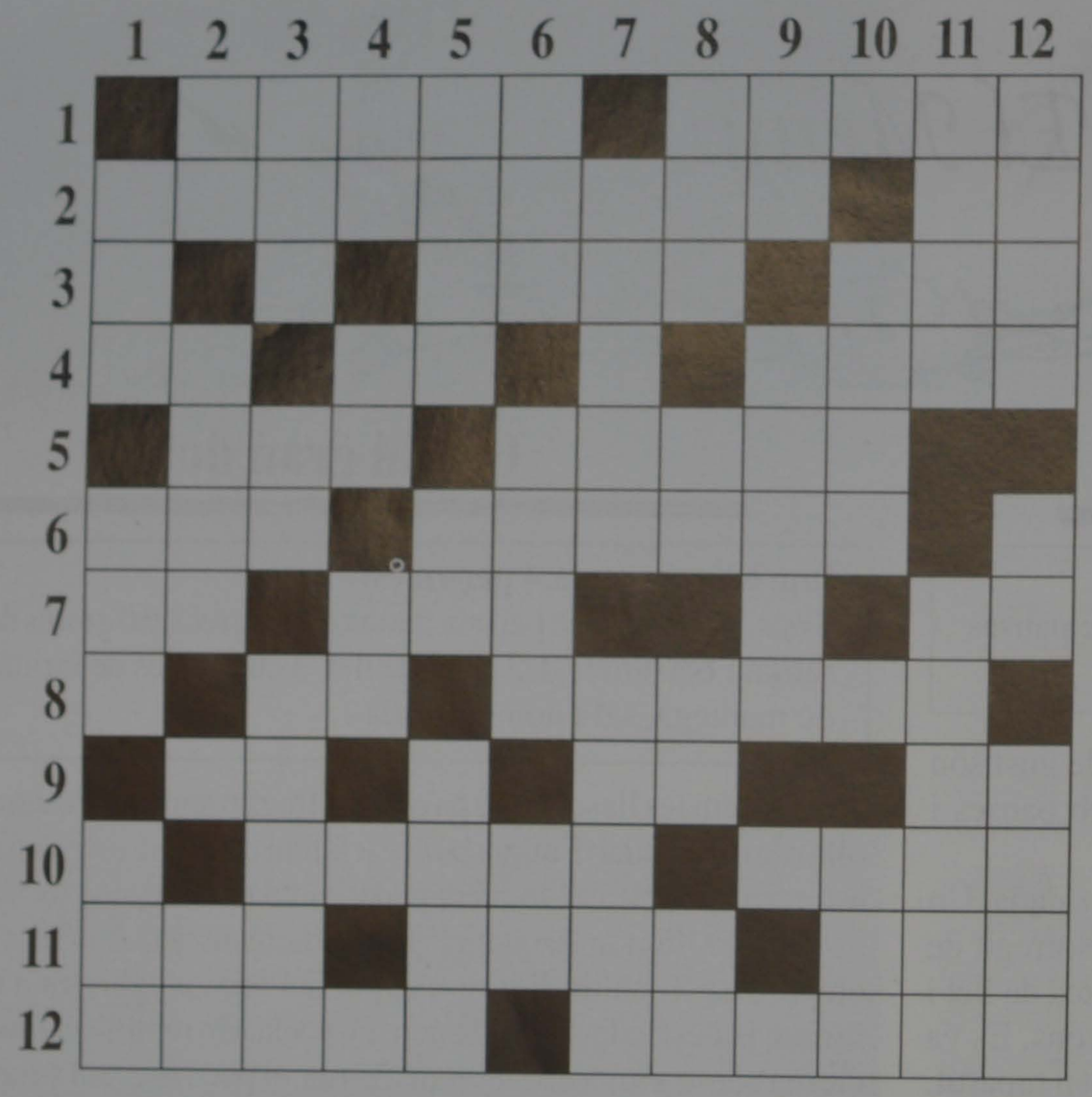

HORITZONTALS.- 1: Dues paraules, portaveu local d'IC.- 2: La tira còmica del DELTA. Al revés, tercera terminació verbal.- 3: Iode. Vocal. Persona que exerceix la sobirania d'un regne (plural). Animal marí.- 4: Part terminal del braç. Partícula utilitzada per demanar la confirmació del que es diu. Consonant. Màquina desintegradora de grans i altres materials sòlids.- 5: Dues paraules, centre local d'educació especial.- 6: Dues paraules, carrer d'El Prat on té la seva seu el periòdic DELTA. Nitrogen.- 7: Trumfo. Quantitat molt petita d'alguna cosa. Consonant. Acabament.- 8: Mil. Dues paraules, Pizzeria del barri Sant Jordi.- 9: Pronom personal. Xifra romana. Nom de lletra. Consonant repetida.- 10: Carboni. Dues paraules, Agrupació Escolta local.- 11: Terminació química. Continent. Pulcre.- 12: Dues paraules, escola pública de Sant Cosme.

VERTICALS.- 1: Dues paraules, discoteca d'El Prat. Al revés, entreteniment.- 2: Pronom personal. Al revés, receptacle de roba. Consonant. Àtom o grup d'àtoms.- 3: Festival de música. Ocell. Relatiu o pertanyent a dos (plural).- 4: Afirmació. En quin lloc. Prefix que denota dos. Nitrogen. Vocal.- 5: Embriac. Crom. Al revés, eixida.- 6: Atapeït. Al revés, fer el niu. Mamífer carnívor.- 7: Al revés, país asiàtic. Al revés, fluid de diferents colors.- 8: Secreció. Consonant i vocal. Nom de lletra. Terminació verbal.- 9: Verb ésser. Població del Vallespir anomenada Prats de (...). Consonant. Darrera voval.- 10: Consonant. atec. Consonant. Institut Nacional d'Estadística.- 11: Tros de terra destinada a un conreu. Diminutiu de fill.- 12: Un dels germans d'un popular còmic. Níquel. Llauna en castellà.

Busca la seva parella

BRASIL	SERGI
ALEMANYA	BEBETO
HOLANDA	SALENKO
ESPANYA	BAGGIO
RUSSIA	KLINSMANN
ITALIA	LALAS
EUA	BERGKAMP

Sopa de lletres

Localitzar el nom de nou esports que es poden practicar en el nostre municipi.

I	S	A	T	I	L	R	O	S	T	A
E	F	E	M	S	I	L	C	I	C	N
U	M	T	A	E	G	O	L	U	S	A
Q	H	S	N	A	T	O	U	A	B	T
O	O	M	I	W	B	T	L	S	A	A
H	Q	U	E	T	S	A	T	F	S	C
S	I	N	U	R	E	S	L	I	Q	I
E	R	F	V	O	L	L	E	R	U	O
R	P	A	T	I	N	A	T	G	E	R
O	L	E	C	T	G	E	S	A	T	O
L	O	B	I	E	L	O	V	B	U	F

Pau Vila "He viscut"

Aquest llibre és la biografia d'un gran geògraf i pedagog, Pau Vila, a partir de les converses mantingudes entre ell, Montserrat Roig i Bru Rovira, periodista i autor del llibre.

Pau Vila i Dinarès, va néixer a Sabadell el 1881 i va morir a Barcelona el 1980. Va ser catedràtic de l'Escola Normal de Mestres, president de la Societat Catalana de Geografia i del Centre Excursionista de Catalunya. Premi d'Honor de les Lletres Catalanes en 1976 i Doctor «honoris causa» per la Universitat Autònoma de Barcelona en 1979, a més de fundador de la moderna escola geogràfica a Catalunya, Colòmbia i Veneçuela.

El llibre de Bru Rovira és un bon document sobre la indústria tèxtil de finals del segle XIX, l'Escola Moderna, la Divisió Territorial de Catalunya i la República, entre altres, a través de la vida de Pau Vila, que de petit va treballar com a teixidor en una fàbrica i, posteriorment, va ser mestre, pegadog i geògraf i va realitzar l'actual divisió comarcal de Catalunya, per acabar a l'exili a Colòmbia i Veneçuela, i tornar finalment a Catalunya, ja al final de la seva vida.

Bru Rovira manté la narració del llibre com un biografia de Pau Vila, plena d'intervencions en forma de preguntes, del propi Bru Rovira, que centren clarament i en tot moment el tema de conversa. És a dir, combina perfectament la narració biogràfica amb un ambient de conversa, que li dóna un caire més personal alhora que fa molt més fàcil i dinàmica la lectura del llibre. Un llibre, per altra banda, ple de curiositats i anècdotes sobre l'època en la que va viure Pau Vila i sobre la seva obra pedagògica i geogràfica.

JAUME VILÀ

Títol: «Pau Vila «He visctut» Biografia oral»
Autor: Bru Rovira
Ciutat i any 1ª edició: Barcelona, 1989
Editorial: Edicions La Campana
Nº de planes: 182

Telèfons d'interès

Aeroport	478 50 00
Ajuntament	379 00 50
Ambulàncies	337 85 00
Aigües del Prat	370 11 12
CAP Dr. Josep Pujol i Capsada Barri Sant Cosme	370 67 18/ 66 68
CAP Sant Cosme i Sant Damià	379 54 22 / 379 53 91
Biblioteca	370 51 52
Bombers Barcelona	253 53 53
Bombers Hospitalet	437 00 80 / 84 36
Correus i Telègrafs	379 01 99
Guàrdia Civil	379 01 60
INEM	379 48 63
Jutjats	379 42 99 / 00 16
Oficina de Benestar Social	370 00 12
Policia Local	092 / 478 72 72
Policia Nacional	379 52 50
Registre de la Propietat	370 83 61
RENFE	379 01 37
Serveis Funeraris	379 04 65
TAXI	370 16 11 / 379 13 25
Telefònica	004
Transports Públics	336 00 00

Solucions encreuats mes de juliol-agost

Encreuats: HORITZONTALS: 1: Josep Pérez.- 2: Potiblaus. rl.- 3:I. I. Reis. Pop.- 4: Ma. Oi. R. Molí.- 5: Can Rigol.- 6: Pau Casals. N.- 7: As. Bri. L. Fi.- 8: M. Di. Napoli.- 9: Tu. I. Te. LL.- 10: C. Anton Vila.- 11: Oil. Àsia. Bet.- 12: Josep Trueta. VERTICALS: 1: Pim Pam. col.- 2: Jo. acaS. T. 16.- 3: OTI. Au. Duals.- 4: Si. On. Bi. N. E.- 5: Ebri. Cr. iaP.- 6: Ple. raiN. Os.- 7: airiS. atniT.- 8: Pus. GA. Pe. Ar.- 9: Es. Molló. V. U.- 10: R. Pols. L. INE.- 11: Erol. Fillet.- 12: Zipi. Ni. Lata.

Sopa de lletres: Futbol, Atletisme, Voleibol, Natació, Golf, Hoquei, Ciclisme, Patinatge, Bàsquet.

Busca la seva parella: Brasil-Bebeto; Alemanya-Klinsmann; Holanda-Bergkamp; Espanya-Sergi; Rússia-Salenko; Itàlia-Baggio; EUA-Lalas.

El horóscopo

E. T. Gallardo

Aries: Días de mucho movimiento en el trabajo. Necesitarás de mucho cariño y dedicación y, sobre todo, de una fuerte estabilidad emocional, que por otro lado corre el peligro de dar al traste dado tu estado de nerviosismo.

Tauro: Es momento de vivir intensamente, apura al máximo, tienes buenas perspectivas este mes de julio. No dejes pasar esta oportunidad que te brinda el verano. Gastos provechosos.

Géminis: Alguien influirá muchísimo en tu vida: cambio significativo en tus proyectos e ideas. Tiempo de experimentación. Verás la vida desde otra perspectivas. Si aprovechas este momento fluirá la seguridad en tí mismo.

Cáncer: Dale cuerda a tu reloj biológico, de hecho dale cuerda a todo reloj que se te ponga delante, porque necesitarás de todo el tiempo y energía para aguantar un verano tan movidito. ¡Abrete al mundo, que te está esperando!

Leo: Deseabas tener tiempo libre para reposar y disfrutar del ocio. Este verano disfrutarás de las cosas que aprendas. Tendrás muchas obligaciones que te impedirán pasarlo en grande, pero te ayudarán para el resto del año.

Virgo: Explora tus necesidades y deseos personales y exprésalos abiertamente: te sientas más feliz contigo mismo. Dale vacaciones a tus reservas, no sabes lo bueno que resulta para la salud física y sobre todo la anímica.

Libra: Tu vitalidad está atravesando altibajos, tan pronto te encuentras en la punta de la pirámide, como podrás encontrarte alicaído, y te duela hasta el alma. Tendrás un período emocional muy extrovertido y activo.

Escorpio: Este verano será cómodo y económico. Estos últimos días has tenido períodos de mucho esfuerzo y dificultades, pero las cosas mejoran, darás carpetazo a las malas pasadas y dedicarás a descansar de verdad.

Sagitario: Tendrás una relación, alegre y optimista, no te faltará este verano con quien conversar y compartir tu tiempo. Podrás expresarte con mayor agilidad, aunque estarás algo exaltado. Julio será un mes con muchos gastos.

Capricornio: Intenta abrir más tus sentimientos, poquito a poco, deja una rendija en tu corazón por la que vaya entrando el agua de las emociones, te sentirás mucho más capaz de querer y aceptar ser querido.

Acuario: las relaciones amorosas serán para ti super importantes, aunque puedes sufrir varios malentendidos que te abrirán los ojos ante las distintas formas de pensar que tienen otras personas. Los viajes están a la orden del día.

Piscis: Piensas demasiado en los demás, siempre preocupado por los problemas ajenos. Intentarés vivir más tu propia vida, tratando de liberar tus necesidades, emociones y proyectos. Esto te ayudará mucho a valorarte.

Farmàcies de guàrdia. Urgències de 9h. a 9h.

Juliol
Divendres 22. Fabró. Ferran Puig, 8.
Dis. 23. Albasanz. Av. Montserrat, 137.
Garriga. Centre, 15. Reforç dissabte tarda.
Diumenge 24. Garriga. Centre, 15.
Dilluns 25. Fiol. Montsant, 18.
Dimarts 26. Sánchez. Ctra. Marina, 112.
Dimecres 27. Alonso. E. Borràs, 35.
Dijous 28. Peroy. Lleida, 88.
Divendres 29. Fabró. Ferran Puig, 8.
Dissabte 30. Fiol. Montsant, 18.
Marín. M. Bertrand, 49. Reforç dis. tarda.
Diumenge 31. Marín. M. Bertrand, 49.

Agost
Dilluns 1. Fiol. Montsant, 18.
Dimarts. 2. Mola. Riu Llobregat, 68.
Dimecres 3. Falcó. F. Soler, 34.
Dijous 4. Mola. Riu Llobregat, 68.
Divendres 5. Casas. Catalunya, 50.
Dissabte 6. Marín. Manuel Bertrand, 49.
Ruíz. Av. Gallart Monés, 28. Reforç dissabte tarda.
Diumenge 7. Ruiz. Av Gallart Monés, 28.
Dilluns 8. Estivill. Av. Montserrat, 45.
Dimarts 9. Boix. Girona, 74.
Dimecres 10. Fiol. Montsant, 18
Dijous 11. Marín. Manuel Bertrand, 49.
Div. 12. Ruíz. Av. Gallart Monés, 28.
Dissabte 13. Fiol. Montsant, 18.
Viñas. Major, 12. Reforç dissabte tarda.
Diumenge 14. Marín. M. Bertrand, 49.
Dilluns 15. Planellas. Pol. La Granja, 23.
Dimarts 16. Fabró. Ferran Puig, 8.
Dimecres 17. Fiol. Montsant, 18.
Dijous 18. Sánchez. Cra. Marina, 112.
Div. 19. Ruiz. Av. Gallart Monés, 28.
Dissabte 20. Marín. Manuel Bertrand, 49.
Fabró. F. Puig, 8. Reforç dissabte tarda.
Diumenge 21 Fabró. Ferran Puig, 8.
Dilluns 22. Jimeno. Priorat, s/n.
Dimarts 23. Marín. Manuel Bertrand, 49.
Dimec. 24. Prunte. R. Ribas Parellada, 23.
Dijous 25. Planellas. Pol. La Granja, 23.
Divendres 26. Falcó. F. Soler, 34.
Dissabte 27. Planellas. Pol. La Granja, 23.
Casas. Catalunya, 50. Reforç dis. tarda.
Diumenge 28. Casas. Catalunya, 50.
Dilluns 29. Marín. Manuel Bertrand, 49.
Dimarts 30. Ruiz. Av. Gallart Monés, 28.
Dimecres 31. Estivill. Av. Montserrat, 45.

Setembre
Dijous 1. Boix. Girona, 74.
Divendres 2. Martínez. F. Soler, 55.
Dissabte 3. Marín. Manuel Bertrand, 49.
Comas. Palamós, 6. Reforç dissabte tarda.
Diumenge 4. Comas. Palamós, 6.
Dill. 5. Catalán. Estany de la Murtra, 1-3.
Dimarts 6. Viñas. Major, 12.
Dimec. 7. Albasanz. Av. Montserrat, 137.
Dijous 8. Garriga. Centre, 15.
Divedres 9. Fiol. Montsant, 18.
Dissabte 10. Sánchez. Ctra. Marina, 112.
Alonso. E. Borràs, 35. Reforç dis. tarda.
Diumenge 11. Alonso. E. Borràs, 35.
Dilluns 12. Peroy. Lleida, 88.
Dimarts 13. Fabró. Ferran Puig, 8.
Dimecres 14. Jimeno. Priorat, s/n.
Dijous 15. Marín. M. Bertrand, 49.
Div. 16. Prunte. R. Ribas Parellada, 23.
Dissabte 17. Mola. Riu Llobregat, 68.
Falcó. F. Soler, 34. Reforç dissabte tarda.
Diumenge 18. Falcó. F. Soler, 34.
Dilluns 19. Planellas. Pol. La Granja, 23.
Dimarts 20. Casas. Catalunya, 50.
Dimecres 21. marín. Manuel Bertrand, 49.
Dijous 22. Ruíz. Av. Gallart Monés, 28.

BAR - RESTAURANTE

CASA ALCALÁ

Cocina de mercado
Especialidad de la casa **MARISCADAS**

- **BODAS • BANQUETES**
- **REUNIONES Y COMIDAS DE EMPRESAS**

AMPLIAS TERRAZAS Y SALONES

C/ Begas, 32
Tel. 370 20 52

08820 EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

A.P.E.I.
ASOCIACION PROFESIONAL DE EXPERTOS INMOBILIARIOS

FINCAS MIRÓ®

JOAQUÍN MIRÓ TRASSERRA

Valencia, 247, 1.º, 1.ª
Tel. 215 81 33
Fax 487 17 58
08007 BARCELONA

Bonestar, 6
Tel. 471 11 76
Tel. 471 10 56
08940 CORNELLA DE LL.

Ctra. Marina, 9
Tel. 478 63 77
08820 EL PRAT DE LL.

Avda. V. Montserrat, 145
Tel. 379 36 30 - 39 66
Fax 379 52 00
08820 EL PRAT DE LL.

ATIC

ARQUITECTURA I ENGINYERIA

Santiago Rusiñol, 10, àtic 4a. - Castella, 1
☎ 370 70 47
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

LEGALIZACIONES MUNICIPALES
APERTURAS DE COMERCIOS
LEGALIZACIONES INDUSTRIALES
PROYECTOS DE CONSTRUCCION INDUSTRIAL
PROYECTOS ELECTRICOS
CALCULO DE ESTRUCTURAS
INSTALACIONES CONTRA INCENDIOS

OLIVER HNOS.

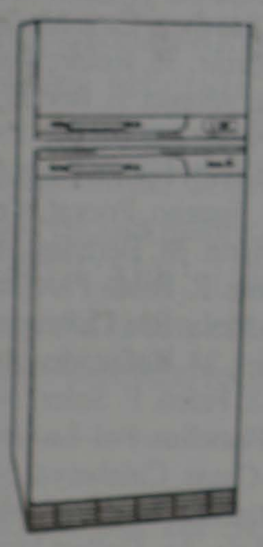

VENTA DE ELECTRODOMESTICOS

Garantía Total

REPARACIONES Y RECAMBIOS

SERVICIO POST-VENTA PROPIO
POLIZAS MANTENIMIENTO

Rosa Ribas Parellada, 27
TELEFONO 379 52 84
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

FORNS DE PA

CENTRAL: Frederic Soler, 49
Tel. 379 02 69
OFICINES: Pau Casals, 165
Tel. 379 15 73

AE Prat: preparant el cinquentenari

Després d'una temporada caracteritzada pel ja habitual carrussel de canvis i pel nivell poc convincent que ha ofert l'equip, l'entitat pratenca ha començat a deixar enrera aquest any de transició i preparar el que ha de ser primordial objectiu per a la propera campanya: l'ascens de categoria a la primera catalana. La commemoració dels cinquanta anys de l'entitat pratenca és una de les principals motivacions de la directiva per cercar reforços foranis que ajudin a l'equip a assolir aquest objectiu. Els nous fitxatges són els dels defenses Alex -l'Hospitalet Atlètic, de primera catalana-, i Miguel Pérez, del Gavà -tercera divisió-, el centrecampista Camiño -de la Unificació Bellvitge- i els davanters Manolo -Tragurà, recentment ascendit a Preferent- i Cándido Pinilla, ex-jugador del Gavà i del Bellvitge.

A més d'aquests fitxatges, cal destacar la inclusió en el primer equip dels jugadors Gusi -porter-, Rodolfo -defensa- i David -davanter-, tots ells procedents del juvenil.

Calendari de la pre-temporada

La pre-temporada de la AE Prat serà força similar a la de la passada campanya. El conjunt de partits amistosos s'iniciarà el 13 d'agost al Municipal «Fondo d'en Peixo», amb el partit enfront el Masnou, que s'iniciarà a les set de la tarda. També al Municipal es disputarà el dia 20 d'agost el partit entre la AE Prat i el Santa Eulàlia Joventut, que començarà a dos quarts de set.

Els dies 27 i 28 d'agost el Prat participarà en el torneig del Tragurà. El dia 1 de setembre els pratencs tornaran a jugar a casa, aquest cop contra el Guimerense a les 20.30 del vespre.

La presentació del primer equip es produirà el dia 3 de setembre a les 18.30 hores. Es prevista l'assistència de l'equip sub-19 del FC Barcelona o de la Damm, que disputaria un amistós amb el conjunt blanc-i-blau. En cas de no poder confirmar-se la presència d'algun d'aquests dos equips, el rival de torn seria el Turó de la Peira.

JAUME MONÉS FEU

II convocatòria i sopar de germanor del jugadors i ex-directius del futbol pratenc

De dalt a baix i d'esquerra a dreta: Rafa, J. Purcet, R. Pastor, Salvador Pugés, Azuara, C. Pastor, J. Roig, Yélamos, G. Montull, J. Yagüe, Fabró, J. Sans, Roca, Gómez, J. Barberà, Cosialls, Sevilla, Contreras, Francàs, J. Roig, G. Serra, A. Pugès, J. Ubeda, Vendrell, J. Roca, Gómez, Ribas, J. Piguillem, Merodio, González, Gimeno, Manolo, Escuin, Pepe Ros, Soto, Sebé, L. Ribas, M. Hernández, J Centelles, R. Farreres, Xirinachs, Cantos, P. Vila, E. Forés, M. Corral, Ros, A. Mateos, Figueres, J. Gallén, J.J. Barbará, Carreter, Hueto.

ASSOCIACIÓ ESPORTIVA PRAT

Ante la proximidad del «cincuentenario» de la función de nuestro Club, la Junta Directiva hace una llamada a todos los ex-jugadores, ex-directivos, ex-socios, socios y simpatizantes, para que dada la importancia de la temporada actual, colaboren y aporten su ayuda personal a esta tan querida y representativa entidad.

Nota: para información llamar de 11 a 13.30 horas y de 18 a 20 horas al tlf. 478 49 86

Droguería y Perfumería

PINTURA Y LIMPIEZA

tarridas

EL PRAT DE LLOBREGAT

Ramón Llull, 4 y 6
Teléfono 370 91 01

Coronel Sanfeliu, 9 y 11
Teléfono 379 14 84

San Joaquín, 76
Teléfono 379 01 84

CALBET
ELECTRODOMÈSTICS

PREUS DE PEL.LÍCULA

Ctra. Marina, 40 - 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

CFR
CENTRE DE FISIOTERÀPIA I RECUPERACIÓ FUNCIONAL

Penedès, 80, baixos Telèfon 478 48 48
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona).

Hores convingudes

Director **M. LLOPART**

TRACTAMENT DE:

- TRAUMATISMES
- REUMATISMES
- ARTROSI
- LESIONS ESPORTIVES, ETC.

- ELECTROTERAPIA
- CINESITERAPIA
- MASSATGE
- SOFROLOGIA
- AURICULOTERAPIA

SERVICIO OFICIAL

CITROËN

TALLERES J. GARCIA

SERVICIO GRUA PERMANENTE

Teléfonos 379 16 55
379 32 23

Catalunya, 59-61
EL PRAT

EL PODIUM DE Delta

2 1 3

Continuando con la publicación en nuestro «Podium» del resumen de los conjuntos pratenses estrella de la temporada, pasamos a completar nuestra más prestigiosa sección deportiva con estos tres equipos del Club Escola de Fútbol Prat Blaugrana.

Infantil «A». EF Prat Blaugrana (fútbol). Ascenso a Preferente

Cadete «B». EF Prat Blaugrana (fútbol). Campeón de 2ª división. Ascenso a 1ª división

Alevín «A». EF Prat Blaugrana (fútbol).Campeón de 1ª división. Ascenso a Preferente

Infantil y Cadete de la Escola, campeones de Peñas

Los equipos Infantil «A» y Cadete «A» de la Escola de Futbol Prat Blaugrana consiguieron el pleno en su actuación en las finales del «Torneig Agrupació de Futbol del Clubs i Penyes del FC Barcelona» celebrados el pasado dia 19 de junio en el Mini Estadi.

El cadete derrotó de una forma contundente a la PB Sant Just por el resultado de 6-1. El conjunto pratense se desquitó de esta forma de su mala actuación en el tramo final de la liga, donde quedaron fuera de la eliminatoria inicial de promoción de ascenso a la Preferente ante el Vic. Por su parte, el infantil consiguió vencer a la PB Catalonia por 1-3. Los pratenses han rematado una brillante temporada, habiendo obtenido también el ascenso a Preferente.

T. ESPIGARES

El Cadete «A» de la Escola tan solo ha logrado el torneo de Peñas, y se ha quedado a las puertas del ascenso a Preferente

Entrevista a Juan Carlos Moreno, jugador del sub'19 del FC Barcelona

El pratense consigue el doblete: liga y copa

Juan Carlos Moreno Rodríguez, de 19 años, es un pratense que se está convirtiendo en uno de las más firmes promesas del FC Barcelona. Desde pequeño ya despuntaba en los benjamines del Terlenka y después fue recorriendo todas las categorías inferiores del actual campeón de liga, siendo incluso cuatro veces internacional.

Juan Carlos, ¿Cómo fue tu fichaje por el FC Barcelona?

Fue a partir de unos ojeadores que tiene el Barcelona, mediante los cuales conseguí jugar algunos partidos de prueba y quedarme allí.

¿Has tenido que pasar muchas cribas para llegar hasta aquí?

Hace ocho años que entré y ahora sólo quedamos dos de aquel primer equipo en el que estuve. La verdad es que las exigencias son muy grandes cada año.

¿El deporte te deja tiempo para los estudios?

Dejé los estudios hace un año, cuando cursaba tercero de BUP y estudiaba inglés. Ahora me dedico casi exclusivamente al fútbol.

¿Cómo valoras personalmente este año?

Personalmente, quizás el año pasado fue mejor. Este último se puede decir que he ido de menos a más.

Este año podría ser uno de los más importantes de tu carrera, ¿no es así?

Desde luego que sí. Este año jugaré en el Barcelona Amateur de tercera división y o voy para arriba o me quedo estancado.

¿Crees que del Barcelona Sub-19, equipo en el que has militado dos años, se pueden sacar jugadores con garantía de éxito?

Pienso que de este equipo se puede sacar un buen provecho. Muchos jugadores tienen una gran clase, aunque luego también depende de la suerte.

Juan Carlos Moreno aspira a mantener la camiseta azulgrana por muchos años

De la Escola de Futbol Prat-Blaugrana han surgido gente como tú, Dolz, Lay, Lara o Fuentes, que luego habéis jugado en equipos importantes. Por tanto, ¿crees que se está realizando allí una buena labor con el fútbol-base?

Creo que sí, que se está trabajando bastante bien con la cantera de El Prat.

Por último, ¿Tenéis los jóvenes algún tipo de relación con las estrellas del primer equipo?

La verdad es que ellos viven como en un mundo aparte. Aunque a veces entrenas con ellos, no hay confianza para decirles nada.

Decir, finalmente, que Juan Carlos Moreno no se impone límites, él aspira a todo y según sus propias palabras *«por trabajo no quedará»*. Desde aquí le deseamos toda la suerte del mundo a este actual campeón de liga y copa sub'19.

JESÚS ALONSO LAÍN

Angel Dolz, a segona divisió «A»

Angel Dolz, davanter pratenc que va disputar el «play-off» d'ascens a segona amb la UDA Gramenet i que va quedar com a segon màxim golejador de segona B amb 17 gols, ha fitxat per l'Extremadura d'Almendralejo per una temporada. L'increment econòmic que suposa jugar en un equip de segona divisió «A» i la il.lusió per debutar en la categoria de plata del futbol estatal són probablement les principals raons d'aquest canvi d'aires del jugador pratenc. ***(JMF)***

Otro jugador de la Escola al Barça

El futbolista pratense Francisco Javier Martos Espigares, ha fichado por el equipo Alevín «B» del FC Barcelona. Francisco, de diez años de edad, jugaba la pasada temporada en el equipo Benjamín «A» de la Escola de Futbol Prat Blaugrana. El pratense ha dado por tanto un importante paso adelante en su formación deportiva. ***(Delta)***

Berón

LENCERIA PARA LA CASA
Y CORTINAS

Jaume Casanovas, 105
Tel. 379 15 26
EL PRAT DE LLOBREGAT

Fabró, l'ascens del Compostela i una generació de futbolistes pratencs de postguerra

L'ascens del Compostela a Primera Divisió ha tornat el record d'una generació de futbolistes pratencs que varen anar a parar a tot un seguit de clubs de les divisions nacionals. Aquest és el cas de Ramon Fabró, magnífic defensa que «feia ala» al Prat amb Arasa i que anà a fer la «mili» a Galícia l'any 1941, jugant dues temporades amb el Compostela a Segona Divisió fins que es llicencià i preferí tornar a casa abans que fitxar pel Celta de Vigo que el reclamava.

La trajectòria esportiva de Fabró passà també per l'odisea de la Guerra Civil que el portà al llarg d'un any, a jugar amb una selecció de jugadors que feien la guerra a Madrid i disputaven els seus partits d'exhibició a l'Estadi Chamartín. Una aventura inoblidable en mig de les calamitats d'un moment difícil de la història recent, la d'un jove de la nostra pagesia que alternava el fusell i el futbol per fer oblidar les penúries d'una guerra.

Malgrat el seu pas pel primer Estadi del Real Madrid, Fabró que té 77 anys es confesa «culé de tota la vida» tot ajudant-nos a recordar els germans Ara, el ja esmentat Arasa, l'Oliveres, els Carreter, Barberà, Torrents, Peralta, Pitarch i alguns altres jugadors pratencs d'aquella època que varen donar al futbol local uns quants anys de glòria.

El carnet del Club Compostela, a segona divisió en acabar la Guerra Civil, és un record inoblidable de Ramon Fabró

BAR LAS PISCINAS

Disfrute en su nueva terraza
de las 8 a la 1 de la madrugada

Todos los viernes, ambiente y música

No se lo pierda
Le esperamos

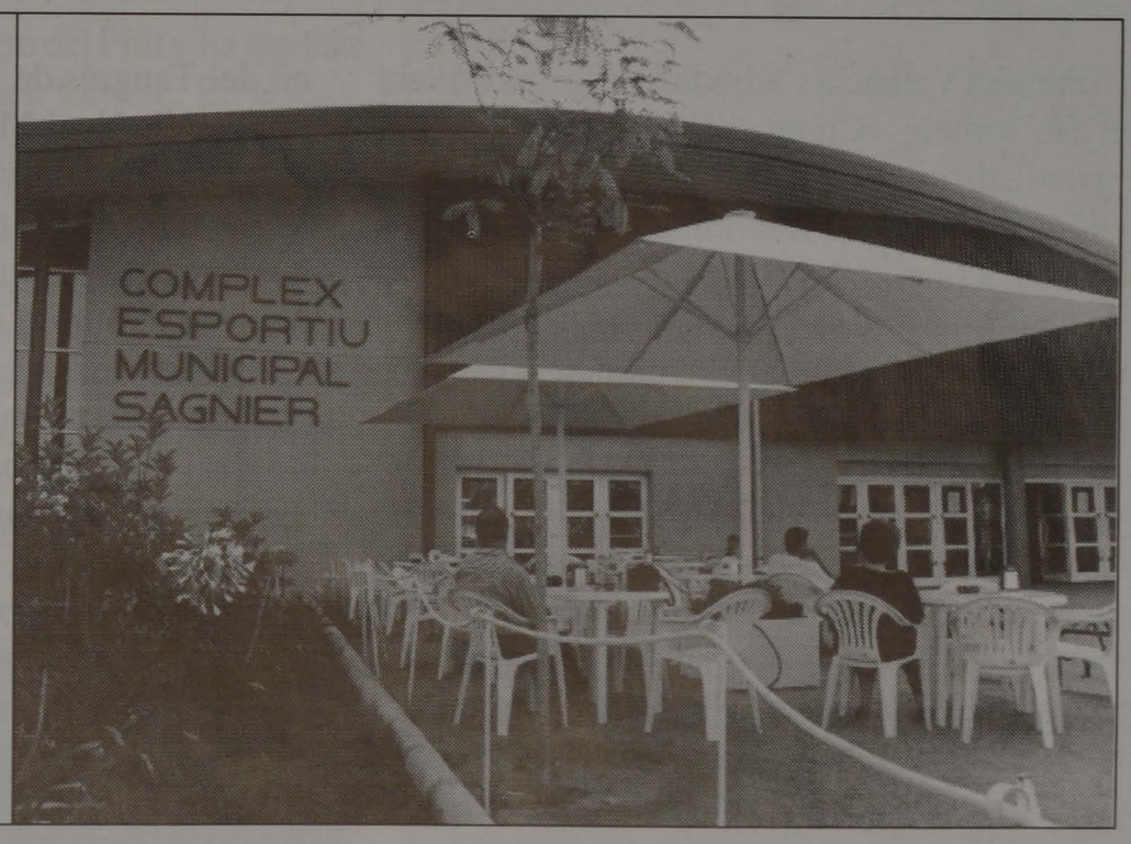

J. RECASENS
OPTICO DIPLOMADO
LENTES DE CONTACTO

REFRACTOMETRO COMPUTERIZADO
20% Dto. a todo El Prat en gafas completas

AV. MONTSERRAT, 130
T. 379 75 63 - EL PRAT DE LLOBREGAT

Esports PEDRO *Esports*

Esports: Caça, Tir, Pesca, Trofeus
Accesoris, Reparacions
Esquers vius per a pesca
Tramitacions, Permissos, Llicències

Pau Casals, 34
Telèfon 370 08 02

08820 EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

Selecció del Prat

6è Trofeu de Bàsquet Juvenil «Ciutat del Prat»

El Pamesa València fulmina la selecció del Prat a la final

El Pamesa València s'adjudicà de forma brillant el 6è. torneig «Ciutat d'El Prat» de bàsquet juvenil, disputat els dies 25 i 26 de juny passat, en imposar-se amb rotunditat a la Selecció del Prat en la final (69-49). La Selecció del Prat es va veure superada en tot moment pel magnífic conjunt valencià i només va plantar-li cara durant els primers vint minuts.

La primera semifinal del torneig la van disputar la Unió Manresana i el Pamesa València. La Unió Manresana es presentava com a favorit per revalidar el títol aconseguit en l'edició passada. A més, acabaven d'aconseguir la tercera plaça en el Campionat d'Espanya juvenil, per darrera del Real Madrid i el Vital Kutxa (juvenil del Taugrés de Vitoria).

Però la Unió Manresana es va trobar al davant a un Pamesa València molt sòlid, que presentava per aquest torneig un equip força alt. El marcador es va moure en tot moment dins d'unes diferències curtes, sense un clar dominador. La Unió Manresana es mantenia en el marcador gràcies als llançaments triples de Jonathan Ramírez, i es va arribar a la conclusió del primer temps amb l'ajustat marcador de 41-43 favorable als valencians.

En la segona part, el Pamesa València va començar a poc a poc a dominar al seu rival i va establir unes diferències al voltant dels deu punts, diferències no excessives però si prou sòlides veient el nivell de joc de l'equip valencià. Semblava que la Unió Manresana no tindria opcions a disputar la victòria, però en els últims minuts va saber reduir les diferències. Al final, però, es va imposar el Pamesa per 76-81, demostrant que va ser el millor del partit. La Unió Manresana, però va deixar patent la seva qualitat, no renunciant en cap moment a la victòria i oferint un nivell de joc força elevat.

La Selecció del Prat es classifica per la final

En la segona semifinal s'enfrontaven el Joventut de Badalona i la Selecció del Prat, que va arribar a aquest torneig després que el CB Prat

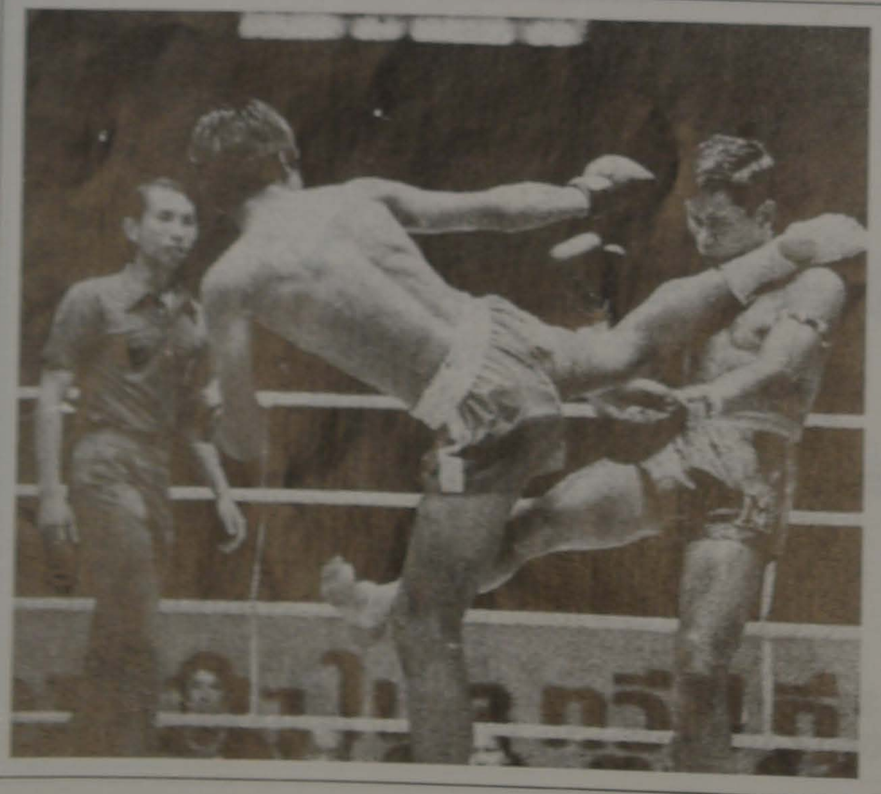

GIMNASIO CHIQUI

F. GONZÁLEZ
INSTRUCTOR

APRENDE A DEFENDERTE CON UN ARTE MARCIAL MODERNO Y TREMENDAMENTE EFICAZ

— Full-contact
— Kick-Boxing
(Abrimos en agosto)

C/ Pirineos, 4 • Tel. 370 48 00 • 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

assolís el Campionat de Catalunya juvenil. El Joventut es va presentar a aquest torneig amb un equip de circumstàncies, ja que gran part dels seus juvenils es trobaven a Màlaga disputant un torneig davant de l'Unicaja i del F.C. Barcelona. Només sis jugadors es van presentar per aquest partit. La Selecció del Prat va fer un bon partit i va dominar en tot moment el Joventut. Les diferències en el marcador favorables a l'equip local no van trigar a arribar, i la selecció del Prat, basant-se en l'anotació de Fernández, Illescas i R. Pujol, arribava al descans amb 12 punts d'avantatge (41-29).

En la segona part, es repetia la tònica dels primers vint minuts: el Joventut no podia imposar el seu poder ofensiu davant la defensa pratenca. El marcador es va obrir fins els vint punts de diferència, i en aquell moment va arribar la magnífica remontada badalonina. El Joventut es va col.locar a 11 punts (67-56), moment en què un dels col.legiats del partit el va sancionar amb una falta desqualificant. El partit semblava ja resolt, però el Joventut van continuar amb la seva reacció. La defensa del Prat era angoixant, però els jugadors de la Penya van saber aprofitar les moltes personals que van rebre en punts (25 de 32 en tirs lliures en el segon temps). Els últims minuts van ser d'infart, ja que la Selecció del Prat no estava encertada en els tirs lliures, i el Joventut va ser a prop de remontar un partit que tenia perdut. Al final, però la Selecció del Prat es va endur la victòria per 95-92.

Tercer i quart lloc: un partit sense història

El partit pel tercer i quart lloc no va tenir gaire història. La Unió Manresana va dominar el Joventut en tot moment amb diferències prou àmplies com per treure al matx tota emoció possible. Pel Joventut només van aguantar el tipus el seu capità, Prat, i Muñoz, mentre que a la Unió Manresana Castilla, Gómez i Ramírez (aquest últim va anotar 5 triples consecutius a les acaballes del partit) van portar el pes ofensiu del partit.

El Pamesa va ser molt superior a la Selecció del Prat

En la final, la Selecció del Prat sortia disposada a inscriure per primer cop el seu nom com a campiona del Ciutat d'El Prat, però el Pamesa no va trigar gaire a enfonsar el somni dels jugadors pratencs. El partit va ser de total domini per part del Pamesa, tot i que durant la primera part la Selecció del Prat va saber mantenir-se en tot moment dins el partit.

A la mitja part, el Pamesa dominava per 5 punts de diferència (26-31), però la Selecció del Prat no donava la impressió de poder guanyar el partit. L'horripilant sèrie de tirs de camp de la Selecció local (10 de 29 en la primera part) continuaria en la segona (9 bàsquets de 32 intents).

En aquest segon temps el Pamesa es va dedicar a agafar els nombrosos rebots defensius, provocats per les errades pratenques, i a còrrer el contraatac. En els primers 8 minuts del segon temps, la Selecció del Prat només va anotar dos bàsquets, i el partit va quedar vist per sentència. El Pamesa va continuar augmentant les diferències en el marcador, donada la pobresa d'idees davant de cistella de la Selecció del Prat.

Amb 35-65 al marcador i només tres minuts per davant, el Pamesa va dedicar-se a esperar el final del partit, i això va permetre a la Selecció del Prat maquillar una mica el marcador, fins a deixar-lo en 49-68 quan, vist el partit, ningú dels presents hagués considerat exagerada una diferència de 40 punts.

Un any més, la Selecció del Prat s'ha quedat sense poder guanyar el seu torneig. En els sis anys d'existència del Ciutat d'El Prat, aquesta semblava l'ocasió més propícia per endur-se el títol, especialment després que el CB Prat assolís el Campionat de Catalunya juvenil. Però el Pamesa va posar les coses en el seu lloc de manera brillant, i només ens resta esperar que a la propera edició la Selecció del Prat tingui més sort.

LLUÍS ESCRIG

Pamesa Valencia

Dades técniques dels partits de la Selecció del Prat

Semifinal

SELECCIO DEL PRAT

Jugadors:	Pts.	1P	2P	3P
4. O.García	-	0/2	-	-
6.D.Reixach	-	-	0/2	0/1
7.C.Fernández	11	1/1	5/8	-
8.B.Illescas	25	2/4	10/11	1/5
9.M.A.García	8	1/2	2/5	1/4
10.J.Gómez	9	-	3/5	1/3
11.R.Pujol	6	0/3	3/3	1/3
12.D.Pujol	23	1/4	11/13	-
13.D.Carrillo	-	0/2	-	-
14.J.C.Morató	-	-	0/1	0/1
16.R.Sánchez	10	2/4	4/8	-
17.I.Alvarez	3	1/2	1/1	0/2
Totals:	95	8/24	39/57	3/16

JOVENTUT DE BADALONA

Jugadors:	Pts.	1P	2P	3P
4.A.Larruy	11	1/2	5/7	-
6.I.Olivera	13	5/11	4/5	-
8.I.Muñoz	22	11/13	4/8	1/7
11.M.Carrasco	12	4/4	4/6	-
14.X.Urgell	10	3/4	2/5	1/3
15.M.Prat	24	6/10	9/14	0/2
Totals:	92	30/44	28/45	2/12

Final

SELECCIO DEL PRAT

Jugadors:	Pts.	1P	2P	3P
4.O.García	-	-	-	-
6.D.Reixach	-	0/2	0/1	-
7.C.Fernández	8	-	4/8	-
8.B.Illescas	7	1/3	3/9	0/7
9.M.A.García	7	-	2/2	1/1
10.J.Gómez	-	0/2	0/1	0/2
11.R.Pujol	2	-	1/5	-
12.D.Pujol	11	3/4	4/9	0/1
13.D.Carrillo	2	-	1/3	-
14.J.C.Morató	-	-	-	-
16.R.Sánchez	7	3/4	2/6	-
17.I.Alvarez	5	-	1/2	1/1
Totals:	49	7/15	18/46	2/12

PAMESA VALENCIA

Jugadors:	Pts.	1P	2P	3P
4.J.Martorell	8	2/2	3/7	0/1
5.R.Calatayud	7	-	2/3	1/4
6.A.Tortajada	10	2/4	4/12	-
7.C.Vila	-	-	-	-
8.P.García	12	1/1	4/7	1/2
9.R.Burgos	7	1/2	3/10	-
10.F.Martínez	5	-	1/3	1/6
11.X.Roig	4	-	2/4	-
12.A.Rico	-	-	0/1	0/1
13.M.Fernández	3	1/2	1/3	-
14.C.Molla	2	-	1/1	-
15.V.Vilalta	10	-	5/7	-
Totals:	68	7/11	26/58	3/14

Màxims anotadors del torneig:

1. I.Muñoz (Joventut) amb 46 punts.
2.. M.Prat (Joventut) amb 43 punts.
3. J.Ramírez (Unió Manresana) amb 34 punts.
   J.Pujol (Prat) amb 34 punts

metalco

MAGATZEMISTA DE FERROS I FERRETERIA INDUSTRIAL

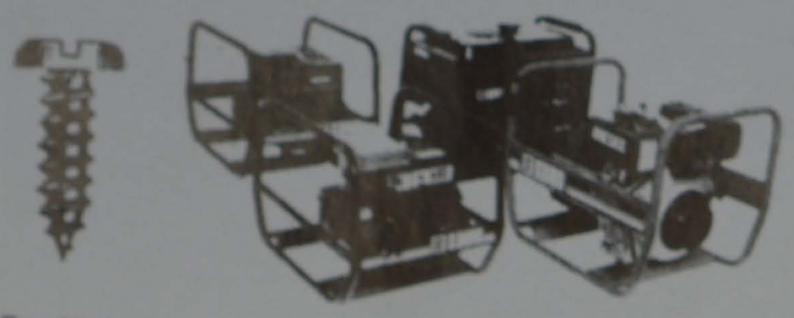

Des d'un cargol fins a un grup electrògen!

Ronda de Ponent, 6
☎ (93) 478 42 24 - Fax (93) 478 47 37
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

Minutas para:
Bodas
Banquetes
Primeras Comuniones
Bautizos
Convenciones
Comidas de trabajo

Todo lo que necesita un banquete para distinguirse y personalizarse

C/ Maurici Vilomara, 22

CAN CAMI
RESTAURANT

TEL. 370 57 10
EL PRAT DE LLOBREGAT

CENTRO MÉDICO EL PRAT

- QUIROMASAJE, PRESOTERAPIA Y DRENAJE LINFÁTICO
- ANÁLISIS CLÍNICOS: LUNES, MIÉRCOLES Y VIERNES DE 8 A 9 H.
- OTORRINOLARINGOLOGÍA (NARIZ, OIDO Y GARGANTA)
- REHABILITACIÓN Y RECUPERACIÓN FUNCIONAL
- MEDICINA ESTÉTICA (Obesidad, celulitis, estrias y flacidez)
- MEDICINA GENERAL Y ELECTROCARDIOGRAMA
- CHEQUEOS MÉDICOS Y LASERTERAPIA (hemorroides, úlceras)

ATENDEMOS POR LAS SIGUIENTES MUTUAS

Asistencia Sanitaria - Robresa - Aresa - Protectora Mundial - Previasa Asisa - Sanitas - Adeslas - Medifiatc

Pça. de la Vila, 8 - Tel. 370 88 53 (Frente Ayuntamiento)
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

FUSTERIA I DECORACIO

Ferram s.a.

IGNASI IGLESIAS, 4 - TEL. 379 03 64
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

TRIF TORRENTS® S. L.

Construcciones Metálicas
Puertas - Automatismos
Cerrajería

Lloret de Mar, 9
Teléfono 379 40 95
Fax 379 31 18

08820 EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

MARFRED, S.L.

MAQUINÀRIA
ALIMENTACIÓ i HOSTALERIA
INSTAL.LACIONS I REPARACIONS
FRED INDUSTRIAL
AIRE CONDICIONAT
HUMIDIFICACIÓ

Exp. i Vendes: Maurici Vilomara, 6
Taller: Maurici Vilomara, 8
Tel. i Fax 370 31 37

08820 EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

GRUP 3 ASSESSORS

Gabinet comptable, fiscal i laboral

✓ ORGANITZACIÓ I PLANIFICACIÓ COMPTABLE
Comptabilitat de Societats
Confecció i Dipósit Comptes Anuals

✓ ADMINISTRACIÓ I GESTIÓ DE PERSONAL
Nòmines i Assegurances Socials
Contractació
Selecció de Personal

✓ GESTIÓ I LIQUIDACIÓ D'IMPOSTOS
Impost de Societats
Impost sobre la Renda i Patrimoni
I.V.A.
Successions i Donacions
Transmissions Patrimonials

✓ ÀREA JURÍDICA
Tramitació Constitució de Societats

OFICINES AL CARRER CASTELLA, nº 9 - Telf. Fax 379 85 66
08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)

ADMINISTRACION DE LOTERIAS N.º 2

DÑA. LOLITA

Av. V. Montserrat, 130
(Pau Casals)
Tels. 370 50 51 - 379 41 91

ADMINISTRACION DE LOTERIAS N.º 5

DON JUAN

Ramón Llull, 8
(Mercado Remolar)
Tel. 478 08 59

08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

Rafael Moreno, un técnico pratense que triunfa en Barcelona

Rafael Moreno es un reputado técnico con diecisiete temporadas en los banquillos. Ha pasado por clubes como el CB Prat, CB Terlenka, CC Hospitalet, Santiago Apóstol, FC Cosmos Barcelona, CE Catalònia, St. Martí y Sant Medir. Tras estos años, Moreno afirma que *«todavía le queda cuerda para rato en el mundo del básket»*. Su último reto ha sido llevar al BI Montserrat a 2ª Catalana en su primera temporada en el equipo.

Sr. Moreno, ¿Cuáles son sus planes para la próxima temporada? ¿Va a continuar dirigiendo al BIM?

Sí, voy a seguir en el BIM. Me encuentro muy a gusto trabajando en este club y he decidido continuar en él la próxima temporada.

¿Algún club pratense se ha dirigido a usted con el fin de hacerse con sus servicios?

Sí, a mediados de temporada el Sr. Casares (presidente del AE Prat) quiso entrevistarse conmigo. Le contesté que tendríamos que hablar a final de temporada, porque estaba concentrado con mi trabajo en el BIM. Posteriormente, se puso en contacto conmigo, pero yo ya tenía decidido seguir en el BIM.

A usted siempre le ha gustado trabajar con gente joven, con la base , ¿no es cierto?

Sí, claro. A mi no me gusta estar muchos años con el mismo cargo, me gusta moverme dentro del organigrama técnico de un club, llevar las divisiones inferiores. Piensa que fui el fundador de la Escola de Bàsquet, cuando ésta no tenía ni tan sólo una subvención del Ayuntamiento.

Esta es, a grandes rasgos, una aproximación al perfil como entrenador de Rafael Moreno, un técnico del Prat que esta triunfando en el BIM.

LLUÍS ESCRIG

Rafael Moreno

Rafael Moreno con su equipo, el B.I. Montserrat

Bar Polideportivo

El Bar Polideportivo conquista su primer título O.B.A.

El Bar Polideportivo se ha proclamado campeón de la OBA, temporada 93-94, al imponerse en la finalísima al UD Can Clos por 76-73. Tanto el Bar Polideportivo como Can Clos se habían desecho con facilidad de sus rivales en semifinales, La Chona y Bar Granja Maracaná, respectivamente.

La final respondió a las expectativas que se habían creado en torno a ella. Se enfrentaban los dos equipos más fuertes del campeonato, representantes de dos estilos de juego opuestos. Can Clos aportaba la disciplina y seriedad de su juego, mientras que el Bar Polideportivo acudía a la final con su juego habitual, una mezcla explosiva de talento e improvisación.

A pesar de la ventaja de Can Clos en el primer tiempo, el Bar Polideportivo se deshizo en la segunda parte y ganó con un apretado 76-73 en una de las finales más emocionantes de los últimos años.

Anotadores:

Bar Polideportivo: Monferrer (11), Pérez (8), Gómez (11), Olivares (5), Herrera (7), Seoane (10), Castells (5), Esteller (0), Béjar (10), González (9).

Can Clos: Abad (15), Martín (4), Olalla (7), Durán (14), Gómez (0), Ruíz (5), Plasín (0), Fleitas (5), Campoy (14), Castro (9).

LLUÍS ESCRIG

GIMNASIO STUDIO
FRAN MARTIN

Profesor
FRAN MARTIN
IV DAN Taekwon-do
Maestro Nacional
Seleccionador catalán

Av. Montserrat, 48
EL PRAT DE LLOBREGAT

* TAEKWON-DO
* AEROBIC
* GIMNASIA SUECA
* CULTURISMO
* SAUNA
* PESAS P. FISICA
* MANTENIMIENTO

Elf Atochem España, SA un año más patrocinando el bàsquet femenino

El pasado mes de junio, tuvo lugar en el Ayuntamiento de El Prat, la firma del convenio, sobre el patrocinio que la firma Elf Atochem España, SA hace al Bàsquet Prat femenino. La empresa química aporta un millón de pesetas, para que el club pueda realizar sus actividades.

A la firma asistieron el director general de la compañía, Miguel Cózar, el director de comunicación, Joan Antoni Enrich, el alcalde de El Prat, Lluís Tejedor, el presidente del Bàsquet Prat, Bienvenido Aguado y el concejal de deportes, Antoni Rodés. Un ejemplo de colaboración con el deporte local, que otras compañías deberían seguir.

El Bàsquet Prat Femení, es un club fundado este año con las jugadoras del antiguo club AE Prat y las jugadoras del CB Prat. Según nos informa el presidente del club, el objetivo de este club para la próxima temporada, es intentar alcanzar los primeros puestos de la liga para dar el salto en el 96.

De izquierda a derecha, Bienvenido Aguado, Joan Antoni Enrich, Lluís Tejedor, Miguel Cózar y Antoni Rodés, en el momento de la firma

Torneig català d'atletisme

El Pratenc, AA sisè del seu grup

Disputades les quatre jornades classificatòries per a la final del Torneig Català d'Atletisme, el club local Pratenc Associació d'Atletisme, ha quedat classificat en una decebedora sisena posició, quan abans d'iniciar-se la darrera jornada estava situat en una bona quarta plaça, en lluita pel tercer lloc. Aquesta posició hagués donat opcions d'arribar a la final, en funció de la puntuació dels tercers classificats dels altres dos grups. Cal recordar que a la final hi passaven els dos primers de cadascun dels tres grups existents i dos equips més en funció de la puntuació obtinguda.

A la darrera jornada, disputada a l'Hospitalet el dia 28 de maig, el Pratenc, AA va quedar classificat en la darrera posició, amb tan sols vint-i-cinc punts. Les causes d'aquesta desfeta cal buscar-les en les nombroses absències, lesions i abandonaments en cursa que van fer que no es puntués en quatre de les deu proves del dia. Tot i així, cal remarcar les bones actuacions d'Alberto Rey en el llançament de javelina, on va ser primer amb un llançament de 56'24 metres; de David Martín, segon en els 200 metres llisos amb un temps de 22 segons i 6 dècimes; i d'Abdeslam Chouati, tercer en els 800 metres llisos amb 1 minut 59 segons i 7 dècimes. Els altres atletes del Pratenc, A.A. que van aconseguir puntuar e la darrera jornada van ser: Daniel Guerrero, cinquè en el salt de llargada amb 5'76 metres; José Gil, sisè en els 5.000 metres llisos amb 16 minuts 57 segons i 3 dècimes; i Luis Rojano, sisè també en el llançament de disc amb 25'32 metres.

Així doncs, una correcta actuació del Pratenc, AA en les primeres tres jornades del torneig, però una decebedora quarta jornada que ha deixat al club local en sisena posició, lluny de les dues o tres places d'accés a la final.

JAUME VILÀ

Classificació final Grup B	
1. L'Hospitalet At.	259 p.
2. UA Rubí	174 p.
3. CA Mollet	163 p.
4. AE Sta. Eulàlia	149 p.
5. G. Seat	142 p.
6. Pratenc, AA	134 p.
7. CN Molins de Rei	120 p.

Campionats de Catalunya d'Atletisme

Durant aquests últims mesos s'han disputat els campionats de Catalunya d'atletisme en diferents categories. EL resultat dels nostres atletes locals del Pratenc Associació d'Atletisme ha estat molt divers, però en general molt bo en les categories aleví, cadet, júnior i promesa, on s´han assolit dos campionats, tres sots-campionats, dos tercers llocs i uns quants finalistes. En categoria infantil, en canvi, els resultats no han estat tan bons, sense cap medalla ni finalista.

El campionat de Catalunya aleví es va disputar el dia 18 de juny a les pistes d'atletisme de Sant Boi. En aquest campionat, Esther Góngora va ser la campiona de la prova dels 60 metres llisos i Raquel Roldán sots-campiona en el salt d'alçada.

Elisabeth Prieto, sots-campiona cadet

En el campionat cadet i infantil disputat a l'estadi Joan Serrahima de Montjuïc el passat dia 4 de juny, Elisabeth Prieto va assolir el sots-campionat de Catalunya cadet en la prova dels 300 metres llisos i la sisena posició en la prova dels 1000 metres llisos. En el mateix campionat cadet, Daniel Pérez va ser setè en els 300 metres llisos masculins.

A finals del mes de juny, Elisabeth Prieto va disputar a Sant Sebastià el campionat d´Espanya júnior, on no va poder arribar a la final dels 300 metres llisos en ser setena a la primera sèrie de les semifinals.

En el campionat cadet de proves combinades disputat a L'Hospitalet els dies 28 i 29 de maig, Joaquina Coca va ser novena amb un total de 2.512 punts. Uns dies abans, el 14 de maig a Montjuïc, el relleu local de 100 metres llisos - compost per Irene Morillas, Joaquina Coca, Sonia Díaz i Elisabeth Prieto- va ser sisè en el campionat de Catalunya de relleus, amb un temps de 54 segons i 3 dècimes. El mateix quartet va ser setè en el relleu de 4x300 metres llisos, amb una marca de 3 minuts i 3 segons.

Alberto Rey campió i David Martín sots-campió júnior

El campionat júnior i promesa de Catalunya es va celebrar a L'Hospitalet els dies 11 i 12 de juny. En categoria júnior Alberto Rey es va proclamar campió en el llançament de javelina i David Martín sots-campió en els 400 metres llisos.

Alberto Rey, en el campionat d'Espanya júnior disputat a Barcelona, va ser dotzè en el llançament de javelina amb una marca de 53'58 metres. El mateix Alberto va ser medallista en el campionat de Barcelona absolut amb un llançament de 52'84 metres en la mateixa prova, que va fer que es classifiqués en tercer lloc.

En el campionat de Catalunya, Estela Roldán va ser dues vegades tercera en les proves de 100 metres tanques i de 200 metres llisos, i quarta en el salt de llargada. Uns mesos abans Estela es va proclamar per segon any consecutiu campiona universitària de Catalunya en el salt de llargada, i per primer cop sots-campiona universitària en la prova dels 200 metres llisos.

JAUME VILÀ

Resultats dels Campionats de Catalunya		
Aleví:		
1. Esther Góngora	80 m.ll.	8"6
2. Raquel Roldán	Alçada	1,38 m.
Cadet:		
2. Elisabeth Prieto	300 m.ll.	42"2
6. Elisabeth Prieto	1000 m.ll.	3'05"4
7. Daniel Pérez	300 m.ll.	37"8
Júnior:		
1. Alberto Rey	Javelina	49,84 m.
2. David Martín	400 m.ll.	50"56
Promesa:		
3. Estela Roldán	100 m.t	16"29
3. Estela Roldán	200 m.ll.	27"45
4. Estela Roldán	Llargada	5,26 m.

Ruta de l'aventura

Els antics navegants pratencs que actualment tenen la seva base al Club Nautic de Gavà organitzen el pròxim dia 30 de juliol la «Ruta de l'aventura» patrocinada pel magnífic Ajutament de Gavà. La prova consisteix en navegar a vela fins al Delta de l'Ebre durant cinc singladures que a continuació es detallen.

30 juliol: CN Gavà - CM Cubelles
31 juliol: CM Cubelles - CM Torredembarra
1 agost: CM Torredembarra - Salou
2 agost: Salou - L'Hospitalet (Vandellós)
3 agost: L'Hospitalet (Vandellós) - L'Ampolla (L'Arenal)

Tots el navegants i amics a la vela estan convidats a participar en aquesta aventura.

(Delta)

Catalana de Reparacions d'Automòbils, S. A. L.

PLANXA - PINTURA - MECÀNICA

CAREAUTO S. A. L.

AUTO SERVICIO CAREAUTO

Av. Anselm Clavé, 41-81
Tels. 379 06 57 - 370 86 64

08820 EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

cuibany

CUINES I BANYS

CADA REFORMA UNA CREACIÓ

moquetes, parquets i paviments plàstics

Coronel Sanfeliu, 34
Telèfon 379 52 48

08820 EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

FLORES POR TODO EL MUNDO
FIFUROP
INTERFLORA

flors company

madoz, 4 - tel. 379 02 70
el prat de llobregat

PINTURA INDUSTRIAL Y DECORATIVA

CRISTAYO

APLICACION DE PINTURA PARA LA DECORACION
OBRAS E INDUSTRIAS, CHORREADO DE ARENA

OFICINA: Avda. Virgen de Montserrat, 69, 4.º, 1.ª - Teléfono 478 68 42 Fax
Tel. 478 53 63 HORARIO: de 15 a 18 h. - 08820 EL PRAT DE LLOB.

RESTAURANT

EL RECÓ DE L'ÀNGEL

PIZZERIA

Plaça Espanya, 5 - 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT - Tel. 379 36 12

EL PINGÜINO, S.A.

hiper congelats

ESPECIALIDAD EN TODO TIPO
DE CONGELADOS

- Verduras
- Pescados
- Carnes
- Mariscos
- Precocinados y...

Ctra. de la Marina, 34, local 2 - Tel. 379 12 04
08820 El Prat de Ll. (Barcelona)

SERVICIO DE GRUAS MOVILES

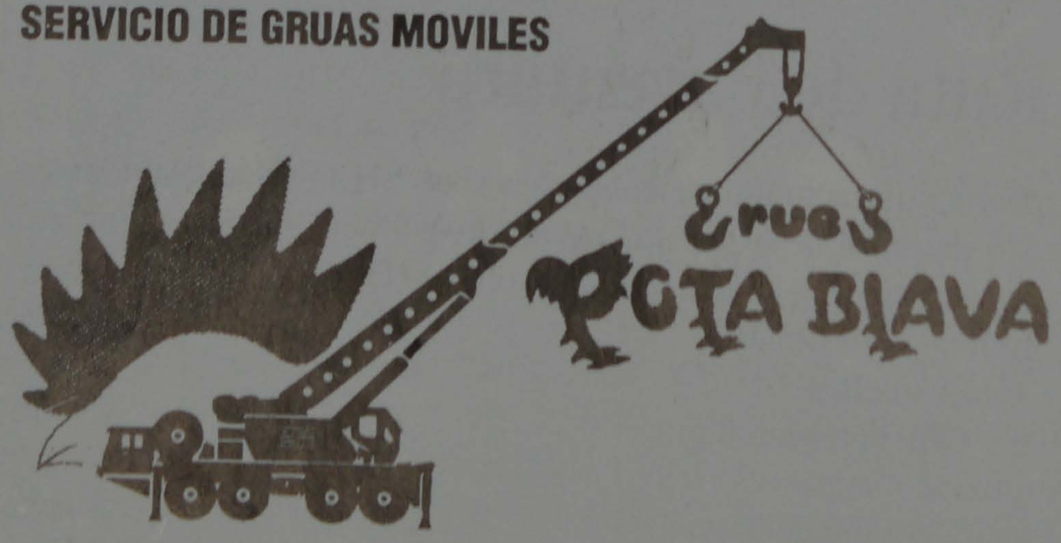

Plaza Constitució, bjos. 1ª Tel. 379 82 81 - Móvil 908 14 38 08 - 08820 PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Si su deseo es aprender a conducir:

AUTOESCUELA
Aeropuerto

Obtendrá los permisos:
A-1, A-2, B-1, B-2, C-1, C-2, D y E.
HORARIO DE LAS TEORICAS: Mañanas de 11 a 12
Tardes de 3 a 4
Noches de 8 a 9.
HORARIO CLASES MECANICA: Noches de 9 a 10.

Industria, 27 - Tel. 630 15 66 - SANT BOI
Industrias, 5-7 - Tel. 370 74 95 - EL PRAT

El voleibol causa sensació a la platja d'El Prat

L'arribada de l'estiu ha propiciat el relleu del voleibol en pista pel «volei-platja». La platja d'El Prat ha estat seu, en els darrers dies, de les activitats que per segon any consecutiu organitza el CV Prat: la II Trobada de Voleibol a la platja i els tornejos 2x2 i 4x4, que es venen celebrant en aquest mes de juliol.

El torneig 2x2 va disputar-se els dies 2 i 3 de juliol. En aquesta nova modalitat van prendre part un total de 40 equips, dividits en quatre grups, que van disputar 180 partits en les 4 pistes disponibles. La primera fase de la competició va celebrar-se el dia 2 de juliol, i de cadascun dels 4 grups de 10 equips es van classificar els 2 primers, que passaven a la segona fase -dia 3-, on es disputaren els quarts de final, les semifinals i la final. Aquesta darrera la van disputar l'equip de Vilassar contra la parella hispano-italiana composta per Vidal i Del Guerra, que van acabar imposant-se en dos sets.

Exit és la paraula que millor resumeix la conclusió a la que han arribat els organitzadors de l'acte, un èxit fonamentat en el bon nivell mostrat pels novells equips d'El Prat enfront esquadres catalanes molt més experimentades.

L'alt nivell competitiu i la gran afluència de públic a la platja local són una garantia per pròximes edicions.

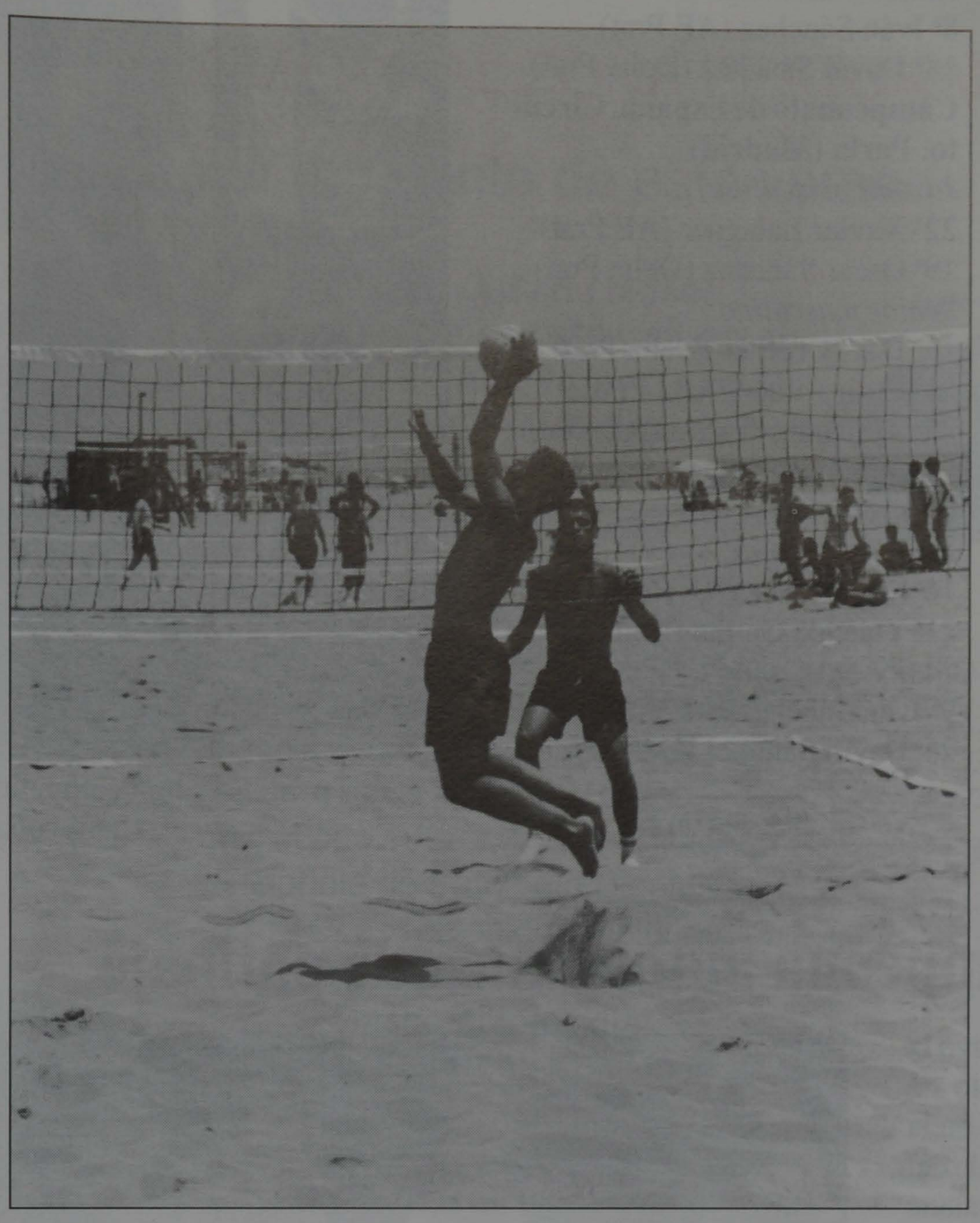

Al tancament d'aquesta edició s'està disputant el torneig 4x4, en el qual hi prenen part un total de 40 equips. Aquesta modalitat, que compta amb un bon nivell de competició, destaca per la varietat de conjunts que hi participen, de tots dos sexes i diferents edats.

JAUME MONÉS FEU

España, campeona de Europa por equipos

La selección española femenina y masculina júnior de taekwondo se proclamó campeona de Europa en los XV Campeonatos de Europa júnior disputados en la capital rumana de Bucarest los pasados 8 y 10 de julio.

Cabe destacar del combinado nacional a los integrantes de la selección catalana que entrena Franc Martín, entre los que destacan los pratenses Maria Jesús Santolaria, Oscar Merino y Antonio Navarrete, como los principales valuartes del triunfo español. Maria Jesús Santolaria y Oscar Merino lograron medallas de oro en las categorías ligero y pesado, respectivamente. Por su parte Antonia Navarrete logró bronce en gallo.

La menor de la saga de los Santolaria está siendo uno de los valuartes más importantes del taekwondo nacional

Las próximas citas serán la Copa del Mundo que se disputará durante el 21 y 24 del presente mes en las Islas Caimán, en la que Maria Jesús tomará parte. Por otro lado, la taekwondoca Sandra Martín participará en los próximos Juegos de la Amistad que se celebrarán en la ciudad rusa de San Petersburgo. *(T. Espigares)*

Participació pratenca en els Campionats d'Espanya per a disminuïts

Els passats dies 8 al 10 de juliol van celebrar-se a la piscina Municipal d'Estiu de Guadalajara els XXIV Campionats d'Espanya absoluts de natació de disminuïts físics, que acolliren un total de 110 nedadors de tot l´estat espanyol, dels quals un 35 per cent són catalans.

La selecció catalana, entrenada per Joan Carles Castañé, va tenir a sis representants dels Club Esportiu Disminuïts Físics i Sensorials «El Prat»:

Els pratencs Olga Ceperuelo, Ma. Carmen Monfort, Manuel Muñoz i Luz Ma. Ródenas, així com els nedadors Jesús Collado i Carlos Rodríguez, d'Esplugues i Cornellà respectivament.

Com a millor resultat dels nedadors catalans cal destacar el tercer lloc obtingut per Ma. Luz Ródenas a la prova dels 100 metres esquena.

Prehistòrica organització dels campionats

Les marques de tots els participants foren, en general, decebedores. Les possibles causes de les mínimes marques obtingudes es fonamenten en el fet que els campionats es disputéssin en una instal.lació en que la temperatura de l'aigua es trobava molt per sota de l'habitual.

Tampoc va tenir-se en compte el nivell de l'aigua, molt per sota de la vora terrestre de la piscina, fet que provocà onades que dificultaren la tasca dels nedadors. Cal incidir també en l'escassa preocupació per part de l'organització en intentar atraure públic i el deficient allotjament dels participants.

Els nedadors disminuïts van ser instalats en una residència d'orfes, de tres plantes i sense ascensor, amb les conseqüents barreres arquitectòniques que aquest fet suposa. Cal destacar que aquestes instal.lacions van ser les mateixes que fa 10 anys van acollir els campionats. *(Delta)*

Sandra Gómez, campeona de España juvenil de patinaje

A lo largo de los últimos meses se han venido disputando por toda la geografía española los campeonatos de España en pista y circuito de patinaje. Los pratenses han logrado una gran actuación destacando la primera posición en la categoría juvenil de la pratense Sandra Gómez, perteneciente al Club Patín Delta Prat. Los resultados oficiosos de los pratenses que han participado en la diversas carreras han sido los siguientes:

Campeonato de España. Pista. Villarreal (Castellón)

Sénior femenino

14ª Yolanda Carrillo (AE Prat)

17ª Norma Díaz (Delta Prat)

Juvenil femenino

1ª Sandra Gómez (Delta Prat)

Campeonato de España. Pista. Tudela (Navarra)

Júnior femenino

17ª Silvia Plaza (AE Prat)

Júnior masculino

8ª Iván Sánchez (AE Prat)

18ª David Sánchez (Delta Prat)

Campeonato de España. Circuito. Parla (Madrid)

Juvenil masculino

22ª Xavier Balaguer (AE Prat)

19ª Oscar Sánchez (Delta Prat)

Sénior masculino

13ª David Tomás (Delta Prat)

23ª Carles Vial (Delta Prat)

25ª Alejandro García (AE Prat)

Campeonato de España. Circuito. Zaragoza

Júnior femenino

16ª Silvia Plaza (AE Prat)

21ª Yolanda García (Delta Prat)

Júnior masculino

9ª Iván Sánchez (AE Prat)

26ª David Sánchez (Delta Prat)

T.ESPIGARES

Los pratenses han competido a un alto nivel en los pasados Campeonatos de España

Cataluña, campeona autonómica de patinaje

La selección femenina catalana obtuvo la primera posición en el Campeonato de España de selecciones autonómicas en la categoría alevín disputada en Arganda del Rey (Madrid). En la selección catalana estaban las pratenses Miriam Ruiz del Club Patín Cobra, Marta Sánchez del Club Patín Delta Prat y Marta Sabe del Bollé de Hospitalet, que recientemente consiguió el primer lugar del podium en el Ciutat de l'Hospitalet. En la categoría masculina los catalanes consiguieron la cuarta posición, con Alvaro Plaza de la AE Prat y Francisco Cortés del Club Patín Delta Prat como representantes pratenses en la selección catalana.

La pratense Marta Sabe fue una de las patinadoras claves del triunfo catalán

El júnior tercero en la Copa

El conjunto júnior del Club Hoquei Prat completó la temporada, -tras su subcampeonato liguero-, con un tercer lugar en la Copa Federación. Los pratenses fueron precedidos por el CH Roda de Ter y el CH Caldes, equipos que también rivalizaron con los locales en el campeonato de liga. Ahora el club perfila con ilusión la próxima temporada en la que habrá la novedad de un sénior. El equipo se confeccionará con gran parte de los júniors de este año, más dos incorporaciones foráneas. El resto de la planificación pasará por tener un equipo juvenil, un benjamín y un alevín. Estos dos últimos surgidos de los alumnos de la Escuela.

El júnior del CH Prat ha completado una magnífica temporada al conseguir el subcampeonato de liga y un tercer lugar en la Copa

I Open Internacional de España de natación

La pratense Raquel Saavedra consigue su primer record de España

Mataró fue la sede del I Open Internacional de España de natación para disminuidos en el que tomaron parte dos representantes del Club Esportiu Disminuïts Físics i Sensorials «El Prat» los dias 25 y 26 del pasado mes de junio, en piscina de 50 metros.

Al campeonato asistieron representantes de Estados Unidos, Bélgica y España. Las nadadoras locales Irma Cueva y Raquel Saavedra, esta última neófita en una competición internacional, obtuvieron una muy buena actuación en la categoría B1 (invidentes totales). La «record women mundial» de Castelldefels, Irma Cueva, consiguió 7 medallas de oro, entre ellas cuatro records de España en las pruebas de 50 m. braza y mariposa, 100 m. braza y en los 4x100 m. libres con el combinado español. La pratense Raquel Saavedra, consiguió por primera vez un record de España, con el consiguiente oro en los 200m. libres. Su actuación la completó con una de plata y 5 de bronce, una de ellas en los 4x100 m. estilos con el equipo de Cataluña. *(T.Espigares)*

GALLART I MONÉS

La Zonilla

LA MEJOR Y MAS COMERCIAL ZONA PEATONAL DE EL PRAT

el mejor ambiente de este verano

JOYERIA SUSY

Francisco Gallart Monés, 25-27
Lérida, 118

Tel. 379 06 53

HELADOS iNJiHesa La Jijonenca

Gallart Monés, 10-12
Tel. 370 98 51

CAFETERIA "SNACK"

JAMI

Avda. Dr. Gallart Monés, 2-4

PASTELERIA BOMBONERIA

Frambuesa

J. A. MARTINEZ

Avda. Virgen de Montserrat, 163
Telf. 370 59 92

Francesc Gallart i Monés

Nace en El Prat en 1880 y muere en Barcelona en 1960. En 1913 funda la escuela de Patología Digestiva en el Hospital de la Santa Creu de Barcelona, que dirige hasta el año 1951.

Participa en los Congresos de Médicos de lengua castellana y preside la academia de Ciencias Médicas de Barcelona durante los años 1926 al 1928.

En el año 1935 funda la "Sociedad Española de Patología Digestiva" y en 1945 es reelegido presidente de la "Sociedad Internacional de Gastro-enterología".

Funda los "Manuales de Medicina Práctica", que dirigió hasta el año 1952 y publicó numerosos trabajos sobre temas de su especialidad. En el año 1947 fue nombrado Hijo Predilecto del Prat.

Esta avenida es, desde hace más de diez años, la primera vía peatonal de la ciudad y constituye una de las zonas comerciales, con más futuro de El Prat.

Es una vía de enlace entre la Pl. Catalunya y la Av. Montserrat, eje del casco urbano.

Dada su privilegiada situación geográfica y por la importancia comercial del entorno, se hace muy necesaria una actuación municipal, en el sentido de modernizar la vía peatonal, el alumbrado y el mobiliario urbano, con los mismos criterios que se están utilizando en otras vías peatonales

Tels. 379 57 90
478 63 36

Doctor Gallart i Monés, 13-15
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

Ahora también
SERVICIO A DOMICILIO
POR CADA PIZZA
UNA LATA DE REGALO (Pepsi, Cerveza, Naranja o Limón)
(Pedido mínimo 2 productos)

Laia
PELUQUERIA UNISEX

c/ Fco. Gallart i Monés nº 2-4
Telf. 370 62 02

Cometa
REGALS

Rosa Ribas Parellada, 1-5
EL PRAT DE LLOBREGAT

FOTO-ESTUDIO
Peques

CARNETS - FOTOCOPIAS
REPORTAJES DE BODA EN EL ACTO
FOTOS Y VIDEO

Rosa Ribas Parellada, 1-5
Teléfono 379 35 99

Living

Para acertar en el blanco, confíe en un Experto

• TASACION
• TRAMITES JURIDICOS
• HIPOTECAS
• COMPRA DIRECTA
• PAGO INMEDIATO

HIPOTECAS 6'50%

Avda. Dr. Gallart i Monés, 29-31 bajos
Tel. 478 50 02 - Fax 478 53 33

50 AÑOS DE EXPERIENCIA NOS AVALAN

DISTRIBUIDOR PARA CATALUÑA DE PUERTAS **DINTEL**

S.M.P.

MADERAS SEVERINO PASCUAL, S.A.

MAS DE 20.000 PUERTAS A SU DISPOSICION

PUERTAS BLINDADAS Y ACORAZADAS

INSTALAMOS SUS PUERTAS EN 24 HORAS SIN OBRA DE ALBAÑILERIA

PRESUPUESTOS GRATIS SIN COMPROMISO

GRAN EXPOSICION DE ARMARIOS EMPOTRADOS

ALMACEN:
C/ Ripollés, 24 (Políg. Ind. Fondo D'en Peixo)
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Teléfs. 478 04 25
478 24 25
Fax 478 03 87

PARA PUERTAS, PUERTAS DINTEL